

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนกวรรณ นิลเพ็ชร. ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง ก้าวต่อไปยังมั่นคง. วารสารผู้ส่งออก 6 (ปีที่แรก ธันวาคม 2535) : 71-75.
- การค้าต่างประเทศ, กรม. โทษเปิดตลาดนำเข้าสินค้าเกษตร. ปริทรรศน์ กรมการค้าต่างประเทศ 3 (16-31 มกราคม 2538) : 7-8.
- การค้าพหุภาคี, กรม. ความตกลงสินค้าเกษตรกรรมภายใต้การเจรจาอบอุรุกวัย. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ 25 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2537) : 5-14.
- โกเมน จิรัญกุล. อุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจในประเทศกำลังพัฒนา. วารสารรัฐสภาสาร. 39 (สิงหาคม 2534) : 1-24.
- ความตกลงที่สำคัญในแอกดต์. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์. 25 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2537) : 8-18.
- ความตกลงที่สำคัญในแอกดต์. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์. 25 (มีนาคม-เมษายน 2537) : 27-38.
- ความตกลงที่สำคัญในแอกดต์. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์. 25 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2537) : 15-23.
- ชัยวัฒน์ ประสมสุข. ทิศทางอุตสาหกรรมน้ำยางขึ้นของไทย. รายงานเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) 28 (กันยายน 2538) : 50-58.
- ฐานันดร กิตติวงศากุล. กฎหมายมหาชนทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับยางพารา : ผลกระทบต่อเกษตรกรชาวสวนยางไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- ทัชชฌัย ฤกษ์สุด. เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง การคุ้มครองและการช่วยอุดหนุน. กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป. (อัดสำเนา).
- _____. เอกสารประกอบการบรรยายวิชากฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ. กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ม.ป.ป. (อัดสำเนา).
- ธนาวรรณ กิจประไพอำพล, นิพนธ์ พัวพงศกร, จิตรา สว่างศรี และปิยะศิริ เรื่องศรีมัน. โครงการสร้างเศรษฐกิจอุตสาหกรรมรายสาขา ปี 2536 : อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง. มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย : 226 - 228. กรุงเทพฯ.

- นิพนธ์ พัวพงศกร. อุตสาหกรรมกรรมการเกษตร : ทิศทางและข้อควรระวัง วารสารรัฐสภาสาร 39 (สิงหาคม 2534) : 25-38.
- บมจ. ธนาคารศรีนคร. พันธกรณีที่มีต่อข้อตกลงการเปิดตลาดสินค้าเกษตร. ปกัณกะเศรษฐกิจ 6 (มกราคม-มีนาคม 2538) : 28-34.
- บุญอาจ กฤษณะทรัพย์ และสมพร กฤษณะทรัพย์. การดำเนินงานขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศและประโยชน์จากการเป็นสมาชิกของประเทศไทยในข้อตกลงฉบับที่หนึ่งและสอง. ม.ป.ท., 2538. (อัดสำเนา).
- ปรีดิยาธร เทวกุล, ม.ร.ว. การแข่งขันของสินค้าเกษตรในยุคโลกาภิวัตน์ อนาคตและทางรอดของสินค้าเกษตรไทย. จุฬาลงกรณ์วารสาร 27 (มกราคม-มีนาคม 2538) : 38-43.
- ปรียาลักษณ์ โทณะวนิก. การค้าไทย-อาเซียน ใครว่าไม่สำคัญ. วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) 27 (สิงหาคม 2538) : 10-14.
- ฝ่ายวิจัยสินค้าเกษตรกรรม. รายงานผลการศึกษาวิจัยยางพารา กรุงเทพฯ : กองวิจัยสินค้าและการตลาด กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, 2520.
- ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย. น้ำขางขึ้น ; ส่งออก ... ขยายตัวอีกครั้ง. สรุปข่าวธุรกิจ 23 (2535) : 3-6.
- _____. ยางพารา ปี '37- '38 : ราคาพุ่งเป็นประวัติการณ์. สรุปข่าวธุรกิจ 26 (16-31 มกราคม 2538) : 3-13.
- ฝ่ายสินค้าเกษตรกรรม. รายงานการค้า : สถิติราคาพราคาสินค้าโภคภัณฑ์การเกษตร : ศึกษาในกรณีของยาง กาแฟ และน้ำตาล (อ้อย). ม.ป.ท., 2535.
- พายัพ นามประเสริฐ (ผู้เรียบเรียง). ยางพารา : พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย [บทวิทยุออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย]. 24 มกราคม 2538.
- พีเทอร์ ไมตรี อิงภากรณ์. สามมิติการเจรจาอนุภูมิภาค. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไฉไล, 2538.
- ไพฑูรย์ บุญประเสริฐ. ผลทางกฎหมายเศรษฐกิจของข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนที่มีต่ออุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2536.
- ภาพรวมเศรษฐกิจไทยปี 2538. วารสารปราสาทสังข์ 13 (มิถุนายน 2538) : 8-15.
- ยางพารา. ภาวะสินค้าเกษตรกรรม (กันยายน 2538) : 50-55.
- ยางพารา : เร่งพัฒนาให้เหนือคู่แข่ง. วารสารปราสาทสังข์ 13 (กรกฎาคม 2538) : 19-25.
- ยางพาราและผลิตภัณฑ์. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ 26 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2538) : 25-30.

- ยางพารา : วิกฤตการณ์ด้านราคา... ที่น่าเป็นห่วง. รายงานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 743 (7 พฤศจิกายน 2536). กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการ บมจ. ธนาคารกสิกรไทย, 2536.
- รสดา เลขญาพันธ์. แบบจำลองทางเศรษฐมิติของยางพาราไทย. วารสารเกษตรศาสตร์ (สังคม) 15 (มกราคม-มิถุนายน 2537) : 56-65.
- รังสรรค์ ณะพรพันธ์ (บรรณาธิการ) เศรษฐกิจการเกษตรไทย. พระนคร : เคล็ดไทย, 2517.
- ศิณีย์ สังข์ศรี. ตลาดพืชผลล่วงหน้าผลประโยชน์เพื่อการเกษตร. วารสารผู้ส่งออก 8 (ปีกษ์หลัง กรกฎาคม 2538) : 18-26.
- เศรษฐกิจการค้าอาเซียน. กอง. เขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA). กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, มกราคม 2539.
- _____. สรุปผลการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 5. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ 27 (มกราคม - กุมภาพันธ์ 2539) : 1-4.
- เศรษฐกิจการพาณิชย์. กรม. แอดดและอังก์แอด. กรุงเทพฯ : กองนโยบายการพาณิชย์, 2530.
- _____. รายงานผลการศึกษาวิจัยยางพารา, กรุงเทพฯ : กองวิจัยสินค้าและการตลาด, 2520.
- เศรษฐกิจโลก. วารสารปราชญ์สังคม 13 (มิถุนายน 2538) : 1-7.
- สถาบันวิจัยยาง. ข้อมูลยางพารา. เมษายน 2537, สงขลา : ฝ่ายพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ศูนย์วิจัยยางสงขลา, 2537.
- _____. ข่าวสถาบันวิจัยยาง 12 (ธันวาคม 2538) : 12.
- _____. ข่าวสถาบันวิจัยยาง 1 (มกราคม 2539) : 6.
- _____. องค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ (อินโร). ม.ป.ท., 2536.
- สมพร กฤษณะทรัพย์. ระดับความสำเร็จและเหตุปัจจัยในข้อตกลงโลกทัศน์ชนิดต่างๆ เทียบกับข้อตกลงยางธรรมชาติระหว่างประเทศ. ม.ป.ท., 2536. (อัดสำเนา).
- สมพร กฤษณะทรัพย์ และบุญอาจ กฤษณะทรัพย์. สถานการณ์ยางธรรมชาติของประเทศไทย. เอกสารวิชาการเสนอในที่ประชุมยางพารา ประจำปี 2537 ระหว่างวันที่ 22-25 กุมภาพันธ์ 2537 ณ โรงแรมธารินทร์ จังหวัดสุรินทร์. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยยาง, 2537.
- สรุปผลการประชุมคณะรัฐมนตรี. ข่าวทำเนียบรัฐบาล ข่าวที่ 12/23 (ธันวาคม 2538) : 10.
- สรุปผลการประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน (AEM) ครั้งที่ 26 จังหวัดเชียงใหม่ 22 - 23 กันยายน 2537. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ 25 (กันยายน - ตุลาคม 2537) : 6-10.
- ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม. รวมบทความวิเคราะห์ข้อตกลง GATT ผลกระทบและการปรับขีดความสามารถของไทย. กรุงเทพฯ: ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม, ฝ่ายวิชาการ ธนาคารนครธน จำกัด (มหาชน), 2538.

- สิริพรรณ ไ้วศิลป์ศาสตร์. ทิศทางและแนวโน้มสินค้าเกษตรของไทย. วารสารเศรษฐกิจรายเดือน ธนาคารสหธนาคาร จำกัด (มหาชน) 5 (มิถุนายน 2538) : 7.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายองค์การระหว่างประเทศหน่วยที่ 1 - 8. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2535.
- _____. เอกสารการสอนชุดวิชากฎหมายระหว่างประเทศหน่วยที่ 1 - 6. พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2536.
- สุชาดา วราภรณ์และจิตรา สว่างศรี. อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์. รายงานการศึกษาภาวะอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : กองศึกษาภาวะอุตสาหกรรม 2 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม , 2535.
- สุพจน์ เศษเทศและสุรติ มุทราสินธุ์. ความสามารถแข่งขันและความได้เปรียบเชิงเศรษฐกิจสินค้ายางพาราของไทย. วารสารเศรษฐกิจการเกษตรวิจัย 15 (ตุลาคม-ธันวาคม 2535) : 1-22.
- สุภัทธ์ ตั้งตรงจิตร. สมาคมประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติ (The Association of Natural Rubber Producing Countries : ANRPC). วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ 23 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2535) : 32-35.
- สุรเกียรติ์ เสถียรไทย. กฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ : การควบคุมการค้าระหว่างประเทศโดยรัฐ. กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531. (อัดสำเนา)
- สุรเกียรติ์ เสถียรไทยและทักษมัย ฤกษ์สุด. ข้อสังเกตต่อผลของข้อตกลงรอบอุรุกวัยของภาคตัดต่อ กฎหมายเศรษฐกิจของไทย. น.ป.ท, น.ป.ป. (1-26)
- เสริมลาภ วสุวัต. ยางพาราอนาคตแจ่มใสจริงหรือ. เอกสารทางวิชาการ ชุดที่ 1. กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, 2531.
- สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. กรอบแนวทางการปรับตัวภาคเกษตรเพื่อรองรับข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ. ข่าวเศรษฐกิจการเกษตร 41 (พฤษภาคม 2538) : 4-10.
- อนาคตเศรษฐกิจไทย บนเส้นทางการก้าวเป็นผู้นำในเวทีการค้าโลกในปี 2020. วารสารผู้ส่งออก 9 (ปีแรก กันยายน 2538) : 13-23.
- อโนทัย งานทวี. แนวทางการพัฒนาทางพาราของประเทศไทย. เอกสารวิชาการชุดที่ 7. สงขลา: สมาคมยางพาราไทย, 2538.
- อรุณ ภาณุพงศ์. จาก GATT สู่ WTO. วารสารนิติศาสตร์ 25 (กันยายน 2538) : 433-444.
- อารมณ สุวรรณสภาพ. ความคืบหน้าล่าสุดของ AFTA. วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) 27 (พฤศจิกายน 2538) : 18 - 19.

- อุษาวรรณ บุญขันธ์. การผลิตและส่งออกยางพารา. กรุงเทพฯ : กองวิจัยสินค้าและการตลาด กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, 2536.
- _____. ความตกลงทางธรรมชาติระหว่างประเทศ. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ 24 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2536) : 41-49.
- _____. (ผู้เรียบเรียง). สถานการณ์และลู่ทางการค้ายางพารา [บทวิทยุออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย]. 26 กรกฎาคม 2534).
- อำพน กิตติอำพน, ปีเตอร์ วอร์, พิบูลย์ เขียมอนุกุลกิจ และทศพล ไหมสุวรรณ. ผลกระทบของข้อตกลงรอบอุรุกวัยต่อเศรษฐกิจการเกษตรไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์ 6 (พฤษภาคม 1994) : 200-230.

ภาษาอังกฤษ

- AFTA Reader. Volume III. New Time Frame : Acceleration of Tariff Reduction. Jakarta : ASEAN Secretariat, 1995.
- Analytical Index, Guide to GATT Law and Practice. 6th ed. Geneva : UN Publicaiton, 1994
- Ammar Siamwalla. World Agricultural Trade After the Uruguay Round: Disarray Forever?. A paper prepared for ADB. n.p. 1996.
- Barros, Alexandre R. and Amazonas, Analice. On the Deterioration of the Net Barter Terms of Trade for Primary Commodities. UNCTAD Review 4 (1993): 99 - 116.
- Cutajar, Michael Zammit (edited by). UNCTAD and the South-North Dialogue The First Twenty Years. Great Britain: Pergamon Press, 1985.
- Hillman, Jimmye S.. Technical Barriers to Agricultural Trade. USA : Westview Press, 1991.
- Kleinfeld, George and Kaye, David. Red Light, Green Light? The 1994 Agreement on Subsidies and Countervailing Measure, Research and Development Assistance, and U.S. Policy. Journal of World Trade 28 (December 1994): 43 - 63.
- Maizels, Alfred. Commodity Market Trends and Instabilities: Policy Option for Developing Countries. UNCTAD Review 3 (1993): 53 - 64.
- Rangarajan, L.N.. Commodity conflict. Great Britain : Biddles Ltd., 1978.
- The history of UNCTAD (1964 - 1984). Switzerland : UN Publication, 1985.

Trading into the Future, WTO The World Trade Organization. France, 1995.

Watson, Philip J., and Dawson, Paul. Long Distance Trade in Synthetic Rubber. London: the Secretariat of the International Rubber Study Group, 1995.

UNCTAD. UNCTAD VIII - Analytical report by the UNCTAD Secretariat to the Conference. Switzerland : United Nations Publication, 1992.

ศูนย์วิทยพัทพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่อง ยางธรรมชาติ พ.ศ. 2530

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อารัมภบท

ภาคีผู้ทำสัญญา

โดยระลึกถึง ปฏิญญาและแผนการดำเนินงานเพื่อการจัดตั้งระบบเศรษฐกิจใหม่ระหว่างประเทศ^๑

โดยยอมรับ เฉพาะอย่างยิ่งความสำคัญของข้อมติที่ ๑๓ (IV) ของที่ประชุมสหประชาชาติ เรื่อง การค้าและการพัฒนาซึ่งตกลงรับในสมัยประชุมที่ ๔ ข้อมติที่ 124 (V) ซึ่งตกลงรับในสมัยประชุมที่ 5 และข้อมติที่ 155 (VI) ซึ่งตกลงรับในสมัยประชุมที่ 6 เกี่ยวกับ เรื่อง แผนรวมสำหรับโลกทัศน์

โดยยอมรับ ความสำคัญของขบวนการที่มีต่อเศรษฐกิจของสมาชิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อการส่งออกของสมาชิกผู้ส่งออก และต่อความต้องการทางอุปทานของสมาชิกผู้นำเข้า

โดยยอมรับต่อไปว่า การทำให้ราคาขบวนการมีเสถียรภาพนั้น เป็นผลประโยชน์ของผู้ผลิต ผู้บริโภค และตลาดขบวนการ และว่าความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องขบวนการสามารถมีส่วนช่วยอย่างสำคัญต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาอุตสาหกรรมขบวนการ เพื่อประโยชน์ทั้งของผู้ผลิตและผู้บริโภค

จึงได้ตกลงกัน ดังต่อไปนี้ :

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๑ ข้อมติสมัชชาที่ 3201 (เอส - VI) และที่ 3202 (เอส - VI) เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2517

หมวด 1 - วัตถุประสงค์

ข้อ 1

วัตถุประสงค์

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งที่ประชุมสหประชาชาติ เรื่อง การค้าและการพัฒนาได้ตกลงรับตามข้อมติที่ 93 (IV) ข้อมติที่ 124 (V) และข้อมติที่ 155 (VI) เกี่ยวกับ เรื่องแผนรวมสำหรับโลกทัศน์ วัตถุประสงค์ของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่อง ขยายธรรมชาติ พ.ศ. 2530 (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า “ความตกลงนี้”) นอกจากประการอื่นแล้ว มีดังต่อไปนี้

(ก) เพื่อให้บรรลุถึงการเติบโตที่สมดุลระหว่างอุปทานและอุปสงค์ในเรื่องขยายธรรมชาติ ซึ่งจะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนอันเนื่องมาจากการที่ขยายธรรมชาติล้นตลาดหรือขาดแคลน

(ข) เพื่อให้บรรลุถึงเสถียรภาพในการค้าขยายธรรมชาติ โดยการหลีกเลี่ยงมิให้ราคาขยายธรรมชาติขึ้นลงจนเกินไป ซึ่งจะมีผลเสียต่อผลประโยชน์ระยะยาวทั้งของผู้ผลิตและผู้บริโภค และโดยการทำให้ราคาเหล่านี้มีเสถียรภาพโดยไม่บิดเบือนแนวโน้มระยะยาวของตลาด เพื่อผลประโยชน์ของผู้ผลิตและผู้บริโภค

(ค) เพื่อช่วยรักษาระดับรายได้จากการส่งออกขยายธรรมชาติของสมาชิกผู้ส่งออก และเพื่อเพิ่มรายได้ของประเทศเหล่านั้น โดยอาศัยการเพิ่มปริมาณการส่งออกขยายธรรมชาติในราคาที่เป็นธรรมและมีกำไร ซึ่งจะช่วยให้เกิดสิ่งจูงใจที่จำเป็นสำหรับอัตราการผลิตที่ไม่หยุดนิ่งและเพิ่มสูงขึ้น ตลอดจนทรัพยากรสำหรับการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาทางสังคมที่เร่งรัด

(ง) เพื่อหาทางทำให้มีอุปทานที่เพียงพอในเรื่องขยายธรรมชาติ เพื่อสนองความต้องการของสมาชิกผู้นำเข้าในราคาที่เป็นธรรมและสมเหตุผล และเพื่อเพิ่มความแน่นอนและต่อเนื่องของอุปทานเหล่านี้

(จ) เพื่อดำเนินขั้นตอนที่เป็นไปได้ในกรณีที่ยังขาดดุลการค้าล้นตลาดหรือขาดแคลน เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจที่สมาชิกอาจเผชิญ

(ฉ) เพื่อหาทางขยายการค้าระหว่างประเทศ และเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงตลาดสำหรับขยายธรรมชาติและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปของขยายธรรมชาติ

(ช) เพื่อปรับปรุงความสามารถในการแข่งขันของขยายธรรมชาติ โดยสนับสนุนให้มีการวิจัยและการพัฒนาเกี่ยวกับปัญหาของขยายธรรมชาติ

(ซ) เพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจของชาติให้พัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ โดยหาทางอำนวยความสะดวกและส่งเสริมการปรับปรุงในด้านกระบวนการผลิต การตลาด และการกระจายของชาติคิบ และ

(ฅ) เพื่อให้มีความร่วมมือและการหารือระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับยางธรรมชาติ ซึ่งมีผลกระทบต่ออุปทานและอุปสงค์ และเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การส่งเสริมและประสานงานในด้านการวิจัย การให้ความช่วยเหลือและโครงการอื่น ๆ เกี่ยวกับยางธรรมชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 2 - บทนิยาม

ข้อ 2

บทนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้

- (1) “ยางธรรมชาติ” หมายถึง สารที่มีความยืดหยุ่นซึ่งยังไม่ได้รับการเคี้ยวหรืออบ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของแข็งหรือของเหลวก็ตาม ที่ได้จากต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) หรือพืชชนิดอื่น ซึ่งคณะกรรมการอาจกำหนดเพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งประสงค์แห่งความตกลงนี้
- (2) “ภาคีผู้ทำสัญญา” หมายถึง รัฐบาลหรือองค์การระหว่างรัฐบาล ที่ได้อ้างถึงในข้อ 5 ซึ่งได้ยินยอมที่จะผูกพันตามความตกลงนี้เป็นการชั่วคราวหรืออย่างแน่นอน
- (3) “สมาชิก” หมายถึง ภาคีผู้ทำสัญญาตามที่ได้นิยามในบทนิยาม (2) ข้างต้น
- (4) “สมาชิกผู้ส่งออก” หมายถึง สมาชิกซึ่งส่งยางธรรมชาติเป็นสินค้าออก และได้ประกาศตนเป็นสมาชิกผู้ส่งออก ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
- (5) “สมาชิกผู้นำเข้า” หมายถึง สมาชิกซึ่งนำเข้ายางธรรมชาติ และได้ประกาศตนเป็นสมาชิกผู้นำเข้า ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
- (6) “องค์การ” หมายถึง องค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ ที่อ้างถึงตามข้อ 3
- (7) “คณะกรรมการ” หมายถึง คณะมนตรียางธรรมชาติระหว่างประเทศ ที่อ้างถึงตามข้อ 6
- (8) “การลงคะแนนเสียงพิเศษ” หมายถึง การลงคะแนนเสียงซึ่งต้องได้รับคะแนนเสียงอย่างน้อยที่สุด 2 ใน 3 ของสมาชิกผู้ส่งออกที่อยู่ในที่ประชุมและได้ลงคะแนนเสียง กับคะแนนเสียงอย่างน้อยที่สุด 2 ใน 3 ของสมาชิกผู้นำเข้าที่อยู่ในที่ประชุมและได้ลงคะแนนเสียง ซึ่งต้องนับแยกต่างหากจากกัน โดยมีเงื่อนไขว่าคะแนนเสียงที่ได้รับนั้นต้องเป็นคะแนนเสียงที่มาจากสมาชิกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกแต่ละประเภทที่อยู่ในที่ประชุมและได้ลงคะแนนเสียง
- (9) “สินค้าออกยางธรรมชาติ” หมายถึง ยางธรรมชาติซึ่งออกจากเขตศุลกากรของสมาชิกหนึ่ง และ “สินค้าเข้ายางธรรมชาติ” หมายถึง ยางธรรมชาติซึ่งเข้ามาสู่การค้าภายในเขตศุลกากรของสมาชิก และเพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งประสงค์ของบทนิยามเหล่านี้ ในกรณีที่สมาชิกใดประกอบด้วยเขตศุลกากรมากกว่าหนึ่งเขต คำว่าเขตศุลกากรให้หมายถึง เขตศุลกากรรวมของสมาชิกดังกล่าว

(10) “การลงคะแนนเสียงข้างมากธรรมดาที่แบ่งสรร” หมายถึง การลงคะแนนเสียงซึ่งต้องได้รับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของคะแนนเสียงทั้งหมดของสมาชิกผู้ส่งออกที่อยู่ในที่ประชุมและได้ลงคะแนนเสียง กับคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของคะแนนเสียงทั้งหมดของสมาชิกผู้นำเข้าที่อยู่ในที่ประชุมและได้ลงคะแนนเสียง ซึ่งต้องนับแยกต่างหากจากกัน

(11) “เงินตราที่ใช้ได้อย่างเสรี” หมายถึง เงินมาร์กเยอรมัน เงินฟรังก์ฝรั่งเศส เงินเยน ญี่ปุ่น เงินปอนด์สเตอร์ลิง และเงินเหรียญสหรัฐอเมริกา

(12) “ปีการเงิน” หมายถึง ช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงและรวมถึงวันที่ 31 ธันวาคม

(13) “การมีผลใช้บังคับ” หมายถึง วันที่ซึ่งความตกลงนี้มีผลใช้บังคับเป็นการชั่วคราวหรืออย่างแน่นอนตามข้อ 60

(14) “ตัน” หมายถึง เมตริกตัน คือ 1,000 กิโลกรัม

(15) “เซนต์มาเลเซีย/สิงคโปร์” หมายถึง ค่าเฉลี่ยของเซน (sen) มาเลเซีย และเซนต์สิงคโปร์ ตามอัตราแลกเปลี่ยนในขณะนั้น

(16) “เงินสมทบสุทธิของสมาชิกที่เพิ่มค่าตามเวลา” หมายถึง เงินสดสมทบสุทธิที่เพิ่มค่าตามจำนวนวันที่เงินสดสมทบสุทธิแต่ละงวดอยู่ในมูลภัณฑ์กันชน ในการคำนวณจำนวนวันไม่ให้ นับวันที่องค์การ ได้รับเงินสมทบ หรือวันที่خذใช้เงินคืน หรือวันที่ความตกลงนี้สิ้นสุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 3 - องค์กรและการบริหาร

ข้อ 3

การจัดตั้งสำนักงานใหญ่และโครงสร้างขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ

1. องค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ ซึ่งตั้งขึ้นโดยความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 จะดำรงอยู่ต่อไป เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติ และดูแลการปฏิบัติตามความตกลงนี้
2. องค์การจะปฏิบัติหน้าที่โดยผ่านคณะกรรมการยางธรรมชาติระหว่างประเทศ ผู้อำนวยการบริหาร และเจ้าหน้าที่ขององค์การ และองค์กรอื่นใดที่กำหนดไว้ในความตกลงนี้
3. ภายใต้บังคับแห่งข้อกำหนดในวรรค 4 ของข้อนี้ สำนักงานใหญ่ขององค์การจะตั้งอยู่ ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ เว้นแต่ว่า คณะมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ
4. สำนักงานใหญ่ขององค์การจะตั้งอยู่ในดินแดนของสมาชิกเสมอ

ข้อ 4

สมาชิกภาพในองค์การ

1. สมาชิกภาพมี 2 ประเภท กล่าวคือ
 - (ก) สมาชิกผู้ส่งออก และ
 - (ข) สมาชิกผู้นำเข้า
2. คณะมนตรีจะวางหลักเกณฑ์ในเรื่องการที่สมาชิกจะเปลี่ยนแปลงประเภทสมาชิกภาพของตน ตามที่นิยามไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้ โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงบทบัญญัติของข้อ 24 และข้อ 27 สมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติครบตามหลักเกณฑ์ที่วางไว้อาจเปลี่ยนแปลงประเภทสมาชิกภาพของตนได้ โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีซึ่งใช้การลงคะแนนเสียงพิเศษ
3. ภาคิผู้ทำสัญญาแต่ละรายจะเป็นสมาชิกหนึ่งขององค์การ

ข้อ 5

สมาชิกภาพสำหรับองค์การระหว่างรัฐบาล

1. ที่ใดในความตกลงนี้ที่ใช้คำว่า “รัฐบาล” หรือ “บรรดารัฐบาล” ให้ถือว่ารวมถึงประชาคมเศรษฐกิจยุโรป และองค์การระหว่างรัฐบาล ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบในการเจรจา การทำและการใช้ความตกลงระหว่างประเทศ โดยเฉพาะความตกลงเกี่ยวกับภอภกัณฑ์ ดังนั้น ในกรณีขององค์การระหว่างรัฐบาลเหล่านั้น การที่ความตกลงนี้กล่าวถึงการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการเห็นชอบ หรือการแจ้งใช้ชั่วคราว หรือการภาคยานุวัติ ให้ถือว่ารวมถึงการลงนาม การให้สัตยาบัน การยอมรับหรือการเห็นชอบ หรือการแจ้งการใช้ชั่วคราว หรือการภาคยานุวัติ โดยองค์การระหว่างรัฐบาลเหล่านั้น
2. ในกรณีของการลงคะแนนเสียงสำหรับเรื่องที่อยู่ในอำนาจของตน องค์การระหว่างรัฐบาลนั้นๆ จะใช้สิทธิลงคะแนนเสียงตามจำนวนคะแนนเสียงเท่ากับจำนวนคะแนนเสียงรวมทั้งหมดที่ได้จัดสรรตามข้อ 14 ให้แก่รัฐสมาชิก ในกรณีเช่นนั้น รัฐสมาชิกขององค์การระหว่างรัฐบาลนั้นจะไม่ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงของตน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 4 - คณะมนตรียางธรรมชาติระหว่างประเทศ

ข้อ 8

องค์ประกอบของคณะมนตรียางธรรมชาติระหว่างประเทศ

1. หน่วยงานที่มีอำนาจสูงสุดขององค์การ ได้แก่ คณะมนตรียางธรรมชาติระหว่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกทั้งหมดขององค์การ
2. สมาชิกแต่ละรายจะมีผู้แทนหนึ่งคนอยู่ในคณะมนตรี และอาจแต่งตั้งผู้แทนสำรองและที่ปรึกษาเข้าร่วมประชุมคณะมนตรีได้
3. ผู้แทนสำรองจะมีอำนาจกระทำการ และลงคะแนนเสียงในนามของผู้แทนระหว่างที่ผู้แทนไม่อยู่หรือในกรณีพิเศษ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 7

อำนาจและการหน้าที่ของคณะมนตรี

1. คณะมนตรีจะใช้อำนาจทั้งปวง และปฏิบัติหรือจัดให้มีการปฏิบัติหน้าที่ทั้งหมดเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ แต่จะไม่มีอำนาจและไม่อาจถือว่าได้รับมอบอำนาจจากสมาชิกในการก่อให้เกิดพันธกรณีนอกเหนือขอบข่ายแห่งความตกลงนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะไม่มีความสามารถในการกู้เงิน แต่ทั้งนี้จะไม่จำกัดการใช้ข้อ 41 นอกจากนั้นคณะมนตรีจะไม่เข้าทำสัญญาการค้าขายธรรมชาติใด ๆ ยกเว้นที่ได้ระบุไว้โดยเฉพาะในวรรค 5 ของข้อ 30 ในการใช้ความสามารถทำสัญญานั้น คณะมนตรีจะทำให้แน่ใจว่าคู่สัญญาอื่น ๆ ที่เข้าทำสัญญานั้นได้รับทราบเป็นลายลักษณ์อักษรถึงข้อกำหนดตามวรรค 4 ของข้อ 48 แต่การไม่กระทำการดังกล่าวโดยตัวของมันเองจะไม่ทำให้สัญญาเป็นโมฆะหรือถือว่าเป็นการสละการจำกัดความรับผิดชอบของสมาชิก
2. คณะมนตรี โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ จะวางกฎและระเบียบเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เป็นไปตามและสอดคล้องกับบทบัญญัติของความตกลงนี้ กฎและระเบียบเหล่านี้จะรวมถึงหลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติของคณะมนตรีและของคณะกรรมการที่อ้างถึงตามข้อ 18 กฎสำหรับการบริหารและการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน และระเบียบเกี่ยวกับการเงินและเจ้าหน้าที่ขององค์การ
3. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 ของข้อนี้ ในการประชุมสมัยแรกหลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ คณะมนตรีจะทบทวนกฎและระเบียบต่าง ๆ ซึ่งกำหนดขึ้นภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่อง ขางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 และตกลงรับกฎและระเบียบเหล่านี้ โดยมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามที่เห็นสมควรก่อนการตกลงรับเช่นนั้น ให้ใช้กฎและระเบียบซึ่งกำหนดภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่อง ขางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 ไปพลางก่อน
4. คณะมนตรีจะเก็บรักษากฎบัตรหลักฐานเท่าที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามความตกลงนี้
5. คณะมนตรีจะจัดพิมพ์รายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจกรรมขององค์การ และข้อสนเทศอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 8

การมอบอำนาจ

1. คณะมนตรี โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ อาจมอบอำนาจให้คณะกรรมการใด ๆ ซึ่งตั้งขึ้นตามข้อ 18 ใช้อำนาจใด ๆ หรือทั้งหมดของคณะมนตรี ซึ่งตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ไม่จำเป็นต้องได้รับการลงคะแนนเสียงพิเศษของคณะมนตรี แต่ถึงแม้จะมีการมอบอำนาจแล้วก็ตาม คณะมนตรีอาจหารือและวินิจฉัยเรื่องซึ่งอาจได้มอบหมายให้แก่คณะกรรมการใด ๆ แล้วอีกเมื่อใดก็ได้
2. คณะมนตรี โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ อาจถอนการมอบอำนาจใด ๆ ที่ได้ให้แก่คณะกรรมการ

ข้อ 9

ความร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ

1. คณะมนตรีอาจดำเนินการใด ๆ ตามที่เหมาะสมเพื่อการหารือหรือร่วมมือกับสหประชาชาติ องค์กรและทบวงการชำนัญพิเศษของสหประชาชาติ และองค์กรระหว่างรัฐบาลอื่น ๆ ที่เหมาะสม
2. คณะมนตรีอาจดำเนินการ เพื่อคงไว้ซึ่งการติดต่อกับองค์กรระหว่างประเทศอันมิใช่ของรัฐบาลที่เหมาะสม

ข้อ 10

การรับผู้สังเกตการณ์

คณะมนตรีอาจเชิญรัฐบาลใด ๆ ที่มีได้เป็นสมาชิก หรือองค์กรใด ๆ ที่อ้างถึงตามข้อ 9 ให้เข้าร่วมในฐานะผู้สังเกตการณ์ในการประชุมของคณะมนตรีหรือของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ

ข้อ 11

ประธาน และรองประธาน

1. คณะมนตรีจะเลือกประธานหนึ่งคนและรองประธานหนึ่งคนในแต่ละปี
2. ประธานและรองประธานจะได้รับเลือกจากผู้แทนสมาชิกผู้ส่งออกคนหนึ่ง และจากผู้แทนสมาชิกผู้นำเข้าอีกคนหนึ่ง โดยผู้แทนสมาชิกทั้งสองประเภทจะสับเปลี่ยนกันรับตำแหน่งทั้งสองทุกปี อย่างไรก็ตาม ไม่ห้ามการที่ผู้แทนของสมาชิกประเภทหนึ่งหรือทั้งสองประเภทจะได้รับเลือกเข้ามาในตำแหน่งเดิมอีกครั้งหนึ่งในสถานการณ์พิเศษ ทั้งนี้ โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษของคณะมนตรี
3. ในระหว่างที่ประธานไม่อยู่ชั่วคราว รองประธานจะทำหน้าที่แทน ถ้าปรากฏว่าทั้งประธานและรองประธานไม่อยู่ชั่วคราว หรือถ้าคนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนไม่อยู่อย่างถาวร คณะมนตรีอาจเลือกผู้แทนสมาชิกผู้ส่งออก และ/หรือผู้แทนสมาชิกผู้นำเข้าตามที่เห็นสมควรขึ้นทำหน้าที่ดังกล่าวเป็นการชั่วคราวหรือถาวรตามแต่กรณี
4. ประธานหรือเจ้าหน้าที่อื่น ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมคณะมนตรีจะไม่ลงคะแนนเสียงในการประชุมนั้น อย่างไรก็ตาม สิทธิลงคะแนนเสียงของสมาชิกที่บุคคลนั้นเป็นผู้แทนยังอาจใช้ได้ตามบทบัญญัติวรรค 3 ของข้อ 6 หรือวรรค 2 และ 3 ของข้อ 15

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 12

ผู้อำนวยการบริหาร ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชน และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ

1. คณะมนตรีจะแต่งตั้งผู้อำนวยการบริหารคนหนึ่งและผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนคนหนึ่ง โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ
2. คณะมนตรีจะเป็นผู้วางข้อกำหนดและเงื่อนไขในการแต่งตั้งผู้อำนวยการบริหารและผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชน
3. ผู้อำนวยการบริหารจะเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารขององค์กร และรับผิดชอบต่อคณะมนตรีในด้านการบริหารและการดำเนินการความตกลงนี้ ตามบทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ และตามคำวินิจฉัยของคณะมนตรี
4. ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะรับผิดชอบต่อผู้อำนวยการบริหารและคณะมนตรีเกี่ยวกับการหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายตามความตกลงนี้ รวมทั้งการหน้าที่อื่นที่คณะมนตรีอาจกำหนด ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะรับผิดชอบต่อการดำเนินการประจำวันของมูลภัณฑ์กันชน และแจ้งให้ผู้อำนวยการบริหารทราบถึงการดำเนินการทั่วไปของมูลภัณฑ์กันชน เพื่อว่าผู้อำนวยการบริหารสามารถทราบแน่ถึงประสิทธิผลของการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์แห่งความตกลงนี้
5. ผู้อำนวยการบริหารจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตามระเบียบซึ่งกำหนดโดยคณะมนตรี เจ้าหน้าที่จะรับผิดชอบต่อผู้อำนวยการบริหาร
6. ผู้อำนวยการบริหาร หรือเจ้าหน้าที่ใด ๆ รวมทั้งผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทางการเงินในอุตสาหกรรมหรือการค้าขาย หรือบรรดาพาณิชย์กิจที่เกี่ยวข้อง
7. ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน ผู้อำนวยการบริหาร ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชน และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ จะต้องไม่ขอหรือรับคำสั่งจากสมาชิกใด หรือจากหน่วยงานอื่น ๆ นอกเหนือจากคณะมนตรี หรือคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามข้อ 18 บุคคลเหล่านั้นต้องงดเว้นกระทำการอื่นใดอันอาจเสียหายต่อตำแหน่งในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ระหว่างประเทศ ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อคณะมนตรีเท่านั้น สมาชิกแต่ละรายจะเคารพต่อลักษณะระหว่างประเทศโดยเฉพาะของหน้าที่ของผู้อำนวยการบริหาร ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนและเจ้าหน้าที่อื่น ๆ และจะไม่หาทางมีอิทธิพลต่อบุคคลเหล่านี้ในการปฏิบัติหน้าที่ของเขาเหล่านั้น

ข้อ 13

สมัยประชุม

1. โดยหลักทั่วไป คณะมนตรีจะประชุมสมัยสามัญ 1 ครั้ง ทุกครึ่งปี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการ ทบทวนระดับชั้นของราคา คณะมนตรีจะประชุมภายใน 2 สัปดาห์ หลังจากระยะเวลาทุก 15 เดือน หรือ 30 เดือน ตามที่กล่าวถึงในข้อ 31

2. นอกเหนือจากสมัยประชุมในสภาพการณ์ที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในความตกลงนี้แล้ว คณะมนตรีอาจประชุมสมัยพิเศษเมื่อใดก็ได้ตามจะตกลง หรือตามคำร้องขอของ

- (ก) ประธานคณะมนตรี
- (ข) ผู้อำนวยการบริหาร
- (ค) ส่วนใหญ่ของสมาชิกผู้ส่งออก
- (ง) ส่วนใหญ่ของสมาชิกผู้นำเข้า
- (จ) สมาชิกผู้ส่งออกรายเดียวหรือหลายราย ซึ่งมีคะแนนเสียงอย่างน้อย 200 เสียง หรือ
- (ฉ) สมาชิกผู้นำเข้ารายเดียวหรือหลายราย ซึ่งมีคะแนนเสียงอย่างน้อย 200 เสียง

3. การประชุมจะมีขึ้น ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การ เว้นแต่ว่าคณะมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ ถ้าคณะมนตรีจัดประชุมขึ้นที่อื่นนอกจากสำนักงานใหญ่ขององค์การ ตามคำเชิญของสมาชิกใด ๆ สมาชิกนั้นจะชำระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น ซึ่งคณะมนตรีเป็นผู้ก่อ

4. ผู้อำนวยการบริหารจะแจ้งสมัยประชุมและระเบียบวาระการประชุมให้บรรดาสมาชิกทราบ ล่วงหน้าอย่างน้อย 30 วัน โดยหารือกับประธานคณะมนตรี เว้นแต่ในกรณีฉุกเฉินจะแจ้งให้บรรดาสมาชิกทราบล่วงหน้าอย่างน้อย 10 วัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 14

การแบ่งสรรคะแนนเสียง

1. สมาชิกผู้ส่งออกทั้งหมดจะมีคะแนนเสียงรวมกัน 1,000 เสียง และสมาชิกผู้นำเข้าทั้งหมดจะมีคะแนนเสียงรวมกัน 1,000 เสียง
2. สมาชิกผู้ส่งออกแต่ละรายจะมีคะแนนเสียงเบื้องต้น 1 เสียง จากคะแนนเสียง 1,000 เสียง เว้นแต่ในกรณีที่สมาชิกผู้ส่งออกนั้นมีการส่งออกสุทธิน้อยกว่า 10,000 ตันต่อปี สมาชิกนี้จะไม่ได้รับคะแนนเสียงเบื้องต้น ส่วนคะแนนเสียงที่เหลือให้แบ่งสรรแก่สมาชิกผู้ส่งออกในสัดส่วนที่ใกล้เคียงเท่าที่จะเป็นไปได้กับปริมาณทางธรรมชาติส่งออกสุทธิของสมาชิกแต่ละรายในช่วงระยะเวลา 5 ปี ปฏิทิน ซึ่งเริ่มคิดตั้งแต่ 6 ปีปฏิทินก่อนการแบ่งสรรคะแนนเสียง
3. คะแนนเสียงของสมาชิกผู้นำเข้าจะได้รับการแบ่งสรรอย่างใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้กับสัดส่วนปริมาณการนำเข้าทางธรรมชาติสุทธิโดยเฉลี่ยของสมาชิกแต่ละรายในช่วงระยะเวลา 3 ปี ปฏิทิน ซึ่งเริ่มคิดตั้งแต่ 4 ปีปฏิทินก่อนการแบ่งสรรคะแนนเสียง อย่างไรก็ตามสมาชิกผู้นำเข้าจะได้รับคะแนนเสียงหนึ่งเสียง แม้ว่าสัดส่วนปริมาณนำเข้าสุทธิของตนจะไม่มากพอที่จะทำให้ได้คะแนนเสียง
4. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 2 และ 3 ของข้อนี้ วรรค 2 และ 3 ของข้อ 27 เกี่ยวกับเงินสมทบของสมาชิกผู้นำเข้า และข้อ 38 ในการประชุมสมัยแรก คณะมนตรีจะจัดทำตารางแสดงปริมาณส่งออกสุทธิของสมาชิกผู้ส่งออก และตารางแสดงปริมาณนำเข้าสุทธิของสมาชิกผู้นำเข้า ตารางเหล่านั้นจะได้รับการปรับแก้ไขประจำปีตามข้อนี้
5. ห้ามมิให้ลงคะแนนเสียงเพียงบางส่วน
6. ในการประชุมสมัยแรก หลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับแล้ว คณะมนตรีจะแบ่งสรรคะแนนเสียงสำหรับปีนั้นให้มีผลใช้ได้จนกระทั่งถึงการประชุมสามัญสมัยแรกของปีถัดไป เว้นแต่กรณีที่บัญญัติไว้ในวรรค 7 ของข้อนี้ จากนั้นคณะมนตรีจะแบ่งสรรคะแนนเสียงสำหรับแต่ละปีเมื่อเริ่มการประชุมสามัญสมัยแรกของปีนั้น ๆ การแบ่งสรรเช่นว่านั้นให้มีผลใช้ได้จนกระทั่งถึงการประชุมสามัญสมัยแรกของปีถัดไป เว้นแต่กรณีที่บัญญัติไว้ในวรรค 7 ของข้อนี้

7. เมื่อใดก็ตามที่สมาชิกภาพขององค์กรได้เปลี่ยนแปลงไป หรือเมื่อสมาชิกใด ๆ ถูกระงับ หรือได้รับคืนสิทธิการลงคะแนนเสียงตามบทบัญญัติของความตกลงนี้ คณะมนตรีจะแบ่งสรรคะแนนเสียงใหม่ในระหว่างสมาชิกประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภทซึ่งได้รับผลกระทบกระเทือน ตามบทบัญญัติของข้อนี้

8. ในกรณีที่มีการตัดสมาชิกภาพตามข้อ 64 หรือมีการถอนตัวของสมาชิกตามข้อ 63 หรือข้อ 62 อันมีผลทำให้ส่วนแบ่งทางการค้าทั้งหมดของสมาชิกที่เหลืออยู่ในประเภทหนึ่งประเภทใดลดลงจนต่ำกว่า 80 เปอร์เซ็นต์แล้ว คณะมนตรีจะประชุมวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อกำหนดและเงื่อนไขและอนาคตของความตกลงนี้ รวมทั้งโดยเฉพาะอย่างยิ่งความจำเป็นที่จะรักษาประสิทธิผลของการดำเนินการมูลกันท์กันชน โดยไม่ก่อให้เกิดภาวะทางการเงินอันเกินควรแก่สมาชิกที่เหลืออยู่

ข้อ 15

วิธีการลงคะแนนเสียง

1. สมาชิกแต่ละรายจะมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนได้เท่าจำนวนเสียงที่ตนมีอยู่ในคณะมนตรี และจะไม่มีสิทธิแบ่งคะแนนเสียงของตน
2. สมาชิกผู้ส่งออกอาจมอบอำนาจให้แก่สมาชิกผู้ส่งออกรายอื่น และสมาชิกผู้นำเข้าอาจมอบอำนาจให้สมาชิกผู้นำเข้ารายอื่น เพื่อทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์และใช้สิทธิออกเสียงแทนในสมัยประชุม หรือการประชุมใด ๆ ของคณะมนตรี โดยแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรต่อประธานคณะมนตรี
3. สมาชิกที่ได้รับมอบอำนาจจากสมาชิกรายอื่นให้ออกเสียงลงคะแนนแทน จะออกเสียงลงคะแนนตามที่ได้รับมอบอำนาจนั้น
4. เมื่องดออกเสียง ให้ถือว่าสมาชิกไม่ได้ออกเสียงลงคะแนนของตน

ข้อ 16
องค์ประชุม

1. การประชุมใด ๆ ของคณะกรรมการจะครบองค์ประชุมต่อเมื่อมีสมาชิกผู้ส่งออกส่วนใหญ่และสมาชิกผู้นำเข้าส่วนใหญ่เข้าประชุม โดยมีเงื่อนไขว่าสมาชิกเช่นว่าต้องมีคะแนนเสียงอย่างน้อย 2 ใน 3 ของคะแนนเสียงทั้งหมดในประเภทของตน
2. ถ้าไม่ครบองค์ประชุมตามวรรค 1 ของข้อนี้ ในวันที่กำหนดให้มีการประชุมและในวันถัดไป การประชุมในวันที่สามและหลังจากนั้นจะครบองค์ประชุมเมื่อมีสมาชิกผู้ส่งออกส่วนใหญ่และสมาชิกผู้นำเข้าส่วนใหญ่เข้าประชุม โดยมีเงื่อนไขว่าสมาชิกเช่นว่าต้องมีคะแนนเสียงข้างมากของคะแนนเสียงทั้งหมดในประเภทของตน
3. การมีตัวแทนตามวรรค 2 ของข้อ 15 ให้ถือว่าเป็นการเข้าประชุม

ข้อ 17
คำวินิจฉัย

1. คำวินิจฉัยทั้งปวงของคณะกรรมการ และข้อเสนอแนะทั้งปวงจะกระทำโดยการลงคะแนนเสียงข้างมากธรรมดาที่แบ่งสรร เว้นแต่ว่าจะได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในความตกลงนี้
2. เมื่อสมาชิกกระทำตามบทบัญญัติของข้อ 15 และได้มีการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกนั้นในที่ประชุมคณะกรรมการแล้ว เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค 1 ของข้อนี้ ให้ถือว่าสมาชิกนั้นอยู่ในที่ประชุมและลงคะแนนเสียง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 18
การตั้งคณะกรรมการ

1. คณะกรรมการต่อไปนี้ ซึ่งตั้งโดยความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 จะดำรงอยู่ต่อไป

- (ก) คณะกรรมการบริหาร
- (ข) คณะกรรมการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน
- (ค) คณะกรรมการสถิติ และ
- (ง) คณะกรรมการมาตรการอื่น ๆ

คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษอาจตั้งคณะกรรมการอื่น ๆ เพิ่มเติมขึ้นได้

2. คณะกรรมการแต่ละคณะจะรับผิดชอบต่อคณะมนตรี โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ คณะมนตรีจะกำหนดสมาชิกภาพและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละคณะ

ข้อ 19
คณะผู้เชี่ยวชาญ

1. คณะมนตรีอาจตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญขึ้นจากวงการอุตสาหกรรมและการค้าของสมาชิกผู้ส่งออกและสมาชิกผู้นำเข้า

2. คณะผู้เชี่ยวชาญเช่นว่านี้จะเป็นผู้ให้คำแนะนำและความช่วยเหลือแก่คณะมนตรีและคณะกรรมการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน และมาตรการอื่นที่อ้างถึงในข้อ 43

3. คณะมนตรีจะกำหนดเรื่องสมาชิกภาพ การหน้าที่ และการจัดการบริหารของคณะผู้เชี่ยวชาญ เช่นว่า

หมวด 5 - เอกสิทธิและความคุ้มกัน

ข้อ 20

เอกสิทธิและความคุ้มกัน

1. องค์การจะมีสภาพเป็นนิติบุคคล โดยเฉพาะ องค์การมีความสามารถที่จะทำสัญญา ให้ได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งอสังหาริมทรัพย์ และสังหาริมทรัพย์ และดำเนินคดี ทั้งนี้ต้องไม่กระทบกระเทือนต่อบทบัญญัติของวรรค 4 ข้อ 48
2. องค์การจะพยายามโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ที่จะทำความตกลง (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่าความตกลงสำนักงานใหญ่) กับรัฐบาลของประเทศซึ่งสำนักงานใหญ่ขององค์การตั้งอยู่ (ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่ารัฐบาลเจ้าภาพ) เกี่ยวกับสถานภาพ เอกสิทธิและความคุ้มกันขององค์การ ของผู้อำนวยการบริหาร ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชน ตลอดจนเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ และของคณะผู้แทนของสมาชิกเท่าที่จำเป็นตามสมควรเพื่อความมุ่งประสงค์ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคคลเหล่านั้น
3. ในระหว่างรอการจัดทำความตกลงสำนักงานใหญ่นั้น องค์การจะร้องขอต่อรัฐบาลเจ้าภาพให้ยกเว้นการเก็บภาษีอากรในส่วนที่เกี่ยวกับค่าตอบแทนที่องค์การจ่ายให้แก่ลูกจ้างและในส่วนที่เกี่ยวกับสินทรัพย์รายได้และทรัพย์สินอื่นใดขององค์การ ทั้งนี้เท่าที่กฎหมายของรัฐบาลเจ้าภาพให้ทำได้
4. องค์การอาจทำความตกลงกับรัฐบาลหนึ่งหรือหลายรัฐบาลเกี่ยวกับเอกสิทธิ และความคุ้มกันเท่าที่อาจจำเป็นเพื่อให้การดำเนินการตามความตกลงเป็นไปอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ ความตกลงดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี
5. ถ้าสำนักงานใหญ่ขององค์การย้ายไปตั้งอยู่ ณ ประเทศอื่น รัฐบาลของประเทศนั้นจะทำความตกลงสำนักงานใหญ่กับองค์การ โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ ความตกลงดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรี
6. ความตกลงสำนักงานใหญ่จะเป็นเอกเทศจากความตกลงนี้และจะสิ้นสุดลง
 - (ก) โดยความตกลงระหว่างรัฐบาลเจ้าภาพกับองค์การ
 - (ข) เมื่อสำนักงานใหญ่ขององค์การ ได้ย้ายออกไปจากประเทศของรัฐบาลเจ้าภาพ หรือ
 - (ค) เมื่อองค์การล้มเลิก

หมวด 6 - บัญชีและการสอบบัญชี

ข้อ 21

บัญชีการเงิน

1. เพื่อการดำเนินการและการบริหารตามความตกลงนี้ ให้จัดทำบัญชีขึ้น 2 ประเภท คือ
 - (ก) บัญชีมูลภัณฑ์กันชน และ
 - (ข) บัญชีบริหาร

2. ให้นำรายรับและรายจ่ายทั้งหมดต่อไปนี้ในการจัดตั้ง การดำเนินการ และการบำรุงรักษา มูลภัณฑ์กันชนลงในบัญชีมูลภัณฑ์กันชน คือ เงินสมทบจากสมาชิกตามข้อ 27 รายได้จากการขาย มูลภัณฑ์กันชนหรือรายจ่ายเกี่ยวกับการได้มาซึ่งมูลภัณฑ์กันชน ดอกเบี้ยเงินฝากของบัญชีมูลภัณฑ์กันชน ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับค่านายหน้าในการซื้อขาย การเก็บรักษา การขนส่งและจัดการ การบำรุงรักษาและการหมุนเวียน และการประกันภัย อย่างไรก็ตาม คณะมนตรี โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ อาจนำเอารายรับหรือรายจ่ายประเภทอื่นที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อธุรกิจหรือการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนลงในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนก็ได้

3. ให้นำรายรับและรายจ่ายอื่น ๆ ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามความตกลงนี้ ลงในบัญชีบริหาร รายจ่ายเช่นนี้โดยปกติจะจ่ายจากเงินสมทบของสมาชิกซึ่งประเมินตามข้อ 24

4. องค์กรจะไม่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายใด ๆ ของคณะผู้แทนหรือผู้สังเกตการณ์ในคณะมนตรี หรือในคณะกรรมการใด ๆ ซึ่งตั้งขึ้นตามข้อ 18

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 22

รูปแบบการชำระเงิน

การชำระเงินเข้าบัญชีบริหารและบัญชีมูลภัณฑ์กันชน ให้ใช้เงินตราที่ใช้ได้อย่างเสรี หรือเงินตราซึ่งสามารถแลกเปลี่ยนเป็นเงินตราที่ใช้ได้อย่างเสรีในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่สำคัญ และจะได้รับการยกเว้นจากข้อจำกัดต่าง ๆ ของการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

ข้อ 23
การสอบบัญชี

1. ทุกปีการเงิน คณะมนตรีจะแต่งตั้งผู้สอบบัญชีเพื่อสอบบัญชีขององค์การ
2. สมาชิกจะได้รับงบบัญชีบริหารซึ่งได้รับการสอบบัญชีอย่างเป็นทางการเป็นอิสระแล้วโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้แต่ต้องไม่ช้ากว่า 4 เดือนนับจากสิ้นปีการเงินแต่ละปี และจะได้รับงบบัญชีมูลกณฑ์กันชนซึ่งได้รับการสอบบัญชีอย่างเป็นทางการเป็นอิสระแล้ว ไม่เร็วกว่า 60 วัน แต่ไม่ช้ากว่า 4 เดือนนับจากสิ้นปีการเงินแต่ละปี คณะมนตรีจะพิจารณาอนุมัติงบบัญชีบริหารและบัญชีมูลกณฑ์กันชน ซึ่งได้รับการสอบบัญชีแล้วในการประชุมสามัญสมัยต่อไปตามที่เหมาะสม หลังจากนั้นให้จัดพิมพ์บัญชีและงบดุลโดยย่อซึ่งได้รับการสอบบัญชีแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 7 - บัญชีบริหาร

ข้อ 24

การอนุมัติงบประมาณบริหารและการประเมินเงินสมทบ

1. ในการประชุมสมัยแรกหลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ คณะมนตรีจะอนุมัติงบประมาณบริหารสำหรับช่วงระยะเวลาตั้งแต่วันที่ความตกลงมีผลใช้บังคับจนถึงวันสิ้นปีการเงินแรก หลังจากนั้น ในช่วงครึ่งปีหลังของปีการเงินแต่ละปี คณะมนตรีจะอนุมัติงบประมาณบริหารสำหรับปีการเงินต่อไป คณะมนตรีจะประเมินเงินสมทบของสมาชิกแต่ละรายสำหรับงบประมาณนั้น ตามวรรค 2 ของข้อนี้
2. เงินสมทบของสมาชิกแต่ละรายสำหรับงบประมาณบริหารในแต่ละปีการเงิน จะเป็นสัดส่วนกับจำนวนคะแนนเสียงของสมาชิกนั้น ในเวลาที่งบประมาณบริหารของปีการเงินนั้นได้รับการอนุมัติ เมื่อเทียบกับคะแนนเสียงรวมของสมาชิกทั้งหมด ในการประเมินเงินสมทบนี้ให้คำนวณคะแนนเสียงของสมาชิกแต่ละราย โดยไม่คำนึงถึงการระงับสิทธิลงคะแนนเสียงของสมาชิกใด ๆ หรือการแบ่งสรรคะแนนเสียงใหม่ซึ่งเป็นผลมาจากการนี้
3. คณะมนตรีจะประเมินเงินสมทบเริ่มแรกสำหรับงบประมาณบริหารซึ่งจะชำระโดยรัฐบาลใด ๆ ที่เข้าเป็นสมาชิกหลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ บนมูลฐานของจำนวนคะแนนเสียงที่สมาชิกนั้นมี และระยะเวลาตั้งแต่วันที่รัฐบาลดังกล่าวเข้าเป็นสมาชิกจนถึงวันสิ้นสุดปีการเงินนั้น อย่างไรก็ตาม จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขการประเมินเงินสมทบของสมาชิกอื่น ๆ สำหรับปีการเงินนั้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 25

การชำระเงินสมทบเข้างบประมาณบริหาร

1. เงินสมทบเข้างบประมาณบริหารครั้งแรกจะถึงกำหนดในวันที่ซึ่งคณะกรรมการจะได้ตกลงกันในการประชุมสมัยแรก เงินสมทบเข้างบประมาณบริหารในปีต่อ ๆ ไปจะถึงกำหนดในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ในแต่ละปีการเงิน เงินสมทบเริ่มแรกของรัฐบาลที่เข้าเป็นสมาชิกหลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ซึ่งได้รับการประเมินตามวรรค 3 ของข้อ 24 จะถึงกำหนดสำหรับปีการเงินนั้นเมื่อครบถึง 60 วัน หลังจากวันที่รัฐบาลนั้นได้เข้าเป็นสมาชิก
2. ถ้าสมาชิกยังมิได้ชำระเงินสมทบเต็มจำนวนเข้างบประมาณบริหารภายใน 2 เดือน หลังจากเงินสมทบถึงกำหนดชำระตามวรรค 1 ของข้อนี้ ผู้อำนวยการบริหารจะร้องขอให้สมาชิกนั้นชำระเงินสมทบโดยเร็วที่สุด ถ้าสมาชิกยังมิได้ชำระเงินสมทบภายใน 2 เดือน หลังจากผู้อำนวยการบริหารร้องขอ สิทธิลงคะแนนเสียงในองค์การของสมาชิกนั้นจะถูกระงับ เว้นแต่คณะกรรมการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น ถ้าสมาชิกยังคงไม่ชำระเงินสมทบอีกภายใน 4 เดือน หลังจากผู้อำนวยการบริหารร้องขอ คณะมนตรีจะระงับสิทธิทั้งหมดของสมาชิกนั้นภายใต้ความตกลงนี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ
3. สำหรับเงินสมทบที่ได้รับล่าช้า คณะมนตรีจะเรียกเสียเบี้ยปรับในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับถูกค้าชั้นดีในประเทศเจ้าภาพ นับจากวันที่เงินสมทบถึงกำหนดชำระ
4. สมาชิกซึ่งถูกระงับสิทธิตามวรรค 2 ของข้อนี้ยังคงต้องรับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะชำระเงินสมทบ และปฏิบัติตามพันธกรณีทางการเงินอื่น ๆ ของตนตามความตกลงนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 8 - มูลภัณฑ์กันชน

ข้อ 26

ขนาดของมูลภัณฑ์กันชน

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ ให้ตั้งมูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศขึ้นโดยให้มีปริมาณทั้งหมด 550,000 ตัน ซึ่งรวมถึงปริมาณขางคงเหลือทั้งหมดภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 มูลภัณฑ์กันชนจะเป็นเครื่องมืออย่างเดียวในการแทรกแซงด้านตลาดเพื่อรักษาเสถียรภาพของราคาในความตกลงนี้ มูลภัณฑ์กันชนจะประกอบด้วย

(ก) มูลภัณฑ์กันชนปกติ	400,000 ตัน และ
(ข) มูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉิน	150,000 ตัน

ข้อ 27

การจัดหาเงินให้มูลภัณฑ์กันชน

1. สมาชิกผูกพันตนเองที่จะให้เงินเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดของมูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศ 550,000 ตัน ซึ่งตั้งขึ้นตามข้อ 26 โดยเป็นที่เข้าใจว่าให้ยกส่วนแบ่งต่าง ๆ ในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนตามความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 ของสมาชิกความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 ซึ่งได้เข้าเป็นสมาชิกความตกลงนี้มาเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชนภายใต้ความตกลงนี้ โดยความยินยอมของสมาชิกดังกล่าวตามวิธีดำเนินการซึ่งกำหนดตามบทบัญญัติในวรรค 3 ของข้อ 41 ของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522
2. สมาชิกผู้ส่งออกและสมาชิกผู้นำเข้าแต่ละประเภทจะมีส่วนเท่า ๆ กันในการจัดหาเงินให้ มูลภัณฑ์กันชนปกติและมูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉิน เงินสมทบของสมาชิกที่จะจ่ายเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชนจะเป็นไปตามจำนวนคะแนนเสียงของสมาชิกเหล่านั้นในคณะมนตรี เว้นแต่ที่ได้บัญญัติไว้ในวรรค 3 และ 4 ของข้อนี้
3. สมาชิกผู้นำเข้ารายใดซึ่งมีส่วนแบ่งของการนำเข้าสุทธิทั้งหมดดังปรากฏในตารางที่คณะมนตรี จะทำขึ้นตามวรรค 4 ของข้อ 14 เท่ากับ 0.1 เปอร์เซ็นต์ ของการนำเข้าสุทธิทั้งหมดหรือน้อยกว่า นั้น จะจ่ายเงินสมทบเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชนดังต่อไปนี้

(ก) ถ้าส่วนแบ่งของการนำเข้าสู่สิทธิทั้งหมดน้อยกว่า หรือเท่ากับ 0.1 เปอร์เซ็นต์ แต่มากกว่า 0.05 เปอร์เซ็นต์ สมาชิกนั้นจะจ่ายเงินสมทบตามจำนวนที่ประเมินบนมูลฐานส่วนแบ่งที่แท้จริงของการนำเข้าสู่สิทธิทั้งหมด

(ข) ถ้าส่วนแบ่งของการนำเข้าสู่สิทธิทั้งหมดเป็น 0.05 เปอร์เซ็นต์ หรือน้อยกว่า สมาชิกนั้นจะจ่ายเงินสมทบตามจำนวนที่ประเมินบนมูลฐานส่วนแบ่ง 0.05 เปอร์เซ็นต์ ของการนำเข้าสู่สิทธิทั้งหมด

4. ในช่วงระยะเวลาใดที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับเป็นการชั่วคราวตามวรรค 2 หรืออนุวรรค (ข) ของวรรค 4 ของข้อ 60 ความผูกพันทางการเงินของสมาชิกผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าแต่ละรายที่มีต่อบัญชีมูลภัณฑ์กันชนจะมีทั้งสิ้นไม่เกินกว่าเงินสมทบของสมาชิกนั้นที่คำนวณบนมูลฐานของจำนวนคะแนนเสียงตามส่วนแบ่งเปอร์เซ็นต์ ดังปรากฏในตารางซึ่งคณะกรรมการจะทำขึ้นตามวรรค 4 ของข้อ 14 ของจำนวนทั้งหมด 275,000 ตัน ซึ่งเป็นของสมาชิกผู้ส่งออกและผู้นำเข้าแต่ละประเภทตามลำดับ ในขณะที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับเป็นการชั่วคราว สมาชิกผู้ส่งออกและผู้นำเข้าแต่ละประเภทจะมีพันธกรณีทางการเงินเท่า ๆ กัน เมื่อใดก็ตามที่ความผูกพันรวมของสมาชิกประเภทหนึ่งเกินกว่าความผูกพันรวมของอีกประเภทหนึ่ง ให้ลดค่าความผูกพันรวมที่มากกว่าลงเหลือเท่ากับของที่ต่ำกว่า โดยคะแนนเสียงของสมาชิกแต่ละรายในความผูกพันรวมนั้นจะลดลงตามสัดส่วนของคะแนนเสียงตามตารางที่คณะกรรมการจะทำขึ้นตามวรรค 4 ของข้อ 14 แม้จะมีบทบัญญัติของวรรคนี้และของวรรค 1 ของข้อ 28 ก็ตาม เงินสมทบของสมาชิกรายหนึ่งไม่อาจเกิน 125 เปอร์เซ็นต์ ของจำนวนเงินสมทบทั้งหมดของสมาชิกนั้น ๆ ซึ่งคำนวณบนมูลฐานส่วนแบ่งของตนในการค้าโลก ตามที่ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก และภาคผนวก ข ของความตกลงนี้

5. ให้สมาชิกจ่ายเงินสมทบเป็นเงินสดเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดของมูลภัณฑ์กันชนปกติและมูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินรวม 550,000 ตัน ในกรณีที่สมควร เงินสมทบนั้นอาจจ่ายโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของสมาชิก

6. ให้ชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดของมูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศ 550,000 ตันจากมูลภัณฑ์กันชนค่าใช้จ่ายเหล่านั้นจะรวมถึงรายจ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในการได้มาและการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนระหว่างประเทศ 550,000 ตัน ในกรณีที่ค่าใช้จ่ายซึ่งประมาณไว้ตามที่แสดงในภาคผนวก ก ของความตกลงนี้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายของการได้มาและการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนทั้งหมด คณะมนตรีจะประชุมและดำเนินการที่จำเป็นเพื่อเรียกเก็บเงินสมทบที่ต้องการส่วนแบ่งเปอร์เซ็นต์ของคะแนนเสียงเพื่อให้พอกับค่าใช้จ่ายเหล่านั้น

ตาม

ข้อ 28

การจ่ายเงินสมทบเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชน

1. ให้มีเงินสมทบเริ่มแรกเป็นเงินสดเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชนเป็นจำนวนเท่ากับ 70 ล้านบาทเศษ เงินจำนวนนี้ซึ่งจะเป็นเงินทุนสำรองสำหรับการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนจะเรียกเก็บจากสมาชิกทั้งหมดตามส่วนแบ่งเปอร์เซ็นต์ของคะแนนเสียงโดยคำนึงถึงวรรค 3 ของข้อ 27 และจะถึงกำหนดชำระภายใน 60 วัน หลังจากการประชุมคณะมนตรีสมัยแรกนับแต่ความตกลงนี้มีผลบังคับใช้ เงินสมทบเริ่มแรกซึ่งถึงกำหนดชำระตามวรรคนี้นั้นสมาชิกอาจยินยอมชำระทั้งหมดหรือบางส่วน โดยการโอนส่วนแบ่งซึ่งเป็นเงินสดของสมาชิกนั้น ที่มีอยู่ในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522
2. ผู้อำนวยการบริหารอาจเรียกเงินสมทบได้ทุกเวลา และเป็นเอกเทศจากที่กำหนดไว้ในวรรค 5 ของข้อนี้ หากผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนได้รับรองว่าบัญชีมูลภัณฑ์กันชนอาจต้องการเงินทุนเช่นนั้นภายในสี่เดือนข้างหน้า
3. เมื่อมีการเรียกเก็บ ให้เงินสมทบถึงกำหนดชำระภายใน 60 วันนับจากวันที่แจ้งเรียกเก็บ ถ้าได้รับการร้องขอจากสมาชิกรายเดียวหรือหลายรายซึ่งมีคะแนนเสียง 200 เสียงในคณะมนตรี คณะทำงานต้องมีการประชุมสมัยพิเศษ และอาจปรับแก้ไขหรือไม่อนุมัติการเรียกเก็บเงินโดยใช้การประเมินความต้องการเงินทุนเพื่อสนับสนุนการดำเนินการของมูลภัณฑ์กันชนในสี่เดือนข้างหน้าเป็นหลัก ถ้าคณะมนตรีไม่สามารถบรรลุข้อวินิจฉัยได้ การถึงกำหนดของเงินสมทบสำหรับสมาชิกจะเป็นไปตามการแจ้งของผู้อำนวยการบริหาร
4. การกำหนดเงินสมทบที่เรียกเก็บสำหรับมูลภัณฑ์กันชนปกติ และมูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินจะใช้ราคาเร่งปฏิบัติการซื้อ ซึ่งใช้อยู่ในช่วงที่เรียกเก็บเงินสมทบนั้น
5. การเรียกเก็บเงินสมทบเข้ามูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้
 - (ก) เมื่อมีการพิจารณาบททวน 300,000 ตัน ตามที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 31 คณะมนตรีจะดำเนินการทางการเงินและอื่นๆ ซึ่งอาจจำเป็นในการดำเนินการโดยพลันของมูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉิน รวมทั้งการเรียกเก็บเงินทุนถ้าจำเป็น
 - (ข) เมื่อมีการพิจารณาบททวน 400,000 ตัน ตามที่ได้บัญญัติไว้ในข้อ 31 คณะมนตรีจะทำให้แน่ใจว่า

(1) สมาชิกทั้งหมดได้ดำเนินการท้วงปวงที่จำเป็นเพื่อจัดหาเงินตามส่วนแบ่งของตนให้
 มวลภัณฑ์กันชนฉุกเฉิน และ

(2) ได้มีการร้องขอให้นำมวลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินมาใช้และมีการเตรียมการไว้พร้อมอย่าง
 เต็มที่ที่จะดำเนินการได้ตามบทบัญญัติข้อ 30

ข้อ 29

ระดับชั้นของราคา

1. ให้มีการจัดตั้งราคาเพื่อการดำเนินการมวลภัณฑ์กันชน ดังนี้
 - (ก) ราคาเสถียรภาพกลาง
 - (ข) ราคาเริ่มปฏิบัติการซื้อ
 - (ค) ราคาเริ่มปฏิบัติการขาย
 - (ง) ราคาเร่งปฏิบัติการซื้อ
 - (จ) ราคาเร่งปฏิบัติการขาย
 - (ฉ) ราคาประกันขั้นต่ำ และ
 - (ช) ราคาประกันขั้นสูง

2. เมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ให้กำหนดราคาเสถียรภาพกลางไว้ในขั้นต้นเท่ากับ 101.66
 เซนต์มาเลเซีย/สิงคโปร์ ต่อกิโลกรัม ในกรณีที่ราคาเสถียรภาพกลางซึ่งใช้เมื่อวันที่ 20 มีนาคม
 พ.ศ. 2530 ได้ถูกปรับแก้ไขก่อนการหมดอายุของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ
 พ.ศ. 2522 ให้ปรับราคาเสถียรภาพกลางเมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับมาอยู่ในระดับที่ใช้อยู่ใน
 ขณะที่ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 หมดอายุลง

3. ให้กำหนดราคาเริ่มปฏิบัติการขายและราคาเริ่มปฏิบัติการซื้อเท่ากับ ราคาเสถียรภาพกลางบวก
 15 เปอร์เซ็นต์ และลบ 15 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ นอกจากคณะกรรมการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น โดย
 การลงคะแนนเสียงพิเศษ

4. ให้กำหนดราคาเร่งปฏิบัติการขายและราคาเร่งปฏิบัติการซื้อเท่ากับ ราคาเสถียรภาพกลางบวก
 20 เปอร์เซ็นต์ และลบ 20 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ นอกจากคณะกรรมการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น
 โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ

5. ราคาต่าง ๆ ซึ่งได้คำนวณตามวรรค 3 และ 4 ของข้อนี้ ให้พิเศษให้เป็นเกณฑ์ใกล้เคียงที่สุด
6. เมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ ให้กำหนดราคาประกันขั้นต่ำและขั้นสูงไว้ในขั้นต้นเท่ากับ 150 และ 280 เซนต์มาเลเซีย/สิงคโปร์ ต่อκιโลกรัมตามลำดับ ในกรณีที่ราคาประกันซึ่งใช้เมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ. 2530 ได้ถูกปรับแก้ไขก่อนการหมดอายุของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 ให้ปรับราคาประกันเมื่อความตกลงนี้มีผลใช้บังคับมาอยู่ในระดับที่ใช้อยู่ในขณะที่ ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 หมดอายุลง

ข้อ 30

การดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน

1. เกี่ยวกับระดับชั้นของราคาซึ่งบัญญัติไว้ในข้อ 29 หรือตามที่ได้ปรับแก้ไขต่อมาตามบทบัญญัติของข้อ 38 และข้อ 39 ถ้าราคาซึ่งสภาวะตลาดซึ่งบัญญัติไว้ในข้อ 32
 - (ก) อยู่ที่หรือสูงกว่าราคาเร่งปฏิบัติการขาย ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะรักษาราคาเร่งปฏิบัติการขายโดยเสนอขายยางธรรมชาติจนกระทั่งราคาซึ่งสภาวะตลาดลดลงต่ำกว่าราคาเร่งปฏิบัติการขาย
 - (ข) สูงกว่าราคาเริ่มปฏิบัติการขาย ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนอาจขายยางธรรมชาติเพื่อรักษาราคาเร่งปฏิบัติการขาย
 - (ค) อยู่ที่ราคาเริ่มปฏิบัติการขายหรือราคาเริ่มปฏิบัติการซื้อ หรือระหว่างระดับราคาทั้งสองนี้ ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนต้องไม่ซื้อหรือขายยางธรรมชาติ เว้นแต่เพื่อปฏิบัติตามหน้าที่ในเรื่องการหมุนเวียนตามข้อ 35
 - (ง) ต่ำกว่าราคาเริ่มปฏิบัติการซื้อ ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนอาจซื้อยางธรรมชาติเพื่อรักษาราคาเร่งปฏิบัติการซื้อ
 - (จ) อยู่ที่หรือต่ำกว่าราคาเร่งปฏิบัติการซื้อ ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะรักษาราคาเร่งปฏิบัติการซื้อ โดยการเสนอซื้อยางธรรมชาติจนกระทั่งราคาซึ่งสภาวะตลาดสูงกว่าราคาเร่งปฏิบัติการซื้อ
2. เมื่อการขายหรือการซื้อของมูลภัณฑ์กันชนถึงระดับ 400,000 ตัน คณะมนตรีจะ โดยตกลงจะแนบเสียงพิเศษ วินิจฉัยว่าจะนำมูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินมาใช้ที่
 - (ก) ราคาเร่งปฏิบัติการซื้อหรือราคาเร่งปฏิบัติการขาย หรือ
 - (ข) ราคาใดๆ ระหว่างราคาเร่งปฏิบัติการซื้อกับราคาประกันขั้นต่ำ หรือราคาเร่งปฏิบัติการขายกับราคาประกันขั้นสูง

3. นอกจากคณะกรรมการโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นตามวรรค 2 ของข้อนี้ ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะใช้มูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินรักษาราคาประกันขั้นต่ำ โดยการนำมูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินมาใช้ เมื่อราคาซึ่งสภาวะตลาดอยู่ที่ระดับสูงกว่าราคาประกันขั้นต่ำ 2 เซนต์มาเลเซีย/ลิงคโปรต์ต่อกิโลกรัม และรักษาราคาประกันขั้นสูง โดยการนำมูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินมาใช้เมื่อราคาซึ่งสภาวะตลาดอยู่ที่ระดับต่ำกว่าราคาประกันขั้นสูง 2 เซนต์มาเลเซีย/ลิงคโปรต์ต่อกิโลกรัม

4. **ให้นำ**เอาส่วนประกอบทั้งหมดของมูลภัณฑ์กันชน ซึ่งรวมถึงมูลภัณฑ์กันชนปกติ และมูลภัณฑ์กันชนฉุกเฉินมาใช้อย่างเต็มที่ เพื่อประกันว่าราคาซึ่งสภาวะตลาดจะไม่ตกต่ำกว่าราคาประกันขั้นต่ำ หรือขึ้นสูงกว่าราคาประกันขั้นสูง

5. การขายและการซื้อขายโดยผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะกระทำโดยผ่านตลาดพาณิชย์ที่เป็นที่รู้จักในราคาที่เป็นอยู่ในขณะนั้น และการซื้อขายทั้งหมดของผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนต้องเป็นการซื้อขายจริงที่ส่งมอบได้ไม่ช้ากว่าสามเดือนปฏิทินข้างหน้า

6. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน คณะมนตรีจะตั้งสำนักงานสาขา และสำนักงานย่อยเมื่อจำเป็น ณ ตลาดขางที่เป็นที่รู้จักและแหล่งที่ตั้งคลังสินค้าที่ได้รับความเห็นชอบ

7. ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะจัดทำรายงานประจำเดือนของการซื้อขายมูลภัณฑ์กันชนและสถานะทางการเงินของบัญชีมูลภัณฑ์กันชน สมาชิกจะได้รับรายงานดังกล่าวสำหรับแต่ละเดือนภายในสามสิบวันหลังจากวันสิ้นเดือน

8. ข้อเสนอเกี่ยวกับการซื้อขายมูลภัณฑ์กันชนจะรวมถึงปริมาณ ราคา ชนิด ชั้น และตลาดของการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนทั้งหมด ตลอดจนการหมุนเวียนที่ได้กระทำ ข้อเสนอเกี่ยวกับการสถานะทางการเงินของบัญชีมูลภัณฑ์กันชน จะรวมถึงอัตราดอกเบี้ยและข้อกำหนดและเงื่อนไขของเงินฝาก สตักเงินที่ใช้ดำเนินการและข้อเสนออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวถึงในวรรค 2 ของข้อ 21

ข้อ 31

การทบทวนและปรับแก้ไขระดับชั้นของราคา

ก.ราคาเสถียรภาพกลาง

1. การทบทวนและปรับแก้ไขราคาเสถียรภาพกลางให้ยืดหยุ่นโน้มตลาด และ/หรือการเปลี่ยนแปลงสุทธิในมูลภัณฑ์กันชนเป็นหลัก ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อนี้แห่งข้อนี้ ให้คณะกรรมการทบทวนราคาเสถียรภาพกลางในเวลา 18 เดือนหลังจากการพิจารณาทบทวนครั้งสุดท้ายตามวรรค 1 ของข้อ 32 ของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ.2522 หรือในกรณีที่มีความตกลงนี้มีผลใช้บังคับหลังวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ.2531 ให้มีการทบทวนในสมัยประชุมแรกของคณะกรรมการตามความตกลงนี้ และทุก ๆ ระยะ 15 เดือนหลังจากนั้น

(ก) ถ้าราคาซื้อขายสถานะตลาดประจำวันเฉลี่ยในช่วงเวลาหกเดือนก่อนหน้าการทบทวนอยู่ที่ราคาเริ่มปฏิบัติการขาย ราคาเริ่มปฏิบัติการซื้อ หรือระหว่างราคาทั้งสองนี้ มิให้มีการปรับแก้ไขราคาเสถียรภาพกลาง

(ข) ถ้าราคาซื้อขายสถานะตลาดประจำวันเฉลี่ยในช่วงเวลาหกเดือนก่อนหน้าการทบทวนอยู่ต่ำกว่าราคาเริ่มปฏิบัติการซื้อ ให้ปรับแก้ไขราคาเสถียรภาพกลางให้ต่ำลงโดยอัตโนมัติ ในอัตรา 5 เปอร์เซ็นต์ของระดับราคาในขณะที่มีการทบทวน เว้นแต่ว่าคณะกรรมการโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษจะวินิจฉัยปรับราคาเสถียรภาพกลางให้ต่ำลงในอัตราเปอร์เซ็นต์ที่มากกว่านั้น

(ค) ถ้าราคาซื้อขายสถานะตลาดประจำวันเฉลี่ยในช่วงเวลาหกเดือนก่อนหน้าการทบทวนอยู่สูงกว่าราคาเริ่มปฏิบัติการขาย ให้ปรับแก้ไขราคาเสถียรภาพกลางให้สูงขึ้นโดยอัตโนมัติ ในอัตรา 5 เปอร์เซ็นต์ ของระดับราคาในขณะที่มีการทบทวน เว้นแต่ว่าคณะกรรมการโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษจะวินิจฉัยปรับราคาเสถียรภาพกลางให้สูงขึ้นในอัตราเปอร์เซ็นต์ที่มากกว่านั้น

2. หลังจากมีการเปลี่ยนแปลงสุทธิในมูลภัณฑ์กันชน 100,000 ตัน นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายตามวรรค 2 ของข้อ 32 ของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ.2522 หรือตามวรรคนี้ ผู้อำนวยการบริหารจะจัดการประชุมสมัยพิเศษของคณะกรรมการเพื่อประเมินสถานการณ์ คณะมนตรีอาจวินิจฉัยให้ดำเนินมาตรการที่เหมาะสม โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษซึ่งอาจรวมถึง

(ก) การระงับการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน

(ข) การเปลี่ยนแปลงอัตราการซื้อขายหรือขายมูลภัณฑ์กันชน และ

(ค) การปรับแก้ไขราคาเสถียรภาพกลาง

3. ถ้าการซื้อหรือขายสุทธิของมูลภัณฑ์กันชนมีจำนวนถึง 300,000 ตัน ได้เกิดขึ้นนับแต่ (ก) การปรับแก้ไขครั้งสุดท้ายตามวรรค 3 ของข้อ 32 ของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 (ข) การปรับแก้ไขครั้งสุดท้ายตามวรรคนี้ หรือ (ค) การปรับแก้ไขครั้งสุดท้ายตามวรรค 3 ของข้อนี้ โดยถือเอาการปรับแก้ไขที่เกิดล่าสุดเป็นเกณฑ์ ให้ลดหรือเพิ่มราคาเสถียรภาพกลางแล้วแต่กรณีในอัตรา 3 เปอร์เซ็นต์ของระดับราคาปัจจุบัน เว้นแต่คณะกรรมการโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษจะวินิจฉัยให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นในอัตราเปอร์เซ็นต์ที่มากกว่านั้น
4. การปรับราคาเสถียรภาพกลางไม่ว่าด้วยเหตุผลใด ๆ ต้องไม่ทำให้ราคาเร่งปฏิบัติการชนกับราคาประกันขั้นต่ำหรือราคาประกันขั้นสูง

ข. ราคาประกัน

5. โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ คณะมนตรีอาจปรับแก้ไขราคาประกันขั้นต่ำและราคาประกันขั้นสูงในการทบทวนซึ่งบัญญัติไว้ในตอนนี้ของข้อนี้
6. คณะมนตรีจะดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าการปรับแก้ไขราคาประกันใด ๆ สอดคล้องกับแนวโน้มและสภาวะตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป ในเรื่องนี้ คณะมนตรีจะนำเรื่องต่อไปนี้มาประกอบการพิจารณา กล่าวคือ แนวโน้มของราคายางธรรมชาติ การใช้ อุปทาน ต้นทุนในการผลิต และปริมาณยางคงเหลือ รวมทั้งปริมาณยางธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่ในมูลภัณฑ์กันชนและสถานะทางการเงินของบัญชีมูลภัณฑ์กันชน
7. จะมีการทบทวนราคาประกันขั้นต่ำและขั้นสูงในกรณีดังต่อไปนี้
- (ก) 30 เดือน หลังจากการทบทวนครั้งสุดท้ายตามวรรค 7 (ก) ของข้อ 32 ของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 หรือในกรณีที่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับภายหลังจากวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2531 ก็ให้ทบทวนในสมัยประชุมแรกของคณะมนตรีตามความตกลงนี้ และทุก ๆ ระยะ 30 เดือนหลังจากนั้น
- (ข) ในสภาพการณ์พิเศษเมื่อมีการร้องขอจากสมาชิกรายเดียวหรือหลายรายซึ่งมีคะแนนเสียง 200 เสียง หรือมากกว่านั้นในคณะมนตรี และ
- (ค) เมื่อราคาเสถียรภาพกลางได้รับการปรับแก้ไข (1) ให้ต่ำลงนับตั้งแต่การปรับแก้ไขราคาประกันขั้นต่ำครั้งสุดท้าย หรือตั้งแต่ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 มีผลใช้บังคับ หรือ (2) ให้สูงขึ้นนับตั้งแต่การปรับแก้ไขครั้งสุดท้ายของราคาประกันขั้นสูง หรือตั้งแต่ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 มีผลใช้บังคับ อย่างน้อยที่สุด 3

เปอร์เซ็นต์ตามวรรค 3 ของข้อนี้ และอย่างน้อยที่สุด 5 เปอร์เซ็นต์ตามวรรค 1 ของข้อนี้ หรืออย่างน้อยที่สุดด้วยอัตรานี้ตามวรรค 1 วรรค 2 และ/หรือวรรค 3 ของข้อนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าราคาซึ่งสถานะตลาดประจำวันเฉลี่ยในช่วงระยะเวลา 60 วัน หลังจากการปรับแก้ไขครั้งสุดท้ายของราคาเสถียรภาพกลางต่ำกว่าราคาเริ่มปฏิบัติการซื้อ หรือสูงกว่าราคาเริ่มปฏิบัติการขายตามลำดับ

8. แม้จะมีวรรค 5 วรรค 6 และวรรค 7 ของข้อนี้ก็ตาม มิให้มีการปรับแก้ไขราคาประกันขั้นต่ำหรือขั้นสูงให้สูงขึ้นถ้าราคาซึ่งสถานะตลาดประจำวันเฉลี่ยในช่วงระยะเวลาหกเดือนก่อนการทบทวนระดับชั้นของราคาตามข้อนี้ต่ำกว่าราคาเสถียรภาพกลาง ในทำนองเดียวกันมิให้มีการปรับแก้ไขราคาประกันขั้นต่ำหรือขั้นสูงให้ต่ำลง ถ้าราคาซึ่งสถานะตลาดประจำวันเฉลี่ยในช่วงระยะเวลาหกเดือนก่อนการทบทวนระดับชั้นของราคาตามข้อนี้สูงกว่าราคาเสถียรภาพกลาง

ข้อ 32

ราคาซึ่งสถานะตลาด

1. ให้ตั้งราคาซึ่งสถานะตลาดประจำวันซึ่งเป็นการรวมปรับเฉลี่ยที่จะสะท้อนให้เห็นตลาดของธรรมชาติของราคาทางการประจำวันในเดือนนั้น ๆ ในตลาดกัวลาัมเปอร์ ลอนดอน นิวยอร์ก และสิงคโปร์ โดยในขั้นแรกให้ราคาซึ่งสถานะตลาดประจำวันประกอบด้วยราคาขางแผ่นรมควันชั้น 1 ขางแผ่นรมควันชั้น 3 และขางแท่งชั้น 20 โดยมีความสำคัญเท่ากัน ราคาที่อ้างทั้งหมดจะแปลงเป็นราคา เอฟ.โอ.บี. ณ ท่าเรือมาเลเซีย/สิงคโปร์ ในสกุลเงินมาเลเซีย/สิงคโปร์
2. คณะมนตรีจะทบทวนและโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษอาจปรับแก้ไขการให้ความสำคัญแก่องค์ประกอบชนิด/ชั้น และวิธีการคำนวณราคาซึ่งสถานะตลาดประจำวัน เพื่อให้แน่ใจว่าราคาซึ่งสถานะตลาดสะท้อนให้เห็นตลาดของธรรมชาติ
3. ให้ถือว่าราคาซึ่งสถานะตลาดอยู่สูงกว่า เท่ากับ หรือต่ำกว่าระดับราคาที่ระบุไว้ในความตกลงนี้ เมื่อราคาซึ่งสถานะตลาดประจำวันโดยเฉลี่ยในห้าวันสุดท้ายของวันทำการตลาดอยู่สูงกว่า เท่ากับ หรือต่ำกว่าระดับราคาเช่นนั้น

ข้อ 33

ส่วนประกอบของมูลภัณฑ์กันชน

1. ในการประชุมสมัยแรกหลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ คณะมนตรีจะกำหนดชนิดและชั้นมาตรฐานของยางแผ่นรมควันและยางแท่งที่ได้รับการยอมรับระหว่างประเทศเพื่อนำไปรวมในมูลภัณฑ์กันชน โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ :

(ก) ชนิดและชั้นต่ำสุดของยางธรรมชาติที่ยินยอมให้รวมอยู่ในมูลภัณฑ์กันชนต้องเป็นยางแผ่นรมควันชั้น 3 และยางแท่งชั้น 20 และ

(ข) จะกำหนดชนิดและชั้นทั้งหมดของยางที่ยอมให้ตามอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้ ซึ่งต้องมีปริมาณอย่างน้อยที่สุด 3 เปอร์เซ็นต์ ของการค้ายางธรรมชาติระหว่างประเทศในปีปฏิทินที่ผ่านมา

2. โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ คณะมนตรีอาจเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์เหล่านี้ และ/หรือ ชนิด/ชั้น ที่ได้เลือกแล้ว ถ้าการกระทำเช่นนั้นเป็นการจำเป็นเพื่อที่จะประกันว่าส่วนประกอบของมูลภัณฑ์กันชนสะท้อนให้เห็นสถานะของตลาดที่เปลี่ยนไป การบรรลุวัตถุประสงค์ทางเสถียรภาพของความตกลงนี้ และความจำเป็นในการรักษามาตรฐานทางการค้าที่สูงของคุณภาพมูลภัณฑ์กันชน

3. ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนควรพยายามกระทำเพื่อให้แน่ใจว่าส่วนประกอบของมูลภัณฑ์กันชนสะท้อนให้เห็นรูปแบบของการส่งออก/การนำเข้ายางธรรมชาติ ควบคู่ไปกับส่งเสริมวัตถุประสงค์ทางเสถียรภาพของความตกลงนี้

4. โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ คณะมนตรีอาจสั่งให้ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนเปลี่ยนส่วนประกอบของมูลภัณฑ์กันชน ถ้าเป็นการจำเป็นสำหรับวัตถุประสงค์ในเรื่องเสถียรภาพของราคา

ข้อ 34

สถานที่ตั้งของมูลภัณฑ์กันชน

1. มูลภัณฑ์กันชนจะตั้งอยู่ในสถานที่ที่จะประกันการดำเนินการทางการค้าอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการนี้ มูลภัณฑ์กันชนจะตั้งอยู่ในดินแดนทั้งของสมาชิกผู้ส่งออกและผู้นำเข้า เว้นแต่คณะมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ การกระจายมูลภัณฑ์กันชนระหว่างสมาชิกจะกระทำในลักษณะที่จะให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางเสถียรภาพของความตกลงนี้ควบคู่ไปกับการลดค่าใช้จ่าย
2. เพื่อที่จะรักษามาตรฐานคุณภาพทางการค้าให้สูง ให้เก็บมูลภัณฑ์กันชนไว้ในคลังสินค้าซึ่งได้รับความเห็นชอบตามหลักเกณฑ์ที่คณะมนตรีกำหนดเท่านั้น
3. หลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ คณะมนตรีจะกำหนดและเห็นชอบบัญชีรายชื่อคลังสินค้าและการดำเนินการที่จำเป็นต่าง ๆ สำหรับการใช้คลังสินค้าเหล่านั้น ถ้าจำเป็นคณะมนตรีอาจทบทวนบัญชีรายชื่อคลังสินค้า ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะมนตรีของความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องบางธรรมชาติ พ.ศ. 2522 และหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดโดยคณะมนตรีดังกล่าว และอาจคงไว้ หรือปรับแก้ไขแล้วแต่กรณี
4. คณะมนตรีจะทบทวนเรื่องสถานที่ตั้งของมูลภัณฑ์กันชนเป็นครั้งคราว และโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษอาจสั่งให้ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนเปลี่ยนแปลงสถานที่ตั้งของมูลภัณฑ์กันชน เพื่อประกันการดำเนินการทางการค้าอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

ข้อ 35

การหมุนเวียนของมูลภัณฑ์กันชน

ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าการซื้อและรักษามูลภัณฑ์กันชนทั้งหมดได้กระทำโดยมีมาตรฐานคุณภาพทางการค้าที่สูง ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะหมุนเวียนยางธรรมชาติที่เก็บไว้ในมูลภัณฑ์กันชนเท่าที่จำเป็นเพื่อประกันมาตรฐานเช่นว่านั้น โดยพิจารณาตามความเหมาะสมถึงค่าใช้จ่ายในการหมุนเวียน และผลกระทบต่อเสถียรภาพของตลาด ให้นำค่าใช้จ่ายในการหมุนเวียนลงในบัญชีมูลภัณฑ์กันชน

ข้อ 36

การกักต หรือการระงับการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน

1. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ 30 แล้วก็ตาม ถ้าในระหว่างสมัยประชุม คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษอาจกักตหรือระงับการดำเนินการของมูลภัณฑ์กันชน ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดให้ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนในข้อนี้จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้
2. ถ้าไม่อยู่ในสมัยประชุมของคณะมนตรี ผู้อำนวยการบริหารหลังจากได้มีการหารือกับประธาน อาจกักตหรือระงับการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน ถ้าผู้อำนวยการบริหารเห็นว่าการปฏิบัติตามพันธกรณีที่กำหนดให้ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนในข้อ 30 จะไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้
3. ทันทีหลังจากการตัดสินใจให้กักตหรือระงับการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน ตามวรรค 2 ของข้อนี้ ผู้อำนวยการบริหารจะเรียกประชุมคณะมนตรีเพื่อทบทวนการตัดสินใจเช่นนั้น โดยไม่คำนึงถึงวรรค 4 ของข้อ 13 คณะมนตรีจะประชุมภายใน 10 วันหลังจากวันที่กักตหรือระงับ และโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษจะยืนยันหรือยกเลิกการกักตหรือการระงับเช่นนั้น ถ้าคณะมนตรีไม่สามารถตกลงใจได้ในสมัยประชุมนั้น การดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนจะเริ่มต่อไปใหม่ได้โดยปราศจากข้อกักตที่ได้กำหนดตามข้อนี้
4. ตราบเท่าที่การกักตหรือการระงับการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน ซึ่งได้รับการตัดสินใจตามข้อนี้ ยังมีผลใช้บังคับ คณะมนตรีจะทบทวนการตัดสินใจนี้เป็นระยะ ๆ แต่ละช่วงไม่นานกว่าสามเดือน ถ้าในการประชุมเพื่อพิจารณาทบทวนเช่นว่า คณะมนตรีมิได้ยืนยันโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษให้คงไว้ซึ่งการกักตหรือการระงับ หรือไม่ได้ตกลงใจใด ๆ แล้ว การดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนจะเริ่มต่อไปใหม่ได้โดยปราศจากข้อกักต

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 37

โทษเกี่ยวกับเงินสมทบเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชน

1. ถ้าสมาชิกไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีในการจ่ายเงินสมทบเข้าในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนภายในวันสุดท้ายที่เงินสมทบดังกล่าวถึงกำหนด ให้ถือว่าสมาชิกค้างชำระเงิน สมาชิกที่ค้างชำระเงินเป็นเวลา 60 วัน หรือมากกว่านั้น มิให้ถือว่าเป็นสมาชิกเพื่อความมุ่งประสงค์ในการลงคะแนนเสียงเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ซึ่งกำหนดในวรรค 2 ของข้อนี้
2. สิทธิลงคะแนนเสียงและสิทธิอื่น ๆ ในคณะกรรมการของสมาชิกที่ค้างชำระเงินเป็นเวลา 60 วัน หรือมากกว่านั้นตามวรรค 1 ของข้อนี้ จะถูกระงับ เว้นแต่ว่าคณะกรรมการจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ
3. สมาชิกที่ค้างชำระเงินจะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีในประเทศเจ้าภาพโดยเริ่มจากวันสุดท้ายเมื่อการจ่ายเงินดังกล่าวถึงกำหนดชำระ การรับภาระจ่ายเงินค้างชำระแทนโดยสมาชิกผู้นำเข้าและผู้ส่งออกที่เหลืออยู่ให้เป็นไปโดยความสมัครใจ
4. เมื่อการไม่จ่ายเงินสมทบได้รับการแก้ไขจนเป็นที่พอใจของคณะกรรมการแล้ว สมาชิกที่ค้างชำระเงินเป็นเวลา 60 วันหรือมากกว่านั้น จะได้รับสิทธิลงคะแนนเสียงและสิทธิอื่น ๆ กลับคืน ถ้าสมาชิกอื่น ๆ เป็นผู้จ่ายเงินค้างชำระแทน สมาชิกเหล่านี้จะได้รับการชดใช้คืนจนครบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 38

การปรับปรุงเงินสมทบเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชน

1. เมื่อมีการแบ่งสรรคะแนนเสียงใหม่ในการประชุมสามัญครั้งแรกของปีการเงินแต่ละปี หรือเมื่อใดก็ตามที่สมาชิกภาพขององค์การเปลี่ยนแปลงไป คณะมนตรีจะทำการปรับปรุงเงินสมทบเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชนของสมาชิกแต่ละรายเท่าที่จำเป็นตามบทบัญญัติของข้อนี้ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ ผู้อำนวยการบริหารจะพิจารณากำหนด

(ก) เงินสดสมทบสุทธิของสมาชิกแต่ละราย โดยการหักเงินสมทบที่ได้จ่ายคืนแก่สมาชิคนั้น ตามวรรค 2 ของข้อนี้ ออกจากยอดเงินสมทบทั้งหมดที่จ่ายโดยสมาชิคนั้นนับตั้งแต่ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

(ข) เงินเรียกเก็บสุทธิทั้งหมด โดยการรวมเงินที่เรียกเก็บติดต่อกัน และหักลบด้วยเงินคืนทั้งหมด ซึ่งได้ทำตามวรรค 2 ของข้อนี้

(ค) เงินสมทบสุทธิที่ปรับแก้ไขแล้วของสมาชิกแต่ละราย โดยการแบ่งสรรเงินเรียกเก็บสุทธิทั้งหมดในกลุ่มสมาชิกบนมูลฐานของส่วนแบ่งคะแนนเสียงที่ปรับแก้ไขแล้วของสมาชิกแต่ละราย ในคณะมนตรีตามข้อ 14 ภายใต้บังคับแห่งวรรค 3 ของข้อ 27 โดยมีเงื่อนไขว่าเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ให้คำนวณส่วนแบ่งคะแนนเสียงของสมาชิกแต่ละรายโดยไม่คำนึงถึงการระงับสิทธิลงคะแนนเสียงของสมาชิกใดหรือการแบ่งสรรคะแนนเสียงใหม่ใด ๆ ซึ่งเป็นผลตามมา

ในกรณีที่เงินสดสมทบสุทธิของสมาชิกใดเกินกว่าเงินสมทบสุทธิที่ปรับแก้ไขของสมาชิคนั้น ให้คืนเงินจำนวนที่เกินให้แก่สมาชิคนั้นจากบัญชีมูลภัณฑ์กันชน โดยหักดอกเบี้ยค่าปรับถ้ามี สำหรับเงินค้างชำระ ในกรณีที่เงินสมทบสุทธิที่ปรับแก้ไขเกินกว่าเงินสดสมทบสุทธิของสมาชิคนั้น ให้สมาชิคนั้นชำระเงินจำนวนที่ขาดบวกดอกเบี้ยค่าปรับถ้ามีสำหรับเงินค้างชำระเข้าในบัญชีมูลภัณฑ์กันชน

2. ถ้าคณะมนตรีโดยคำนึงถึงวรรค 2 และวรรค 3 ของข้อ 28 วินิจฉัยว่ามีเงินสดสมทบสุทธินามากกว่าเงินทุนที่ต้องการเพื่อสนับสนุนการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนภายในช่วงสี่เดือนข้างหน้า คณะมนตรีจะคืนเงินสดสมทบสุทธิส่วนที่เกินดังกล่าวหลังจากหักเงินสมทบเบื้องต้นออกแล้ว เว้นแต่คณะมนตรี โดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ ตกลงที่จะไม่คืนเงินเช่นว่าหรือคืนเงินให้เป็นจำนวนน้อยกว่านั้น ส่วนแบ่งของเงินที่สมาชิกจะได้รับคืน จะเป็นสัดส่วนกับเงินสดสมทบสุทธิของสมาชิก เหล่านั้นหักดอกเบี้ยค่าปรับถ้ามีสำหรับเงินค้างชำระ ความรับผิดชอบที่จะต้องจ่ายเงินสมทบของสมาชิกที่ค้างชำระจะลดลงในสัดส่วนเดียวกับเงินจ่ายคืนที่มีต่อเงินสดสมทบสุทธิทั้งหมด

3. โดยการร้องขอของสมาชิก อาจเก็บเงินที่สมาชิกมีสิทธิได้รับคืนไว้ในบัญชีมูลภัณฑ์กันชน ถ้าสมาชิกร้องขอให้เก็บเงินจ่ายคืนของตนไว้ในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนแล้ว ให้เก็บเงินจำนวนนี้ไว้สำหรับใช้เป็นเงินสมทบเพิ่มเติมใด ๆ ที่เรียกเก็บตามข้อ 28 เงินที่เก็บไว้ในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนตามคำร้องขอของสมาชิกเช่นนี้ จะได้รับดอกเบี้ยในอัตราเฉลี่ยของดอกเบี้ยที่ได้รับจากเงินทุนในบัญชีมูลภัณฑ์กันชน โดยเริ่มจากวันสุดท้ายที่เงินจำนวนนี้ควรจะได้อำนาจคืนให้กับสมาชิกนั้น จนกระทั่งถึงวันก่อนการจ่ายคืนเงินที่แท้จริง
4. ผู้อำนวยการบริหารจะแจ้งให้สมาชิกทราบทันทีถึงจำนวนเงินที่ต้องชำระหรือเงินที่จะได้รับคืน ซึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงที่กระทำตามวรรค 1 และวรรค 2 ของข้อนี้ การชำระเงินของสมาชิกหรือการจ่ายเงินคืนให้แก่สมาชิกให้กระทำภายใน 60 วันนับจากวันที่ผู้อำนวยการบริหารออกหนังสือแจ้งดังกล่าว
5. ในกรณีที่จำนวนเงินสดในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนมากกว่ามูลค่าของเงินสดสมทบสุทธิทั้งหมดของสมาชิก ให้แบ่งสรรเงินทุนที่เกินนั้น เมื่อความตกลงนี้สิ้นสุดลง

 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 39

มูลภัณฑ์กันชน และการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยน

1. ในกรณีที่อัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินริงกิตมาเลเซีย/เหรียญสิงคโปร์ กับเงินสกุลต่าง ๆ ของสมาชิกผู้ส่งออกและนำเข้าทางธรรมชาติรายใหญ่เปลี่ยนแปลงไปจนถึงขนาดที่กระทบอย่างยิ่งต่อการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน ผู้อำนวยการบริหารตามข้อ 36 จะ หรือสมาชิกตามข้อ 13 อาจจะเรียกประชุมคณะกรรมการพิเศษ คณะมนตรีจะประชุมภายใน 10 วัน เพื่อยืนยันหรือยกเลิกมาตรการซึ่งได้ดำเนินไปแล้วโดยผู้อำนวยการบริหารตามข้อ 36 และอาจโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ ตกลงดำเนินการที่เหมาะสม รวมทั้งความเป็นไปได้ที่จะปรับแก้ในระดับชั้นของราคาตามหลักการในประโยคแรกของวรรค 1 และวรรค 6 ของข้อ 31
2. คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ จะกำหนดวิธีการเพื่อตัดสินว่าเมื่อใดมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของค่าเสมอภาคของเงินสกุลเหล่านี้ เพื่อความมุ่งประสงค์โดยเฉพาะที่จะให้แน่ใจว่า จะมีการประชุมคณะมนตรีได้ทันเวลา
3. ในกรณีที่มีความแตกต่างระหว่างเงินริงกิตมาเลเซียและเงินเหรียญสิงคโปร์จนถึงขนาดที่กระทบอย่างยิ่งต่อการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชน คณะมนตรีจะประชุมเพื่อทบทวนสถานการณ์ และอาจพิจารณานำเงินสกุลเดียวมาใช้

ข้อ 40

วิธีการชำระบัญชีสำหรับบัญชีมูลภัณฑ์กันชน

1. เมื่อความตกลงนี้สิ้นสุดลง ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะประมาณค่าใช้จ่ายทั้งหมดของการชำระบัญชี หรือการโอนสินทรัพย์ของบัญชีมูลภัณฑ์กันชนให้แก่ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติฉบับใหม่ ตามบทบัญญัติของข้อนี้ และจะสำรองเงินจำนวนนั้นไว้ในบัญชีแยกต่างหาก ถ้ายอดเงินนี้ไม่เพียงพอ ผู้จัดการมูลภัณฑ์กันชนจะขายยางธรรมชาติในมูลภัณฑ์กันชนในจำนวนที่เพียงพอเพื่อให้ได้จำนวนเงินเพิ่มตามที่ต้องการ
2. ให้คำนวณส่วนแบ่งของสมาชิกแต่ละรายในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนดังนี้

(ก) มูลค่าของมูลภัณฑ์กันชนจะได้แก่มูลค่าของยางธรรมชาติทั้งหมดในแต่ละชนิด/ชั้นที่มีอยู่ โดยคำนวณจากราคาปัจจุบันต่ำสุดของยางธรรมชาติแต่ละชนิด/ชั้นในตลาดที่อ้างถึงในข้อ 32 ในช่วงเวลา 30 วันทำการตลาดก่อนวันสิ้นสุดของความตกลงนี้

(ข) มูลค่าของบัญชีมูลภัณฑ์กันชนจะได้แก่มูลค่าของมูลภัณฑ์กันชนบวกกับสินทรัพย์เงินสดในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนในวันที่ความตกลงนี้สิ้นสุดลงโดยหักด้วยจำนวนเงินสำรองตามวรรค 1 ของข้อนี้

(ค) เงินสดสมทบสุทธิของสมาชิกแต่ละรายจะได้แก่จำนวนเงินรวมของเงินสมทบซึ่งสมาชิกนั้นได้จ่ายมาตลอดระยะเวลาของความตกลงนี้ หักด้วยเงินจำกัณฑ์ทั้งหมดซึ่งกระทำตามข้อ 38 ส่วนดอกเบี้ยค่าปรับสำหรับเงินค้างชำระตามวรรค 3 ของข้อ 37 ไม่ถือว่าเป็นเงินสมทบสำหรับบัญชีมูลภัณฑ์กันชน

(ง) ถ้ามูลค่าของบัญชีมูลภัณฑ์กันชนมากกว่าหรือน้อยกว่าเงินสดสมทบสุทธิทั้งหมด ให้จัดสรรส่วนที่เกินให้สมาชิกต่าง ๆ ตามสัดส่วนของส่วนแบ่งเงินสมทบสุทธิที่เพิ่มค่าตามเวลาของสมาชิกแต่ละรายตามความตกลงนี้ ส่วนที่ขาด ให้จัดสรรในระหว่างสมาชิกตามสัดส่วนของจำนวนคะแนนเสียงเฉลี่ยของคนในช่วงเวลาที่เป็นสมาชิก ในการประเมินส่วนแบ่งของส่วนที่ขาด ซึ่งสมาชิกแต่ละรายต้องรับภาระนั้น ให้คำนวณคะแนนเสียงของสมาชิกแต่ละรายโดยไม่คำนึงถึงการระงับสิทธิลงคะแนนเสียงของสมาชิกใด หรือการแบ่งสรรคะแนนเสียงใหม่ซึ่งเป็นผลตามมา

(จ) ส่วนแบ่งของสมาชิกแต่ละรายในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนจะประกอบด้วยเงินสดสมทบสุทธิของตนซึ่งลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามส่วนแบ่งของส่วนที่ขาดหรือส่วนที่เกินในบัญชีมูลภัณฑ์กันชน และหักด้วยหนี้ดอกเบี้ยสำหรับเงินค้างชำระถ้ามี

3. ถ้ามีการใช้ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติฉบับใหม่แทนความตกลงฉบับนี้โดยทันที คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษจะกำหนดวิธีการที่จะช่วยให้มีการโอนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งส่วนแบ่งในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนของสมาชิกซึ่งประสงค์จะเข้าร่วมในความตกลงฉบับใหม่ ไปให้ความตกลงฉบับใหม่ตามที่ความตกลงนั้นกำหนด ส่วนสมาชิกใดที่ไม่ประสงค์จะเข้าร่วมในความตกลงฉบับใหม่จะมีสิทธิได้รับชำระส่วนแบ่งของตน

(ก) จากเงินสดที่มีอยู่ตามสัดส่วนของเปอร์เซ็นต์ส่วนแบ่งของตนในเงินสดสมทบสุทธิทั้งหมดในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนภายในสามเดือน และ

(ข) จากเงินสุทธิตี่ได้จากการจำหน่ายมูลภัณฑ์กันชน โดยการขายอย่างมีระบบหรือการโอนไปให้ความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติฉบับใหม่ตามราคาตลาดปัจจุบัน ซึ่งจะต้องทำให้เสร็จภายใน 12 เดือน เว้นแต่ว่าคณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ ตกลงให้จ่ายเงินตามอนุวรรค (ก) ของวรรคนี้เพิ่มขึ้น

4. ถ้าความตกลงฉบับนี้สิ้นสุดลงโดยไม่มีข้อตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติฉบับใหม่ ซึ่งจัดให้มีมูลภัณฑ์กันชนมาใช้แทน คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ จะกำหนดวิธีการควบคุมการจำหน่ายมูลภัณฑ์กันชนอย่างเป็นทางการเป็นระบบภายในระยะเวลาที่ไม่เกินกว่าที่ระบุในวรรค 6 ของข้อ 66 ทั้งนี้ภายใต้บังคับแห่งข้อจำกัดดังต่อไปนี้

(ก) ต้องไม่มีการซื้อยางธรรมชาติอีกต่อไป

(ข) องค์การจะไม่ก่อกำไรจ่ายใหม่ขึ้นอีก ยกเว้นเท่าที่จำเป็นเพื่อการจำหน่ายมูลภัณฑ์กันชน

5. ให้แบ่งสรรเงินสดที่เหลืออยู่ในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนให้สมาชิกโดยทันทีตามสัดส่วนของส่วนแบ่งของสมาชิกดังที่ได้กำหนดไว้ในวรรค 2 ของข้อนี้ ทั้งนี้ สมาชิกใดอาจเลือกที่จะรับยางธรรมชาติตามวรรค 6 ของข้อนี้ได้

6. สมาชิกอาจเลือกรับส่วนแบ่งของตนในสินทรัพย์ของบัญชีมูลภัณฑ์กันชนในรูปยางธรรมชาติ แทนการชำระเงินสดทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้ ภายใต้บังคับแห่งวิธีการซึ่งคณะมนตรีกำหนด

7. คณะมนตรีจะกำหนดวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการปรับปรุงและการชำระส่วนแบ่งของสมาชิกต่าง ๆ ในบัญชีมูลภัณฑ์กันชน การปรับปรุงนี้ให้ใช้กับ

(ก) ส่วนแตกต่างระหว่างราคาของยางธรรมชาติที่ระบุไว้ในอนุวรรค (ก) ของวรรค 2 ของข้อนี้ กับราคาสำหรับบางส่วนหรือทั้งหมดของมูลภัณฑ์กันชนที่ได้ขายไปตามวิธีการจำหน่ายมูลภัณฑ์กันชน และ

(ข) ผลต่างระหว่างค่าใช้จ่ายในการชำระบัญชีที่ประมาณไว้กับค่าใช้จ่ายในการชำระบัญชีที่แท้จริง

8. คณะมนตรีจะประชุมภายใน 30 วันหลังจากการซื้อขายครั้งสุดท้ายของบัญชีมูลภัณฑ์กันชน เพื่อจัดการชำระบัญชีระหว่างสมาชิกให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันหลังจากนั้น

หมวด 9 - ความสัมพันธ์กับกองทุนร่วมสำหรับโรคภัยไข้เจ็บ

ข้อ 41

ความสัมพันธ์กับกองทุนร่วมสำหรับโรคภัยไข้เจ็บ

เมื่อกองทุนร่วมสำหรับโรคภัยไข้เจ็บดำเนินงานแล้ว คณะมนตรีจะใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่จากบริการของกองทุนร่วมตามหลักการที่มีอยู่ในความตกลงการจัดตั้งกองทุนร่วมสำหรับโรคภัยไข้เจ็บเพื่อความมุ่งประสงค์นี้ คณะมนตรีจะเจรจาเกี่ยวกับกองทุนร่วมเกี่ยวกับเงื่อนไขและวิธีการที่ทั้งสองฝ่ายยอมรับสำหรับความตกลงร่วมมือกัน ซึ่งจะลงนามกับกองทุนร่วม

ศูนย์วิทยพัทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 10 - อุปทาน และการเข้าถึงตลาด และมาตรการอื่น ๆ

ข้อ 42

อุปทานและการเข้าถึงตลาด

1. สมาชิกผู้ส่งออกตกลงจะดำเนินนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่คงไว้ซึ่งอุปทานของยางธรรมชาติไว้ให้แก่ผู้บริโภคอย่างต่อเนื่องให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้
2. สมาชิกผู้นำเข้าตกลงจะดำเนินนโยบายต่าง ๆ ที่จะคงไว้ซึ่งการเข้าถึงตลาดของตนสำหรับยางธรรมชาติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 43
มาตรการอื่น ๆ

1. เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ คณะมนตรีจะระบุและเสนอมาตรการและเทคนิคที่เหมาะสมที่มุ่งส่งเสริม :

(ก) การพัฒนาเศรษฐกิจของชนชาติโดยสมาชิกผู้ผลิต โดยการขยายและปรับปรุงการผลิต การเพิ่มผลผลิตและการตลาด ซึ่งจะเพิ่มรายได้การส่งออกของสมาชิกผู้ผลิตและในขณะเดียวกันก็ปรับปรุงความแน่นอนของอุปทาน เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ คณะกรรมการมาตรการอื่น ๆ จะทำการวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจและเทคนิคเพื่อที่จะระบุ

(1) แผนและโครงการวิจัยและพัฒนาของชนชาติที่จะเป็นประโยชน์แก่สมาชิกผู้ส่งออกและผู้นำเข้า รวมทั้งการวิจัยทางวิทยาศาสตร์เฉพาะด้าน

(2) แผนและโครงการต่าง ๆ เพื่อปรับปรุงการเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมของชนชาติ

(3) ลู่ทางและวิธีการที่จะยกระดับอุปทานของชนชาติ และให้ได้มาซึ่งความเป็นแบบอย่างเดียวกันในเรื่องข้อกำหนดด้านคุณภาพ และรูปร่างของชนชาติ และ

(4) วิธีการปรับปรุงการแปรรูป การตลาด และการแจกจ่ายของชนชาติดิบ

(ข) การพัฒนาการใช้ประโยชน์ขั้นสุดท้ายของของชนชาติ เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ คณะกรรมการมาตรการอื่น ๆ จะทำการวิเคราะห์ด้านเศรษฐกิจและเทคนิคที่เหมาะสม เพื่อที่จะระบุแผนและโครงการต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การใช้ของชนชาติที่เพิ่มขึ้นและในแบบใหม่ ๆ

2. คณะมนตรีจะพิจารณาผลกระทบทางการเงินของมาตรการ และเทคนิคเช่นว่านี้ และหาทางส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการจัดหาทรัพยากรด้านการเงินให้เพียงพอเท่าที่เห็นสมควร จากแหล่งการเงินดังเช่นสถาบันการเงินระหว่างประเทศและบัญชีที่สองของกองทุนร่วมสำหรับโลกภักดิ์เมื่อมีการจัดตั้งขึ้น

3. คณะมนตรีอาจมีข้อเสนอแนะเท่าที่เห็นสมควรให้กับสมาชิก สถาบันระหว่างประเทศและองค์การอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการอนุวัติการมาตรการเฉพาะด้านตามข้อนี้

4. คณะกรรมการมาตรการอื่น ๆ จะทบทวนเป็นระยะ ๆ ถึงความก้าวหน้าของมาตรการเหล่านั้น ซึ่งคณะมนตรีตกลงใจที่จะส่งเสริมและเสนอแนะและรายงานให้คณะมนตรีทราบต่อไป

หมวด 11 - การหารือเกี่ยวกับนโยบายภายในประเทศ

ข้อ 44

การหารือ

เมื่อได้รับคำร้องขอจากสมาชิกใด คณะมนตรีจะหารือกันในเรื่องนโยบายทางธรรมชาติของรัฐบาลที่มีผลกระทบโดยตรงต่ออุปทานหรืออุปสงค์ คณะมนตรีอาจให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกเพื่อพิจารณา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 12 - สถิติ การศึกษา และข้อสนเทศ

ข้อ 45

สถิติ และข้อสนเทศ

1. คณะมนตรีจะรวบรวม เปรียบเทียบ และถ้าจำเป็นก็ให้จัดพิมพ์ข้อสนเทศทางสถิติเกี่ยวกับบางธรรมชาติและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเท่าที่จำเป็นต่อการดำเนินการที่น่าพอใจของความตกลงนี้
2. บรรดาสมาชิกจะจัดหาข้อมูลที่มีอยู่ในเรื่องการผลิต การบริโภค และการค้าทางธรรมชาติระหว่างประเทศ โดยแยกเป็นชนิดและชั้นให้แก่คณะมนตรีโดยทันทีและมากที่สุดเท่าที่จะทำได้
3. คณะมนตรีอาจร้องขอให้สมาชิกจัดหาข้อสนเทศอื่นที่มีอยู่ รวมทั้งข้อสนเทศด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งอาจจำเป็นต่อการดำเนินการที่น่าพอใจตามความตกลงนี้
4. บรรดาสมาชิกจะจัดหาสถิติและข้อสนเทศทั้งหมดตามที่กล่าวข้างต้นมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ภายในเวลาอันสมควร โดยให้สอดคล้องกับกฎหมายภายในของประเทศสมาชิก และโดยวิธีทางที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสมาชิกเหล่านั้น
5. คณะมนตรีจะสถาปนาความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับองค์การระหว่างประเทศที่เห็นสมควร รวมทั้งกลุ่มศึกษาเรื่องบางระหว่างประเทศ และตลาดแลกเปลี่ยนโภคภัณฑ์ เพื่อที่จะช่วยประกันว่าจะมีข้อมูลล่าสุดและเชื่อถือได้เกี่ยวกับการผลิต การบริโภค สินค้าขายคงเหลือ การค้าระหว่างประเทศ และราคาของบางธรรมชาติ และปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่ออุปสงค์และอุปทานบางธรรมชาติ
6. คณะมนตรีจะพยายามดำเนินการที่จะทำให้มั่นใจว่า ข้อสนเทศที่จัดพิมพ์ขึ้นจะต้องไม่เป็นที่เสียหายแก่ความลับในการดำเนินการของบรรดาบุคคล หรือบริษัทผู้ผลิต ผู้แปรรูป หรือผู้จำหน่ายบางธรรมชาติ หรือผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 46

การประเมิน การประมาณ และการศึกษาประจำปี

1. คณะมนตรีจะจัดเตรียมการประเมินสถานการณ์ทางธรรมชาติของโลกและด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประจำปี โดยอาศัยข้อสนเทศซึ่งบรรดาสมาชิกจัดหาให้และจากองค์การระหว่างรัฐบาลและองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
2. อย่างน้อยครั้งหนึ่งในทุก ๆ ครึ่งปี คณะมนตรีจะประมาณการผลิต การบริโภค การส่งออก และการนำเข้าของยางธรรมชาติ โดยแยกเป็นชนิดและชั้นถ้าหากทำได้ สำหรับหกเดือนข้างหน้า คณะมนตรีจะแจ้งการประมาณการเหล่านี้ให้สมาชิกทราบ
3. คณะมนตรีจะทำการศึกษาหรือดำเนินการที่เหมาะสมเพื่อทำการศึกษาแนวโน้มในการผลิต การบริโภค การค้า การตลาด และราคาของยางธรรมชาติ ตลอดจนปัญหาระยะสั้นและระยะยาวของเศรษฐกิจยางธรรมชาติของโลก

ข้อ 47

การทบทวนประจำปี

1. คณะมนตรีจะทบทวนการดำเนินการตามความตกลงนี้ประจำปี โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ซึ่งระบุไว้ในข้อ 1 คณะมนตรีจะรายงานผลการทบทวนให้สมาชิกทราบ
2. ในขั้นต่อไปคณะมนตรีอาจทำข้อเสนอแนะแก่สมาชิก และหลังจากนั้นดำเนินมาตรการภายในขอบเขตอำนาจของตนเพื่อปรับปรุงความมีประสิทธิภาพของการดำเนินการตามความตกลงนี้

หมวด 13 - เบ็ดเตล็ด

ข้อ 48

พันธกรณีและความรับผิดชอบทั่วไปของสมาชิก

1. ตลอดอายุความตกลงนี้บรรดาสมาชิกจะใช้ความพยายามของตนอย่างเต็มที่และร่วมมือกันส่งเสริมให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของความตกลงนี้ และจะไม่กระทำการใด ๆ ที่ขัดกับวัตถุประสงค์เหล่านั้น
2. โดยเฉพาะอย่างยิ่งบรรดาสมาชิกจะหาทางปรับปรุงสถานะเศรษฐกิจของชาติ และกระตุ้นการผลิตและการใช้ของชาติ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตและความทันสมัยของเศรษฐกิจของชาติ เพื่อประโยชน์ร่วมกันของผู้ผลิตและผู้บริโภค
3. บรรดาสมาชิกจะยอมรับผูกมัดตามคำวินิจฉัยที่วางของคณะมนตรีตามข้อตกลงนี้ และจะไม่ดำเนินมาตรการใด ๆ ซึ่งจะมีผลเป็นการจำกัดหรือขัดกับคำวินิจฉัยเหล่านั้น
4. ความรับผิดชอบของบรรดาสมาชิกที่เกิดจากการดำเนินการตามความตกลงนี้ ไม่ว่าจะต่อองค์การหรือต่อฝ่ายที่สาม จะจำกัดอยู่ในขอบเขตของพันธกรณีของตนเรื่องเงินสมทบสำหรับงบประมาณบริหารและการจัดหาเงินให้มูลภัณฑ์กันชนภายใต้และตามหมวด 7 และหมวด 8 ของความตกลงนี้ และพันธกรณีใด ๆ ที่คณะมนตรีอาจก่อกำขึ้นตามข้อ 41

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 49

อุปสรรคต่อการค้า

1. คณะมนตรีจะระบุถึงอุปสรรคต่าง ๆ ที่มีต่อการขยายการค้าทางธรรมชาติในรูปบังคับ กิ่งสำเร็จรูปหรือในรูปดัดแปลง ตามการประเมินสถานการณ์ทางธรรมชาติของโลกประจำปีตามที่อ้างถึงในข้อ 46
2. เพื่อส่งเสริมความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คณะมนตรีอาจทำข้อเสนอแนะต่อสมาชิกเพื่อแสวงหามาตรการที่ปฏิบัติได้อันเป็นที่ยอมรับร่วมกันในที่ประชุมระหว่างประเทศที่เหมาะสม ที่มุ่งปลดปล่อยอุปสรรคให้ลดลงเป็นลำดับ และหากเป็นไปได้ที่มุ่งขจัดอุปสรรคเช่นว่านั้นออกไปทั้งหมด คณะมนตรีจะตรวจสอบผลของข้อเสนอแนะเช่นว่าเป็นระยะ ๆ

ข้อ 50

การขนส่งและโครงสร้างตลาดของยางธรรมชาติ

คณะมนตรีควรสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่การส่งเสริมอัตราค่าระวางที่สมเหตุผล และเป็นธรรม ตลอดจนการปรับปรุงระบบขนส่ง เพื่อให้มียางธรรมชาติออกสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ และให้เกิดการประหยัดต้นทุนของผลผลิตที่ออกสู่ตลาด

ข้อ 51

มาตรการพิเศษและมาตรการแก้ไข

สมาชิกผู้นำเข้าที่กำลังพัฒนา และสมาชิกซึ่งเป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งผลประโยชน์ของตนได้รับความเสียหายจากมาตรการที่ดำเนินตามความตกลงนี้ อาจร้องขอต่อคณะมนตรีเพื่อให้มีมาตรการพิเศษและมาตรการแก้ไขที่เหมาะสม คณะมนตรีจะพิจารณาการใช้มาตรการที่เหมาะสม เช่นว่า ตามวรรค 3 และวรรค 4 ของตอน 3 ของข้อมติที่ 93 (IV) ของที่ประชุมสหประชาชาติเรื่องการค้าและการพัฒนา

ข้อ 52

การปลดปล่อยพันธกรณี

1. ในกรณีที่จำเป็นเนื่องจากสถานการณ์พิเศษหรือเหตุฉุกเฉินหรือเหตุสุดวิสัยที่มีได้บัญญัติไว้โดยชัดแจ้งในความตกลงนี้ คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษอาจปลดปล่อยพันธกรณีของสมาชิกตามความตกลงนี้ ถ้าคณะมนตรีพอใจกับคำอธิบายของสมาชิกนั้นถึงเหตุผลที่ไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีดังกล่าวได้
2. ในการให้การปลดปล่อยแก่สมาชิกตามวรรค 1 ของข้อนี้ คณะมนตรีจะระบุอย่างชัดเจนถึงข้อกำหนดและเงื่อนไขและระยะเวลาที่สมาชิกได้รับการปลดปล่อยจากพันธกรณีเช่นว่า และเหตุผลที่ให้การปลดปล่อยนั้น

ข้อ 53

มาตรฐานแรงงานที่ยุติธรรม

บรรดาสมาชิกประกาศว่าตนจะพยายามรักษามาตรฐานแรงงานที่มุ่งปรับปรุงระดับความเป็นอยู่ของแรงงานในภาคยงธรรมชาติในประเทศของตน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 14 - คำร้องเรียนและข้อพิพาท

ข้อ 54

คำร้องเรียน

1. คำร้องเรียนว่าสมาชิกใดไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีของตนตามความตกลงนี้จะถูกส่งไปยังคณะกรรมการตามคำขอของสมาชิกที่ทำคำร้องเรียน ซึ่งคณะกรรมการจะวินิจฉัยเรื่องหลังจากหารือกับสมาชิกที่เกี่ยวข้อง
2. คำวินิจฉัยของคณะกรรมการว่าสมาชิกฝ่าฝืนพันธกรณีของตนตามความตกลงนี้ต้องระบุลักษณะของการฝ่าฝืน
3. ไม่ว่าจะเป็ผลของคำร้องเรียนหรืออย่างอื่น เมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการพบว่าสมาชิกฝ่าฝืนความตกลงนี้ คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษและไม่กระทบกระเทือนต่อมาตรการอื่นๆ ตามที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะในข้ออื่น ๆ ของความตกลงนี้ อาจ
 - (ก) ระงับสิทธิลงคะแนนเสียงของสมาชิคนั้นในคณะกรรมการ และถ้าคณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นก็อาจระงับสิทธิอื่นใดของสมาชิคนั้น รวมทั้งสิทธิในการดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการหรือในคณะกรรมการใด ๆ ที่ตั้งขึ้นตามข้อ 18 และสิทธิในการมีสมาชิกภาพในคณะกรรมการดังกล่าวจนกว่าสมาชิกได้ปฏิบัติตามพันธกรณีของตน หรือ
 - (ข) ดำเนินการตามข้อ 64 ถ้าการฝ่าฝืนดังกล่าวทำความเสียหายอย่างมากต่อการดำเนินการของความตกลงนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อ 55

ข้อพิพาท

1. ข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้ความตกลงนี้ซึ่งไม่อาจตกลงกันได้ระหว่างสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะถูกส่งไปยังคณะมนตรีเพื่อวินิจฉัยตามคำขอของสมาชิกใดที่เป็นฝ่ายในข้อพิพาท

2. ในกรณีที่ข้อพิพาทได้เสนอไปยังคณะมนตรีตามวรรค 1 ของข้อนี้ หลังจากการอภิปรายแล้ว สมาชิกส่วนใหญ่ที่มีคะแนนเสียงอย่างน้อยที่สุดหนึ่งในสามของคะแนนเสียงทั้งหมด อาจขอให้คณะมนตรีขอความเห็นจากคณะที่ปรึกษาที่ตั้งขึ้นตามวรรค 3 ของข้อนี้เกี่ยวกับประเด็นข้อพิพาทก่อนให้คำวินิจฉัย

3. (ก) นอกจากคณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษจะตัดสินใจเป็นอย่างอื่น ให้คณะที่ปรึกษาประกอบด้วยบุคคล 5 คน ดังต่อไปนี้

(1) บุคคล 2 คน คนหนึ่งมีประสบการณ์กว้างขวางในเรื่องลักษณะเดียวกันกับข้อพิพาท และอีกคนหนึ่งมีความรู้และประสบการณ์ทางกฎหมาย โดยให้สมาชิกผู้ส่งออกเป็นผู้เสนอชื่อ

(2) บุคคลที่มีคุณสมบัติเช่นว่าอีก 2 คน โดยให้สมาชิกผู้นำเข้าเป็นผู้เสนอชื่อ และ

(3) ประธานซึ่งได้รับเลือกอย่างเป็นเอกฉันท์จากบุคคลทั้ง 4 คนที่ได้รับการเสนอชื่อตาม (1) และ (2) ของอนุวรรคนี้ หรือถ้าทั้ง 4 คนตกลงกันไม่ได้ก็ให้ประธานคณะมนตรีเป็นผู้เลือก

(ข) คนชาติของสมาชิกและมีใช้สมาชิกจะมีสิทธิดำรงตำแหน่งในคณะที่ปรึกษา

(ค) บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะที่ปรึกษาจะกระทำการในฐานะส่วนตัว และโดยไม่รับคำสั่งจากรัฐบาลใด

(ง) ให้องค์การฯ ชำระค่าใช้จ่ายของคณะที่ปรึกษา

4. ความเห็นและเหตุผลของคณะที่ปรึกษานั้น ให้เสนอต่อคณะมนตรี ซึ่งหลังจากการพิจารณาข้อสนทศทั้งปวงที่เกี่ยวข้องแล้ว จะวินิจฉัยข้อพิพาทโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ

หมวด 15 - บทบัญญัติสุดท้าย

ข้อ 56

การลงนาม

ความตกลงนี้จะเปิดให้รัฐบาลที่ได้รับเชิญให้เข้าร่วมการประชุมสหประชาชาติ เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ.2528 ลงนาม ณ สำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2530

ข้อ 57

ผู้เก็บรักษา

เลขาธิการองค์การสหประชาชาติได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้เก็บรักษาความตกลงนี้

ข้อ 58

การให้สัตยาบัน การยอมรับ และการเห็นชอบ

1. ความตกลงนี้ต้องได้รับการให้สัตยาบัน การยอมรับ หรือการเห็นชอบโดยรัฐบาลที่ลงนามตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญหรือสถาบันของแต่ละประเทศ
2. ให้มอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารเห็นชอบ ไว้กับผู้เก็บรักษาไม่ช้ากว่าวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2532 อย่างไรก็ตาม คณะมนตรีอาจขยายเวลาออกไปให้แก่รัฐบาลที่ลงนามแล้ว แต่ไม่สามารถมอบสารของตนภายในวันนั้น
3. รัฐบาลที่มอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารเห็นชอบ ต้องแถลงว่าตนเป็นสมาชิกผู้ส่งออกหรือสมาชิกผู้นำเข้าในเวลาที่ยอมมอบสารเช่นว่า

ข้อ 59

การแจ้งการใช้เป็นการชั่วคราว

1. รัฐบาลที่ลงนามซึ่งประสงค์จะให้สัตยาบัน ขอมรับ หรือเห็นชอบความตกลงนี้ หรือรัฐบาลซึ่งคณะมนตรีได้กำหนดเงื่อนไขในการภาคยานุวัติไว้ให้ แต่ยังไม่สามารถมอบสารของตนได้ อาจแจ้งผู้เก็บรักษาในเวลาใดก็ได้ว่าตนจะนำความตกลงนี้มาใช้ทั้งหมดเป็นการชั่วคราว เมื่อความตกลงนี้เริ่มมีผลใช้บังคับตามข้อ 60 หรือในวันที่กำหนดไว้ถ้าความตกลงนี้มีผลใช้บังคับแล้ว
2. ถึงแม้ว่าจะมีบทบัญญัติของวรรค 1 ของข้อนี้ รัฐบาลอาจกำหนดไว้ในหนังสือแจ้งการใช้เป็นการชั่วคราวของตนว่าตนจะนำความตกลงนี้มาใช้เฉพาะภายในขอบเขตของกระบวนการทางรัฐธรรมนูญ และ/หรือทางนิติบัญญัติของตน อย่างไรก็ตาม รัฐบาลดังกล่าวจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีทางการเงินของตนที่เกี่ยวกับบัญชีบริหาร สมาชิกภาพชั่วคราวของรัฐบาลซึ่งแจ้งในลักษณะนี้จะต้องไม่เกิน 12 เดือนนับจากการมีผลใช้บังคับชั่วคราวของความตกลงนี้ ในกรณีที่เกิดความจำเป็นต้องเรียกเก็บเงินเข้าบัญชีมูลภัณฑ์กันชนภายในระยะเวลา 12 เดือน คณะมนตรีจะวินิจฉัยสถานภาพของรัฐบาลซึ่งเป็นสมาชิกชั่วคราวตามวรรคนี้

ข้อ 60

การมีผลใช้บังคับ

1. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับอย่างแน่นอนในวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2530 หรือในวันใด ๆ หลังจากนั้น ถ้าจนกระทั่งถึงวันนั้นรัฐบาลซึ่งมีปริมาณข้างส่งออกสุทธิอย่างน้อยที่สุด 80 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณที่แสดงไว้ในภาคผนวก ก ของความตกลงนี้ และรัฐบาลซึ่งมีปริมาณข้างนำเข้าสุทธิอย่างน้อยที่สุด 80 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข ของความตกลงนี้ ได้มอบสัตยาบันสาร สารขอมรับ สารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารแล้ว หรือได้ขอมรับภาระผูกพันทางการเงินอย่างเต็มที่ตามความตกลงนี้
2. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับเป็นการชั่วคราวในวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2530 หรือในวันใด ๆ ก่อนวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2532 ถ้ารัฐบาลซึ่งมีปริมาณข้างส่งออกสุทธิอย่างน้อยที่สุด 75 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณที่แสดงไว้ในภาคผนวก ก ของความตกลงนี้ และรัฐบาลซึ่งมีปริมาณข้างนำเข้าสุทธิอย่างน้อยที่สุด 75 เปอร์เซ็นต์ของปริมาณที่แสดงไว้ในภาคผนวก ข ของความตกลงนี้ ได้มอบสัตยาบันสาร สารขอมรับ หรือสารเห็นชอบของตนแล้ว หรือได้แจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบ

ตามวรรค 1 ของข้อ 59 ว่าตนจะนำความตกลงนี้มาใช้เป็นการชั่วคราว และขอมรับภาระผูกพันทางการเงินอย่างเต็มที่ตามความตกลงนี้ ความตกลงจะมีผลใช้บังคับเป็นการชั่วคราวได้นานที่สุด 12 เดือน เว้นแต่ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับอย่างแน่นอนตามวรรค 1 ของข้อนี้ หรือคณะมนตรีจะวินิจฉัยเป็นอย่างอื่นตามวรรค 4 ของข้อนี้

3. ถ้าความตกลงนี้ไม่มีผลใช้บังคับเป็นการชั่วคราวตามวรรค 2 ของข้อนี้ ภายในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2532 เลขานุการองค์การสหประชาชาติจะเชิญโดยเร็วที่สุดเท่าที่เลขานุการเห็นว่าสามารถปฏิบัติได้หลังจากวันนั้น รัฐบาลซึ่งได้มอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ หรือสารเห็นชอบ หรือซึ่งได้แจ้งต่อเลขานุการว่าจะนำความตกลงนี้มาใช้เป็นการชั่วคราว ให้ประชุมกัน เพื่อที่จะเสนอแนะว่าควรหรือไม่ที่บรรดารัฐบาลจะดำเนินขั้นตอนที่จำเป็น เพื่อให้ความตกลงนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนมีผลใช้บังคับในกลุ่มของรัฐบาลเหล่านั้นเป็นการชั่วคราวหรืออย่างแน่นอน ถ้ายังไม่บรรลุข้อสรุปใด ๆ ในการประชุมครั้งนี้เลขานุการองค์การสหประชาชาติอาจเรียกประชุมเช่นนี้อีกตามที่ตนพิจารณาเห็นว่าเหมาะสม

4. ถ้าไม่สามารถบรรลุถึงข้อกำหนดเพื่อการมีผลใช้บังคับอย่างแน่นอนของความตกลงนี้ตามวรรค 1 ของข้อนี้ได้ภายใน 12 เดือนปฏิทินหลังจากการมีผลใช้บังคับเป็นการชั่วคราวของความตกลงนี้ตามวรรค 2 ของข้อนี้ คณะมนตรีจะทบทวนอนาคตของความตกลงนี้ไม่ช้ากว่า 1 เดือนก่อนสิ้นสุดระยะเวลา 12 เดือนที่กล่าวมาข้างต้น และภายใต้บังคับแห่งวรรค 1 ของข้อนี้ จะวินิจฉัยโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ

(ก) ให้ความตกลงนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนมีผลใช้บังคับอย่างแน่นอนในกลุ่มสมาชิกปัจจุบัน

(ข) ให้ความตกลงนี้ทั้งหมดหรือบางส่วนมีผลใช้บังคับเป็นการชั่วคราวในกลุ่มสมาชิกปัจจุบันต่อไปอีก 1 ปี หรือ

(ค) ให้เจรจาความตกลงนี้ใหม่

ถ้าคณะมนตรียังไม่มีคำวินิจฉัยใด ๆ ความตกลงนี้จะสิ้นสุดเมื่อสิ้นระยะเวลา 12 เดือน คณะมนตรีต้องแจ้งผู้เก็บรักษาให้ทราบถึงคำวินิจฉัยใด ๆ ที่ได้มีตามวรรคนี้

5. สำหรับรัฐบาลที่มอบสัตยาบันสาร สารยอมรับ สารเห็นชอบ หรือภาคยานุวัติสารของตน หลังจากการมีผลใช้บังคับของความตกลง ให้ความตกลงนี้มีผลใช้บังคับต่อรัฐบาลนั้นในวันที่ยอมสารดังกล่าว

6. ผู้อำนวยการบริหารขององค์การฯ จะเรียกประชุมคณะมนตรีสมัยแรกโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้หลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๘1

การภาคยานุวัติ

1. ความตกลงนี้จะเปิดให้มีการภาคยานุวัติโดยรัฐบาลของรัฐใด ๆ การภาคยานุวัติให้อยู่ภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขที่กำหนดโดยคณะมนตรี เงื่อนไขดังกล่าวนอกจากประการอื่นแล้ว ให้รวมถึงกำหนดเวลาในการมอบภาคยานุวัติสาร จำนวนคะแนนเสียงที่จะมีและพันธกรณีทางการเงิน อย่างไรก็ตามก็คิคณะมนตรีอาจอนุญาตให้ขยายเวลาแก่รัฐบาลซึ่งไม่สามารถมอบภาคยานุวัติสารของตนภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในเงื่อนไขของการภาคยานุวัติ
2. การภาคยานุวัติจะมีผลโดยการมอบภาคยานุวัติสารไว้กับผู้เก็บรักษา ภาคยานุวัติสารจะระบุว่ารัฐบาลยอมรับเงื่อนไขทั้งปวงที่กำหนดโดยคณะมนตรี

ข้อ ๘2

ข้อแก้ไข

1. คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษอาจเสนอแนะข้อแก้ไขความตกลงนี้ต่อสมาชิก
2. คณะมนตรีจะกำหนดวันที่สมาชิกต้องแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบถึงการยอมรับข้อแก้ไขของตน
3. ข้อแก้ไขจะมีผลบังคับใช้เมื่อครบ 90 วันหลังจากผู้เก็บรักษาได้รับแจ้งการยอมรับจากสมาชิกซึ่งประกอบด้วยสมาชิกผู้ส่งออกอย่างน้อยที่สุดสองในสาม และมีคะแนนเสียงของสมาชิกผู้ส่งออกอย่างน้อยที่สุด 85 เปอร์เซ็นต์ และจากสมาชิกซึ่งประกอบด้วยสมาชิกผู้นำเข้าอย่างน้อยที่สุดสองในสาม และมีคะแนนเสียงของสมาชิกผู้นำเข้าอย่างน้อยที่สุด 85 เปอร์เซ็นต์
4. หลังจากผู้เก็บรักษาแจ้งให้คณะมนตรีทราบว่าได้มีการบรรลุถึงข้อกำหนดเพื่อให้ข้อแก้ไขมีผลบังคับใช้แล้ว และแม้ว่าจะมีบทบัญญัติของวรรค 2 ของข้อนี้เกี่ยวกับวันที่กำหนดโดยคณะมนตรี สมาชิกอาจยังคงแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบถึงการยอมรับข้อแก้ไขของตนได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการแจ้งดังกล่าวจะต้องกระทำก่อนที่ข้อแก้ไขจะมีผลบังคับใช้

5. สมาชิกที่ไม่ได้แจ้งให้ทราบถึงการยอมรับข้อแก้ไขของตนภายในวันที่ข้อแก้ไขดังกล่าวมีผลบังคับใช้ จะสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญานับแต่วันนั้น นอกจากนี้สมาชิคนั้นทำให้คณะกรรมการพอใจว่าไม่สามารถให้การยอมรับได้ทันเวลาเนื่องจากความยุ่งยากในการปฏิบัติตามกระบวนการทางรัฐธรรมนูญหรือทางสถาบัน และคณะกรรมการตกลงให้ขยายระยะเวลาในการยอมรับข้อแก้ไขสำหรับสมาชิคนั้น สมาชิกนั้นจะไม่ถูกผูกพันโดยข้อแก้ไขก่อนที่ตนจะได้แจ้งให้ทราบการยอมรับข้อแก้ไข

6. ถ้ายังไม่สามารถบรรลุถึงข้อกำหนดเพื่อให้ข้อแก้ไขมีผลบังคับใช้ภายในวันที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรค 2 ของข้อนี้ ให้ถือว่าข้อแก้ไขถูกถอนออกไป

ข้อ 63

การถอนตัว

1. สมาชิกอาจถอนตัวจากความตกลงนี้เมื่อใดก็ได้หลังจากความตกลงนี้มีผลใช้บังคับ โดยแจ้งการถอนตัวไปที่ผู้เก็บรักษา สมาชิกนั้นต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบพร้อมกันถึงการกระทำที่ตนได้ดำเนินการไปแล้ว
2. หนึ่งปีหลังจากผู้เก็บรักษาได้รับแจ้งจากสมาชิก สมาชิกนั้นจะสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญาของความตกลงนี้

ข้อ 64

การตัดสมาชิกภาพ

ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยว่าสมาชิกใดฝ่าฝืนพันธกรณีของตนตามความตกลงนี้ และวินิจฉัยต่อไปว่าการฝ่าฝืนดังกล่าวทำความเสียหายอย่างมากต่อการดำเนินการของความตกลงนี้ คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ อาจตัดสมาชิกนั้นออกจากความตกลงนี้ได้ คณะมนตรีต้องแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบโดยทันที หนึ่งปีหลังจากวันที่คณะมนตรีมีคำวินิจฉัย สมาชิกนั้นจะสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญาของความตกลงนี้

ข้อ 65

การคิดบัญชีกับสมาชิกที่ถอนตัวหรือที่ถูกตัดสมาชิกภาพ
หรือสมาชิกที่ไม่สามารถยอมรับข้อแก้ไข

1. ตามข้อนี้ คณะมนตรีจะกำหนดการคิดบัญชีใด ๆ กับสมาชิกซึ่งสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญาของความตกลงนี้เนื่องจาก
 - (ก) การ ไม่ยอมรับข้อแก้ไขความตกลงนี้ตามข้อ 62
 - (ข) การถอนตัวจากความตกลงนี้ตามข้อ 63 หรือ
 - (ค) การตัดสมาชิกภาพจากความตกลงนี้ตามข้อ 64

2. คณะมนตรีจะเก็บไว้ซึ่งเงินสมทบที่สมาชิกซึ่งสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญาของความตกลงนี้ได้จ่ายเข้าบัญชีบริหาร

3. คณะมนตรีจะคืนส่วนแบ่งในบัญชีมูลภัณฑ์กันชนตามบทบัญญัติข้อ 40 ให้กับสมาชิกซึ่งสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญาเนื่องจากการ ไม่ยอมรับข้อแก้ไขความตกลงนี้ การถอนตัวหรือการตัดสมาชิกภาพโดยหักส่วนแบ่งในเงินส่วนเกิน
 - (ก) การคืนเช่นว่านั้นให้แก่สมาชิกซึ่งสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญาเนื่องจากการ ไม่ยอมรับข้อแก้ไขความตกลงนี้ ต้องกระทำ 1 ปี หลังจากข้อแก้ไขที่เกี่ยวข้องมีผลใช้บังคับ
 - (ข) การคืนเช่นว่านั้นให้แก่สมาชิกซึ่งถอนตัว ต้องกระทำภายใน 60 วัน หลังจากสมาชิกนั้นสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญาของความตกลงนี้ เว้นเสียแต่ว่าโดยผลแห่งการถอนตัวนี้ คณะมนตรีบอกเลิกความตกลงนี้ตามวรรค 5 ของข้อ 66 ก่อนการคืนดังกล่าว ในกรณีนั้น บทบัญญัติของข้อ 40 และวรรค 6 ของข้อ 66 จะใช้บังคับ
 - (ค) การคืนเช่นว่านั้นให้แก่สมาชิกซึ่งถูกตัดสมาชิกภาพ ต้องกระทำภายใน 60 วัน หลังจากสมาชิกสิ้นสุดการเป็นภาคีผู้ทำสัญญาของความตกลงนี้

4. ในกรณีที่บัญชีมูลภัณฑ์กันชนไม่สามารถชำระเป็นเงินสดสำหรับการจ่ายเงินที่ถึงกำหนดตามอนุวรรค (ก) อนุวรรค (ข) หรืออนุวรรค (ค) ของวรรค 3 ของข้อนี้ โดยปราศจากการบันทึกความคงอยู่ของบัญชีมูลภัณฑ์กันชนที่ดี หรือจะนำไปสู่การเรียกเก็บเงินสมทบเพิ่มเติมจากสมาชิก เพื่อให้คลุมถึงการจ่ายคืนเช่นว่านั้นก็ดี ให้ชดเชยการชำระเงินไปจนกระทั่งสามารถขายของธรรมชาติในมูลภัณฑ์กันชนตามจำนวนที่จำเป็นได้ในราคาที่เท่ากับหรือสูงกว่าราคาเริ่มปฏิบัติการขาย ในกรณีที่ก่อนสิ้นระยะเวลา 1 ปี ตามที่ระบุในข้อ 63 คณะมนตรีแจ้งให้สมาชิกที่ถอนตัวทราบว่า

ชำระเงินจะต้องชลอไว้ก่อนตามวรรคนี้ ถ้าสมาชิกที่ถอนตัวยินยอม ช่วงระยะเวลา 1 ปีระหว่างการแจ้งความจำนงที่จะถอนตัวกับการถอนตัวที่แท้จริง อาจขยายออกไปอีกได้จนกระทั่งถึงเวลาที่คณะกรรมการแจ้งแก่สมาชิคนั้นว่า การชำระส่วนแบ่งของสมาชิคนั้นจะกระทำได้ภายใน 60 วัน

5. สมาชิกที่ได้รับการคืนที่เหมาะสมแล้วตามข้อนี้ จะไม่มีสิทธิในส่วนแบ่งใด ๆ ในเงินที่เหลือจากการชำระบัญชีขององค์การ และสมาชิกดังกล่าวก็ไม่ต้องรับผิดชอบเงินที่ขาดซึ่งองค์การก่อขึ้นหลังจากการคืนเช่นนั้นแล้ว

ข้อ 68

ระยะเวลา การขยายเวลา และการสิ้นสุด

1. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับเป็นเวลา 5 ปี นับจากวันมีผลใช้บังคับ เว้นแต่จะขยายเวลาออกไปตามวรรค 3 หรือสิ้นสุดตามวรรค 4 หรือวรรค 5 ของข้อนี้
2. ก่อนระยะเวลา 5 ปีที่อ้างถึงในวรรค 1 ของข้อนี้จะสิ้นสุดลง คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ อาจตกลงให้เจรจาความตกลงนี้ใหม่
3. คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษอาจขยายเวลาของความตกลงนี้ออกไปอีกระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาซึ่งรวมทั้งหมดไม่เกิน 2 ปี เริ่มต้นจากวันสิ้นสุดระยะเวลา 5 ปี ซึ่งระบุไว้ในวรรค 1
4. ถ้ามีการเจรจาความตกลงระหว่างประเทศ เรื่องยางธรรมชาติฉบับใหม่ขึ้น และความตกลงฉบับใหม่มีผลใช้บังคับในระหว่างช่วงของการขยายเวลาความตกลงนี้ตามวรรค 3 ของข้อนี้ ความตกลงฉบับนี้ตามที่ได้รับการขยายเวลาออกไป จะสิ้นสุดเมื่อความตกลงฉบับใหม่มีผลใช้บังคับ
5. คณะมนตรีโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษอาจตกลงในเวลาใดก็ได้ที่จะให้ความตกลงนี้สิ้นสุดโดยมีผลนับจากวันที่คณะมนตรีอาจกำหนด
6. แม้ว่าความตกลงนี้สิ้นสุดลง คณะมนตรีจะดำรงอยู่ต่อไปเป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 ปี เพื่อดำเนินการชำระบัญชีขององค์การ รวมทั้งการคิดบัญชีและการจำหน่ายสินทรัพย์ตามบทบัญญัติของ

ข้อ 40 และภายใต้บังคับแห่งคำวินิจฉัยที่เกี่ยวข้องที่กระทำโดยการลงคะแนนเสียงพิเศษ และในระหว่างช่วงระยะเวลานั้นให้คณะมนตรีมีอำนาจและหน้าที่เท่าที่จำเป็นเพื่อความมุ่งประสงค์เหล่านี้

7. คณะมนตรีจะแจ้งให้ผู้เก็บรักษาทราบถึงคำวินิจฉัยใด ๆ ที่กระทำขึ้นตามข้อนี้

ข้อ 67

ข้อสงวน

ไม่อาจกระทำข้อสงวนในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัติใด ๆ ของความตกลงนี้

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจเพื่อการนี้ได้ลงนามของตนตามความตกลงนี้ในวันที่ระบุไว้

ทำ ณ นครเจนีวา เมื่อวันที่ 20 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2530 ตัวบทของความตกลงนี้ซึ่งทำเป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน เป็นฉบับที่ใช้ได้เท่าเทียมกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ส่วนแบ่งของประเทศผู้ส่งออกแต่ละประเทศในปริมาณส่งออกสุทธิทั้งหมดของประเทศต่าง ๆ
ตามที่กำหนดขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 60

	ร้อยละ ¹
โบลีเวีย	0.063
พม่า	0.381
แคเมอรูน	0.494
โกตดิวัวร์	0.887
กานา	0.009
กัวเตมาลา	0.273
อินโดนีเซีย	27.363
ไลบีเรีย	2.304
มาเลเซีย	44.361
ไนจีเรีย	0.827
ปาปัวนิวกินี	0.107
ฟิลิปปินส์	0.241
ศรีลังกา	3.842
ไทย	17.253
เวียดนาม	1.141
ซาอีร์	0.454
รวม	100.000

¹ ส่วนแบ่งคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของสินค้าออกทางธรรมชาติสุทธิทั้งหมดในช่วงระยะเวลา 5 ปี พ.ศ. 2524 ถึง 2528

ภาคผนวก ข

ส่วนแบ่งของประเทศผู้นำเข้าแต่ละประเทศและกลุ่มประเทศ ในปริมาณที่นำเข้าสุทธิทั้งหมด
ของประเทศต่าง ๆ ตามที่กำหนดขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อ 80

	ร้อยละ ⁿ
อาร์เจนตินา	0.936
ออสเตรเลีย	1.146
ออสเตรีย	0.872
บราซิล	1.732
บัลแกเรีย	0.521
แคนาดา	3.344
จีน	6.996
คอสตาริกา	0.076
เซโกสโลวะเกีย	1.604
อีอีพีดี	0.274
ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป	25.771
เบลเยียม-ลักเซมเบิร์ก	1.209
เดนมาร์ก	0.123
ฝรั่งเศส	5.257
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	6.480
กรีซ	0.299
ไอร์แลนด์	0.168
อิตาลี	4.130
เนเธอร์แลนด์	0.442
โปรตุเกส	0.343
สเปน	3.251
สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ	4.069
ฟินแลนด์	0.267

ⁿ ส่วนแบ่งคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของสินค้าเข้าทางธรรมชาติสุทธิทั้งหมดในช่วงเวลา 3 ปี พ.ศ. 2526, 2527 และ 2528

	ร้อยละ
อินเดีย	1.092
อิรัก	0.077
จามิกา	0.023
ญี่ปุ่น	17.540
มาดากัสการ์	0.000
มอลตา	0.000
เม็กซิโก	1.782
โมร็อกโก	0.195
นิวซีแลนด์	0.222
นอร์เวย์	0.110
ปานามา	0.030
โปแลนด์	1.735
โรมาเนีย	1.472
สวีเดน	0.422
สวีตเซอร์แลนด์	0.095
สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต	6.821
สหรัฐอเมริกา	24.420
เวเนซุเอลา	0.425
รวม	100.000

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ค่าใช้จ่ายของมูลภัณฑ์กันชนตามที่ประธานการประชุมสหประชาชาติ
เรื่องยางธรรมชาติ พ.ศ. 2528 ประมาณไว้

บนมูลฐานของค่าใช้จ่ายจริงในการได้มาและการดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนที่มีอยู่จำนวน
ประมาณ 360,000 ตัน จาก พ.ศ. 2525 จนถึงเดือนมีนาคม 2530 ค่าใช้จ่ายในการได้มาและการ
ดำเนินการมูลภัณฑ์กันชนจำนวน 550,000 ตัน อาจคำนวณได้โดยคูณเลขจำนวนนี้ด้วยราคาเร่ง
ปฏิบัติการซื้อ 161 เซนต์มาเลเซีย/สิงคโปร์ ต่อกิโลกรัม และบวกด้วย 30 เปอร์เซ็นต์ของราคานั้น
อีกชั้นหนึ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

พระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช 2481

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุม จำกัดยาง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามโครงการควบคุมยางระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลสยามได้ ตกลงเข้าร่วมเป็นภาคี

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น ไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมจำกัด ยาง พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติควบคุมจำกัดยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘ และ กฎกระทรวงกับประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้ที่มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) “เจ้าพนักงานประจำท้องที่” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรี จะได้ประกาศตั้งในราชกิจจานุเบกษาให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กำหนดไว้ ในกฎกระทรวง

(๓) “ผู้ตรวจการยาง” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีจะได้ตั้งขึ้นเพื่อทำการตรวจตราให้เป็นไปตามความในพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๔) “กรรมการประเมิน” หมายความว่า กรรมการซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศตั้งในราชกิจจานุเบกษาเป็นครั้งคราว มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน มีหน้าที่ประเมินจำนวนยางทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๕) “ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea Braziliensis*) หรือต้นยางชนิดอื่นใด ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ

(๖) “ยาง” หมายความว่า ยางที่ทำขึ้นจากใบ เปลือก หรือน้ำยางของต้นยางไม่ว่าเหลวหรือแข็ง จางหรือชั้น

(๗) “สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินที่ได้ปลูกต้นยาง มีลักษณะเป็นสวนยาง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของเจ้าของสวนยางก่อนวันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘ หรือสวนยางที่ได้รับอนุญาตให้ปลูกใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๘) “สวนใหญ่” หมายความว่า สวนยางซึ่งได้รับการประเมินจำนวนยางทำได้เป็นสวนใหญ่ตามกฎกระทรวง

(๙) “สวนเล็ก” หมายความว่า สวนยางซึ่งได้รับการประเมินจำนวนยางทำได้เป็นสวนเล็กตามกฎกระทรวง

(๑๐) “การปลูกเสริม” หมายความว่า การปลูกต้นยางในสวนยางในเนื้อที่ไร่ใดไร่หนึ่งไม่เกินสิบสองต้น

(๑๑) “การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกต้นยาง ในสวนยางในเนื้อที่ไร่ใดไร่หนึ่งเกินกว่าสิบสองต้น

(๑๒) “การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกต้นยางลงในที่ซึ่งไม่ใช่สวนยางตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) “เจ้าของสวนยาง” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำยาง

(๑๔) “ค้ำยาง” หมายความว่า ชื้อ ขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายยางแก่กันโดยประการอื่น

(๑๕) “ผู้ค้ำยาง” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำการค้ำยาง

(๑๖) “ผู้ส่งยางออก” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบสุทธิยาง หรือผู้ค้ำยางซึ่งได้จดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร

(๑๗) “โรงรีดยาง” หมายความว่า โรงงานที่ทำเศษยาง (Scrap Rubber) หรือยางก้อน (Waste Rubber) ให้เป็นยางแผ่น (Crepe Rubber)

(๑๘) “โรงรมยาง” หมายความว่า สถานที่ซึ่งใช้ในการรมยาง

(๑๙) “โควตา” หมายความว่า จำนวนส่วนจำกัดยางแห้ง ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้พึงทำได้ในสวนยางสวนหนึ่ง ๆ เป็นส่วนร้อยละของจำนวนยางทำได้

(๒๐) “ระยะเวลาโควตา” หมายความว่า กำหนดระยะเวลาซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้พึงทำและจำหน่ายยางได้ตามโควตา

(๒๑) “จำนวนยางทำได้” หมายความว่า จำนวนยางแห้งของสวนยางสวนหนึ่ง ๆ ที่พึงทำได้ในปีหนึ่ง ๆ ตามที่กรรมการประเมินพิจารณาประเมินให้ตามหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๒๒) “ใบสุทธิยาง” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ ซึ่งให้อำนาจเจ้าของสวนยางใหญ่ทำยางและจำหน่ายยางได้ตามโควตาที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๓) “ใบสำคัญจำหน่ายยาง” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ สำหรับใช้กำกับไปกับยาง ในเมื่อมีการค้ายางระหว่างเจ้าของสวนใหญ่กับผู้ค้ายาง หรือระหว่างผู้ค้ายางด้วยกัน

(๒๔) “ใบกำกับอุปpong” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ ซึ่งให้อำนาจเจ้าของสวนเล็กทำยางและจำหน่ายยางได้ตามโควตาที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๕) “ใบอุปpong” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ สำหรับใช้กำกับไปกับยางในเมื่อมีการค้ายางระหว่างเจ้าของสวนเล็กกับผู้ค้ายาง หรือระหว่างผู้ค้ายางด้วยกันตามจำนวนยางที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๖) “ใบแสดงแหล่งกำเนิด” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ เพื่อแสดงชื่อประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของยางที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๗) “แบบพิมพ์ที่กำหนดให้” หมายความว่า แบบพิมพ์ที่กำหนดให้โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ การประเมินจำนวนยางทำได้ให้เจ้าของสวนยางก็ดี การทำยางหรือการค้ายางก็ดี การมียางไว้ในครอบครองก็ดี การตั้งโรงรีดยางหรือโรงรมยางก็ดี การขนยางเคลื่อนที่การนำยางเข้ามาหรือส่งยางออกนอกราชอาณาจักรก็ดี การปลูกเสริม การปลูกแทน การปลูกใหม่ก็ดี ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมตามหลักเกณฑ์และระเบียบการซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ถ้าเจ้าของสวนยางเห็นว่า การประเมินจำนวนยางทำได้ตามที่ กรรมการประเมินได้ประเมินให้สั้น ยังมีเหตุผลอื่นใดซึ่งเจ้าของสวนยางควรจะ ได้รับเพิ่มตามหลัก เกณฑ์ประเมินในกฎกระทรวง ก็ชอบที่จะอุทธรณ์ได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งความ การประเมินนั้นเป็นต้นไป

การยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีโดยส่งผ่านคณะกรรมการจังหวัด เมื่อรัฐมนตรีได้พิจารณามีคำสั่งประการใดแล้วให้มีผลในระยะเวลาไควตานั้น และคำสั่งนั้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๗ ผู้ใดทำยาง ค้ายาง หรือมียางไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาตก็ดี หรือโดยใบอนุญาตนั้นถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุแล้วก็ดี หรือในระหว่างใบอนุญาตถูกยึดก็ดี อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าร้อยบาท และยางที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำผิดตามมาตรานี้จะริบเสียก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำยางหรือให้ค้ายาง ทำการค้ายางกับบุคคลอื่น ซึ่งมีได้มีใบอนุญาตเป็นผู้ค้ายางก็ดี หรือทำการค้ายางโดยมิได้ใช้ใบคู่มือหรือใบสำคัญจำหน่ายยาง ควบกับยางที่ค้ำนั้นก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๙ เจ้าของสวนใหญ่ผู้ใดจำหน่ายยางเกินกว่าไควตาที่ระบุไว้ในใบสุทธ ยาง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับเท่าราคายางที่ได้จำหน่ายเกินไควตาไป ราคายางนี้ให้คิด ตามราคาตลาด ณ สถานที่และในเวลาปรากฏการกระทำผิด

ผู้ค้ายางผู้ใดจงใจค้ายางกับเจ้าของสวนใหญ่เกินไควตาตามความในวรรคก่อน ผู้นั้นมี ความผิดต้องระวางโทษปรับกึ่งอัตราโทษที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน

จำนวนยางที่จำหน่ายเกินตามความในวรรคแรกนั้น รัฐมนตรีจะสั่งหักออกจากไควตาที่ เจ้าของสวนใหญ่ได้รับในระยะเวลาไควตาใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๐ เจ้าของสวนยางผู้ใดทำยางไม่ได้เต็มตามไควตาที่ตนได้รับอนุญาตใน ระยะเวลาไควตาใด หรือไม่ทำยางด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ไควตาที่ไม่ได้ใช้นั้นเป็นพับไป

ในกรณีนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งลดไควตาที่จะอนุญาตให้ผู้นั้นได้รับในระยะเวลา ไควตาใด ๆ ก็ได้

มาตรา ๑๑ ถ้า

(ก) เจ้าของสวนยางผู้ใดมียางไว้ในครอบครองเป็นจำนวนเกินกว่าสองเท่าจำนวน ถ้วยของไควตาในเดือนหนึ่ง ๆ ก็ดี

(ข) ผู้ค้ายางผู้ใดมียางไว้ในครอบครองในเขตอำเภอหนึ่ง ๆ เกินกว่า ๑,๒๐๐ กิโลกรัม โดยมิได้รับอนุญาตก็ดี

(ค) ผู้ค้าขางผู้ใดมีขางไว้ในครอบครอง โดยมีได้มีใบสำคัญจำหน่ยขางหรือ ใบคูบองครบถ้วนตามจำนวนขางที่มีไว้ในครอบครองก็ดี

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และจะริบขางที่มีอยู่เกินจำนวน นั้นเสียก็ได้

มาตรา ๑๒ ผู้ค้าขางผู้ใดตั้งโรงรีดขางหรือโรงรมขางโดยมิได้รับอนุญาต อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการใด ๆ ซึ่งออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะตั้งตัวแทนไม่ได้ และใบอนุญาตของผู้นั้นจะโอนไปด้วยประการใด ๆ ไม่ได้ เว้นไว้แต่จะได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และระเบียบการซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๔ ผู้ใดนำขางเข้ามาหรือส่งขางออกนอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้ และไม่มีใบแสดงแหล่งกำเนิดของเจ้าหน้าที่แห่งประเทศรัฐหรืออาณาเขต ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำกับ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดทำการปลูกใหม่โดยมิได้รับอนุญาต หรือโดยที่ใบอนุญาตนั้นถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ด้นขางที่ปลูกใหม่โดยการฝ่าฝืนนั้นให้ทำลายเสีย และให้ผู้นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๖ บรรดา ใบ ดอก เมล็ด ตา กิ่ง ราก หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของต้นขาง ซึ่งอาจใช้เพาะสืบพันธุ์ได้ ถ้าผู้ใดจะนำเข้ามาหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานประจำท้องที่ก่อน ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ตรวจการขางมีอำนาจเข้าไปในสวนขางเพื่อการรังวัดสำรวจเนื้อที่ และจำนวนต้นขาง เพื่อตรวจการทำขาง ตรวจสอบบัญชีเอกสารอันเกี่ยวกับขางของเจ้าของสวนขาง กับให้มีอำนาจเข้าไปในร้านค้าขาง ในสถานที่ซึ่งใช้ในการเก็บ รีด รมขางและในยานพาหนะต่าง ๆ ในขณะที่ยานพาหนะ เพื่อตรวจขาง ตรวจสอบบัญชีเอกสารอันเกี่ยวกับขาง

การเข้าตรวจสวนขางก็ดี ในร้านค้าขางก็ดี ในสถานที่ซึ่งใช้ในการเก็บ รีด รมขางก็ดี ต้องเข้าตรวจระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก ส่วนการตรวจยานพาหนะในขณะที่ยานพาหนะให้ตรวจได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ

มาตรา ๑๘ การกระทำหรือละเว้นกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติ นี้ ซึ่งได้จัดทำโดยตัวแทนหรือโดยลูกจ้างผู้ปฏิบัติหน้าที่ในทางการที่จ้างของตัวการหรือนายจ้างนั้น หากตัวการหรือนายจ้างได้รู้หรือมีเหตุผลควรจะได้รู้ด้วยแล้ว ให้ถือว่าตัวการหรือนายจ้างเป็นผู้ กระทำผิด เสมือนได้กระทำหรือละเว้นกระทำการนั้นด้วยตนเอง

มาตรา ๑๙ เจ้าของสวนยางหรือผู้ค้ำยงผู้ใด ซึ่งได้รับอนุญาตให้กระทำการใด ๆ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดหรือ เงื่อนไขดังที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ อันว่าด้วยการให้มีสมุด บัญชีเอกสาร หรือการกรอกและตรวจสอบข้อความในสมุดบัญชีเอกสารก็ดี การให้ยื่นเรื่องราวหรือ รายงานต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ภายในกำหนดระยะเวลาใดเวลาหนึ่งก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ภายในบังคับมาตรา ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ อาญา การกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีบทกำหนดโทษปรับสถานเดียวอย่างสูงไม่เกินสอง ร้อยบาทนั้น ให้พนักงานสอบสวนตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญามีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ด้วย

มาตรา ๒๑ ภายในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีมีอำนาจสงวนส่วน โควตาของประเทศไว้ได้ตามแต่จะเห็นสมควร หรือจะอนุญาตให้บุคคลใดมีขงไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าหรือการอื่นใดเป็นพิเศษเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ มีหน้าที่รักษาการให้ เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตั้งกรรมการประเมินพนักงานเจ้าหน้าที่ ดำเนินการ ออกกฎกระทรวงกำหนดส่วนเทียบของยางชนิดต่าง ๆ กับยางแห้ง กำหนดค่าธรรมเนียมในการ ออกใบกำกับคูปองและใบสุทธิยางคิดตามโควตาที่ระบุไว้ไม่เกินกิโลกรัมละห้าสตางค์ และกำหนด ค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตต่าง ๆ ใบแทนใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการโอน การขอตรวจ และ คัดสำนวนเอกสาร ตลอดจนค่าธรรมเนียมในการอุทธรณ์และค่าแบบพิมพ์ด้วย อย่างสูงแต่ละอย่าง ไม่เกินหนึ่งร้อยบาท และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รักษาการและมีอำนาจออกกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่เกี่ยวกับระเบียบการศุลกากรควบคุมการส่งยางออกหรือนำเข้ามา ในราชอาณาจักร

[มาตรา ๒๒ วรรคต้นมีการแก้ไขโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พ .ศ. ๒๔๘๓ คือแก้คำว่า “กิโลกรัมละหนึ่งสตางค์” เป็น “ไม่เกินกิโลกรัมละห้าสตางค์”]

กฎกระทรวงตามที่กล่าวในสองวรรคต้นนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ตามมติคณะรัฐมนตรี
ประดิษฐมนูธรรม
รัฐมนตรี

(๕๕ ร.จ. ๗๓๗ ตอนที่ ๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๑)

พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๖๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. พิชยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๖๑

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๖๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้คำว่า “กิโลกรัมละหนึ่งสตางค์” ในมาตรา ๒๒ วรรคต้น แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็น “ไม่เกินกิโลกรัมละห้าสตางค์”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการรักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พินุตสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(๕๓ ร.จ. ๕๑๒ ตอนที่ ๖๐ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๔๘๓)

พระราชบัญญัติ

ควบคุมยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดปลุกยางไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับอนุญาตก็ดี หรือโดยที่ใบอนุญาตนั้นถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุก็ดี ถ้ายื่นเรื่องราวขออนุญาตปลุกใหม่ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ทั้งนี้ผู้ยื่นเรื่องราวขออนุญาตจะต้องแสดงหลักฐานด้วยว่าที่ดินที่ปลุกต้นยางนั้นได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์
นายกรัฐมนตรี

(๖๔ ร.จ. ๖๑๘ ตอนที่ ๔๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๔๘๐)

กฎกระทรวงการคลัง

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎว่าด้วยระเบียบการศุลกากรเกี่ยวกับการควบคุมการนำเข้าและการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งยางไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ถ้ามีผู้นำยางเข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบว่าผู้นำเข้ามาเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราธิการ และตรวจสอบว่ายางนั้นเป็นยางที่นำเข้ามาจากประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายกฎนี้ และมีใบแสดงแหล่งกำเนิดซึ่งเจ้าหน้าที่ของประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตนั้น ๆ ได้ออกให้ตามกฎหมายหรือข้อบังคับว่าด้วยการทำยาง หรือส่งยางออกนอกประเทศซึ่งให้อยู่ในประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตนั้น ๆ กำกับมาด้วย

ความในข้อ ๑ ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ฯ แล้ว

ข้อ ๒ ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ต้องมีเอกสารตามแบบที่กระทรวงเกษตรรา
ชิตกรกำหนดไว้ ยื่นให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบ คือ

- (ก) ผู้ค้ายาง ต้องมีใบผ่านด่านศุลกากร
- (ข) เจ้าของสวนใหญ่ ต้องมี
 ๑. ใบสุทธิยาง
 ๒. ใบสำคัญคู่มือให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร
 ๓. ใบผ่านด่านศุลกากร

ข้อ ๓ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านที่ส่งยางออกตรวจสอบและปฏิบัติการ ดัง
ต่อไปนี้

- (ก) ในกรณีที่ยางเป็นของผู้ค้ายาง
 ๑. ให้ตรวจสอบว่าใบผ่านด่านศุลกากรนั้นมีรายการเรียบร้อยและมีลาย
ชื่อพนักงานประจำท้องที่รับรองไว้
 ๒. ให้ตรวจซึ่งยางที่จะส่งออกนั้น ว่ามีน้ำหนักไม่เกินกว่าที่ปรากฏในใบ
ผ่านด่านศุลกากร

๓. เมื่อปรากฏว่าความใน (๑) และ (๒) ถูกต้องแล้ว ก็อนุญาตให้ส่งยาง
นั้นออกไปได้

๔. ถ้าปรากฏว่าใบผ่านด่านศุลกากรไม่มีลายมือชื่อพนักงานประจำท้องที่
รับรองก็ดี หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าลายมือชื่อหรือรายการอื่นใดในใบผ่านด่านศุลกากรนั้นอาจถูก
ปลอมแปลงจะด้วยประการใด ๆ ก็ดี ห้ามมิให้ส่งยางนั้นออกไป ให้พนักงานศุลกากรยึดยางและใบ
ผ่านด่านศุลกากรฉบับนั้นไว้และสอบไปยังพนักงานประจำท้องที่ต่อไป

๕. ถ้าปรากฏว่าใบผ่านด่านศุลกากรนั้นเรียบร้อย และมีลายมือชื่อ
พนักงานประจำท้องที่รับรองไว้ แต่ยางที่จะส่งออกมีน้ำหนักมากกว่าที่ปรากฏในใบผ่านด่าน
ศุลกากร ก็อนุญาตให้ส่งยางออกไปได้เพียงเท่าที่ปรากฏในใบผ่านด่านศุลกากรนั้น ถ้ายางที่จะส่ง
ออกน้อยกว่าที่ปรากฏในใบผ่านด่านศุลกากรก็ให้พนักงานศุลกากรอนุญาตให้ส่งยางออกได้เท่า
จำนวนนั้น

๖. เมื่อได้อนุญาตให้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ให้กรอกข้อความลง
ในใบผ่านด่านศุลกากรตอน ๓ และ ๔ แล้วมอบตอน ๔ คืนให้ผู้ส่งยางออก ฉีกตอน ๒ เก็บรักษา
ไว้ ส่งตอน ๓ ไปยังพนักงานประจำท้องที่ซึ่งเป็นผู้ลงนามรับรองโดยเร็ว

- (ข) ในกรณีที่ยางเป็นของเจ้าของสวนใหญ่

๑. ให้ตรวจใบผ่านด่านศุลกากรว่ายางที่จะส่งออกนั้นมีน้ำหนักไม่เกินกว่าโควตาที่คงเหลืออยู่ในใบสุทธียง

๒. ให้ตรวจชั่งยางที่จะส่งออกนั้น ว่ามีน้ำหนักไม่เกินกว่าที่ปรากฏในใบผ่านด่านศุลกากร

๓. เมื่อปรากฏว่ายางที่จะส่งออกมีน้ำหนักไม่เกินโควตาคงเหลือในใบสุทธียง ก็อนุญาตให้ส่งยางนั้นออกไปได้ ถ้ายางที่จะส่งออกมีน้ำหนักมากกว่าโควตาคงเหลือในใบสุทธียง ก็อนุญาตให้ส่งยางออกไปได้เพียงเท่าที่ไม่เกินกว่าโควตาคงเหลือ

๔. เมื่อได้อนุญาตให้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ให้กรอกข้อความลงในใบสุทธียง และใบผ่านด่านศุลกากรตอน ๓ และ ๔ แล้วมอบตอน ๔ ให้ผู้ส่งยางออกพร้อมด้วยใบสุทธียง และใบสำคัญคู่มือให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรคืนให้ผู้ถือใบสุทธียงนั้น ฉีกใบผ่านด่านศุลกากรตอน ๒ เก็บรักษาไว้ ส่งตอน ๓ ไปยังพนักงานประจำท้องที่ซึ่งเป็นผู้ออกใบสุทธียงโดยเร็ว

ข้อ ๔ เมื่ออนุญาตให้ส่งยางออกได้ และถ้ายางนั้นจะส่งไปยังประเทศ รัฐ หรือ อาณาเขตที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายกฎนี้ ให้พนักงานศุลกากรออกใบแสดงแหล่งกำเนิดตามแบบพิมพ์ที่กระทรวงเกษตรธิการกำหนดไว้ กำกับไปกับยางเท่าจำนวนน้ำหนักยางที่อนุญาตให้ส่งออก

ข้อ ๕ ถ้าพนักงานด่านศุลกากรขัดข้องไม่อนุญาตให้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรด้วยเหตุประการใด ๆ ก็ดี ให้แจ้งให้พนักงานประจำท้องที่ต่อไปนี้ทราบ

(ก) ถ้าผู้ส่งยางออกเป็นผู้ค้ายาง ให้แจ้งต่อพนักงานประจำท้องที่ผู้ออกใบผ่านด่านศุลกากรฉบับนั้น

(ข) ถ้าผู้ส่งยางออกเป็นเจ้าของสวนใหญ่ ให้แจ้งต่อพนักงานประจำท้องที่ผู้ออกใบสุทธียงฉบับนั้น

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

ประดิษฐมนูธรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๕๕ ร.จ. ๗๕๒ ตอนที่ ๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๔๘๑)

บัญชีชื่อประเทศ รัฐ หรืออาณาเขต

ตามความในข้อ ๑ และข้อ ๔

(๑) สเตรตส์ เซตเติลเมนต์ส์	(๗) อินเดีย
(๒) สหพันธรัฐมลายู	(๘) พม่า
(๓) อสหพันธรัฐมลายู	(๙) อินโดจีนฝรั่งเศส
(๔) บรูไน	(๑๐) บอเนียวเหนือ
(๕) ลังกา	(๑๑) ชาราวัก
(๖) เนเธอร์แลนด์อินดิส	

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๘

บุญชู โรจนเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๕๒ ร.จ. ๒๒๒ ตอนที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๘)

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการยกเลิกการควบคุมการนำยางเข้ามาในราชอาณาจักร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ เพื่อยกเลิกระเบียบการศุลกากรเกี่ยวกับการควบคุมการนำยางเข้ามาในราชอาณาจักรให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

กฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(กฎกระทรวงเกษตรราชการออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ตั้งแต่ฉบับแรก ถึงฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๔๙๔) ถูกยกเลิกโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ๗ แล้ว จึงไม่พิมพ์ลงไว้)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๑๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๑

(๒) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๒

(๓) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๓

(๔) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๕

(๕) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๘

(๖) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๙

(๗) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๔๙๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

(๘) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๔๙๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

การทำยาง

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะทำยางให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำยางตามแบบยาง ๑ ทำยกกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ แล้วเจ้าพนักงานประจำท้องที่จะออกใบอนุญาตให้ตามแบบยาง ๒ ทำยกกฎกระทรวงนี้

เจ้าของสวนยางซึ่งได้รับใบสุทธิยางหรือใบกำกับคูปองแล้วให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว

ในกรณีที่เนื้อที่สวนยางหรือจำนวนต้นยางของเจ้าของสวนยางใดลดลงหรือเพิ่มขึ้นในลักษณะที่เปลี่ยนแปลงถึงสถิติการทำยาง หรือมีการปลูกแทนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ก็ให้เจ้าของสวนยางนั้นยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำยางตามวรรคหนึ่งใหม่

การค้ายาง

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะทำการค้ายาง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตค้ายางตามแบบยาง ๓ ทำยกกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อได้รับใบอนุญาตค้ายางตามแบบยาง ๔ ทำยกกฎกระทรวงนี้แล้ว จึงทำการค้ายางได้ ใบอนุญาตค้ายางฉบับหนึ่งให้ใช้เฉพาะร้านค้ายางแห่งหนึ่ง

ข้อ ๔ การค้ายางระหว่างผู้ค้ายางด้วยกัน ผู้ซื้อต้องตรวจใบอนุญาตค้ายางของผู้ขายก่อนและให้ผู้ซื้อจดเลขที่ใบอนุญาตค้ายางของผู้ขายและน้ำหนักยางที่ซื้อขายกันไว้ เพื่อเป็นหลักฐานในการทำบัญชีตามข้อ ๖

ข้อ ๕ การค้ายางระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ขายทอดตลาดยางของกลางกับผู้ค้ายาง ในกรณีที่มีการขายทอดตลาดยางของกลาง ผู้ผู้ราคาจะต้องแสดงใบอนุญาตค้ายางต่อเจ้าหน้าที่ผู้ขายทอดตลาดยางของกลางก่อน

ข้อ ๖ ผู้ค้ายางจะต้องรักษาและกรอกรายการลงในบัญชีตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ คือ

(๑) บัญชีซื้อขายตามแบบยาง ๕ ทำยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับจกรายการทุกครั้งที่ทำ การซื้อขายยางหรือได้มาซึ่งยาง

(๒) บัญชีจำหน่ายยางตามแบบยาง ๖ ทำยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับจกรายการทุกครั้งที่ทำ การขายหรือจำหน่ายยาง

(๓) บัญชียางคงเหลือตามแบบขง ๗ ท้ายกฎกระทรวงนี้ สำหรับจรรยาการประจำวัน ให้ทราบ น้ำหนักขงที่เป็นขงผู้ค้าขงซึ่งเก็บไว้ ณ ที่ใด และขงผู้อื่นที่อยู่ในความครอบครองขงผู้ค้าขง

ข้อ ๗ ภายในวันที่ ๗ ขงเดือนถัดไป ผู้ค้าขงต้องส่งรายงานการค้าขงตามแบบขง ๘ ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่

การนำขงเข้าหรือส่งขงออกนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๘ ขงที่นำเข้าหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่าง และมีน้ำหนักไม่เกิน ๕ กิโลกรัม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกได้

ความในข้อ ๘ ถูกยกเลิกโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘)ฯ และใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“ข้อ ๘ ขงที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างและมีน้ำหนักไม่เกิน ๕ กิโลกรัมให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ส่งออกได้”

ข้อ ๙ ผู้ค้าขงผู้ใดประสงค์จะนำขง นอกจากวัตถุสำเร็จรูปที่ทำขึ้นด้วยขงทั้งหมด หรือแต่บางส่วนเข้าในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำขงเข้าในราชอาณาจักรตามแบบขง ๑๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรมอบหมายเป็นผู้ออกใบอนุญาตนำขงเข้าในราชอาณาจักรตามแบบขง ๑๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ใบอนุญาตให้มีอายุหกสิบวัน นับแต่วันออกใบอนุญาตและขงที่นำเข้าจะต้องมีใบแสดงแหล่งกำเนิดซึ่งเจ้าหน้าที่ขงประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตที่เป็นแหล่งผลิตได้ออกให้กำกับมาด้วย

ใบอนุญาตนำขงเข้าในราชอาณาจักรฉบับหนึ่ง ๆ ให้ใช้สำหรับนำขงเข้า เพียงจำนวนไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตนำขงเข้าไม่เกิน ๒,๕๐๐ กิโลกรัม ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ฉบับละ ๕๐ บาท

(๒) ใบอนุญาตนำขงเข้ามากกว่า ๒,๕๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ฉบับละ ๑๐๐ บาท

เมื่อได้ใช้ใบอนุญาตฉบับใดนำขงเข้าในราชอาณาจักร ก็ให้ผู้รับอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตฉบับนั้นต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่พร้อมด้วยหลักฐานการนำเข้า

ความในข้อ ๙ ถูกยกเลิกโดยข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ฯ

ข้อ ๑๐ ผู้ค้าขงผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ส่งขงออกนอกราชอาณาจักร จะส่งออกได้แต่เฉพาะผ่านด่านศุลกากรด่านใดด่านหนึ่งตามข้อ ๑๑ และให้ผู้ประสงค์จะส่งขงออกนอกราชอาณาจักรนั้น ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งขงออกนอกราชอาณาจักรตามแบบขง ๙ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ ซึ่งออกใบอนุญาตค้าขงพร้อมด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งขงออกนอกราชอาณาจักรตามแบบขง ๑๐ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ความในข้อ ๑๐ ถูกยกเลิกโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖)ฯ และให้ใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“ข้อ ๑๐ ผู้ค้าและผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ส่งยางออก ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรตามแบบยง ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ซึ่งออกใบอนุญาตค้ายาง พร้อมด้วยค่าธรรมเนียมเมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรตามแบบยง ๑๐ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรฉบับหนึ่ง ให้ออกสำหรับการอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกทางด้านศุลกากรด้านหนึ่ง”

ข้อ ๑๑ เจ้าพนักงานประจำท้องที่จะอนุญาตให้ยางที่จะส่งออกนอกราชอาณาจักรผ่านออกได้เฉพาะด้านศุลกากร ต่อไปนี้

(๑)	ด้านศุลกากรกรุงเทพฯ	จังหวัดพระนคร
(๒)	ด้านศุลกากรกระบี่	จังหวัดกระบี่
(๓)	ด้านศุลกากรเกาะลันตา	จังหวัดกระบี่
(๔)	ด้านศุลกากรท่าแฉลบ	จังหวัดจันทบุรี
(๕)	ด้านศุลกากรกันตัง	จังหวัดตรัง
(๖)	ด้านศุลกากรหงสตา	จังหวัดตรัง
(๗)	ด้านศุลกากรนครศรีธรรมราช	จังหวัดนครศรีธรรมราช
(๘)	ด้านศุลกากรนราธิวาส	จังหวัดนราธิวาส
(๙)	ด้านศุลกากรตากใบ	จังหวัดนราธิวาส
(๑๐)	ด้านศุลกากรสุไหงโกลลก	จังหวัดนราธิวาส
(๑๑)	ด้านศุลกากรปัตตานี	จังหวัดปัตตานี
(๑๒)	ด้านศุลกากรสาขบุรี	จังหวัดปัตตานี
(๑๓)	ด้านศุลกากรพังงา	จังหวัดพังงา
(๑๔)	ด้านศุลกากรตะกั่วป่า	จังหวัดพังงา
(๑๕)	ด้านศุลกากรภูเก็ต	จังหวัดภูเก็ต
(๑๖)	ด้านศุลกากรเบตง	จังหวัดยะลา
(๑๗)	ด้านศุลกากรระนอง	จังหวัดระนอง
(๑๘)	ด้านศุลกากรสงขลา	จังหวัดสงขลา
(๑๙)	ด้านศุลกากรป่าดงเบงกาลี	จังหวัดสงขลา
(๒๐)	ด้านศุลกากรสะเดา	จังหวัดสงขลา
(๒๑)	ด้านศุลกากรเกาะนกง	จังหวัดสตูล
(๒๒)	ด้านศุลกากรเกาะยาว	จังหวัดสตูล
(๒๓)	ด้านศุลกากรปากบารา	จังหวัดสตูล

(๒๔) ด้านศุลกากรสุโขทัย	จังหวัดสุโขทัย
(๒๕) ด้านศุลกากรเกาะสมุย	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
(๒๖) ด้านศุลกากรบ้านดอน	จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ความในข้อ ๑๑ ถูกยกเลิกโดยข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ๑

ข้อ ๑๒ การส่งยางออกนอกราชอาณาจักรจะส่งออกได้เฉพาะทางด้านศุลกากรที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังนี้

(๑) ก่อนส่งยางออกนอกราชอาณาจักรไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมง ผู้ส่งยางออกต้องยื่นคำขอรับใบผ่านด้านศุลกากรเพื่อส่งยางออกนอกราชอาณาจักรตามแบบยง ๑๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ซึ่งออกใบอนุญาตค้ายาง เพื่อทำการตรวจสอบบัญชีของผู้ค้ายางและตรวจยางในครอบครองของผู้ค้ายางที่ขอส่งยางออก

(๒) เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจสอบเป็นการถูกต้องแล้ว ให้ออกใบผ่านด้านศุลกากรตามแบบยง ๑๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ส่งไปยังพนักงานศุลกากร ใบผ่านด้านศุลกากรฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เพียงครั้งเดียว

ใบผ่านด้านศุลกากรฉบับหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับยางที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรจำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม และให้ใช้ได้เพียงครั้งเดียว

ความในวรรคท้ายของข้อ ๑๒ (๒) ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๗) ๑

การมียางไว้ในครอบครอง โรงรีดยาง โรงรมยาง

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ค้ายางสำหรับร้านค้ายางแห่งหนึ่งประสงค์จะมียางไว้ในครอบครองจำนวนตั้งแต่ ๑,๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตมียางไว้ในครอบครองตามแบบยง ๑๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุญาตมียางไว้ในครอบครองตามแบบยง ๑๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้ค้ายางประสงค์จะตั้งโรงรีดยาง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงรีดยางตามแบบยง ๑๗ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุญาตตั้งโรงรีดยางตามแบบยง ๑๘ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ค้ายางประสงค์จะตั้งโรงรมยาง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้งโรงรมยางตามแบบยง ๑๘ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อ

เจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุญาตตั้งโรงรรมยางตามแบบยง ๒๐ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๖ ใบอนุญาตตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตแสดงไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ที่ทำการของตน

การปลูกใหม่

ข้อ ๑๗ ผู้ใดได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตทำการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตปลูกใหม่ตามแบบยง ๒๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม โดยแสดงจำนวนเนื้อที่และหลักฐานการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดิน เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุญาตปลูกใหม่ตามแบบยง ๒๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตปลูกใหม่ให้มีอายุสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ ผู้ใดรับใบอนุญาตปลูกใหม่ตามข้อ ๑๗ ต้องรายงานผลการปลูกใหม่ตามแบบยง ๒๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ

เมื่อผู้รับใบอนุญาตปลูกใหม่ประสงค์จะทำยง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำยงตาม

ข้อ ๒

ใบอนุญาตและการตั้งตัวแทน

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗ ตาย ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำแจ้งความตามแบบยง ๒๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมกับแสดงสิทธิในการเป็นทายาทหรือผู้จัดการมรดก เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้บันทึกว่าตรวจถูกต้องแล้ว ให้ถือว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาตต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ

ข้อ ๒๐ ใบอนุญาตตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗ จะโอนกันมิได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๒ โอนสิทธิในที่ดินของตนไปให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้รับโอนสิทธิในที่ดินซึ่งประสงค์จะทำยงต่อไปยื่นคำขอทำยงตามข้อ ๒ ใหม่ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยหลักฐานการรับโอนสิทธิในที่ดิน เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้วให้ออกใบอนุญาตตามแบบยง ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ให้แก่ผู้รับโอนสิทธิในที่ดินนั้นใหม่

ข้อ ๒๑ ในการติดต่อกับเจ้าพนักงานประจำท้องที่ ถ้าผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗ ประสงค์จะตั้งตัวแทนเพื่อปฏิบัติการตามใบอนุญาตนั้น ๆ แทนตน ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอตั้งตัวแทนตามแบบยง ๒๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้ว ให้บันทึกการตั้งตัวแทนไว้ในใบอนุญาตนั้น

ผู้รับใบอนุญาตค้ำยงตามข้อ ๓ ซึ่งได้ตั้งตัวแทนเพื่อปฏิบัติการตามใบอนุญาตต้องรักษาและกรอกรายการลงในบัญชีตามข้อ ๖ และส่งรายงานการค้ำยงตามข้อ ๗ ทั้งตัวแทนนั้นต้องได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๓ ด้วย

การออกใบแทน

ข้อ ๒๒ ถ้าใบอนุญาตตามกฎกระทรวงนี้สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนตามแบบยง ๒๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบแทนให้

การคำนวณส่วนเทียบปริมาณยง

ข้อ ๒๓ การคำนวณปริมาณยง ให้ถือปริมาณของยงแห่งตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- (๑) น้ำยงธรรมชาติ ให้ถือว่ามียงแห่งสามสิบห้าส่วนในร้อยส่วน
- (๒) น้ำยงที่ได้ผ่านกรรมวิธีแปรสภาพจากน้ำยงธรรมชาติ ให้ถือว่ามียงแห่งตามที่เจ้าพนักงานประจำท้องที่คำนวณได้ตามหลักวิทยาการ

(๓) เศษยง ยงก้อน ยงแผ่น ยงแท่ง หรือยงชนิดอื่น นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๑) หรือ (๒) ให้ถือว่าเป็นยงแห่งตามปริมาณในยงนั้น

อายุใบอนุญาต

ข้อ ๒๔ นอกจากที่ได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในกฎกระทรวงนี้ ใบอนุญาตทุกชนิดให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต และรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งต่ออายุได้อีกไม่เกินคราวละหนึ่งปี เป็นปี ๆ ไป

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๕ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตค้ำยง

ฉบับละ ๒๕ บาท

(๒)	ใบอนุญาตมีขางไว้ในครอบครอง	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๓)	ใบอนุญาตตั้งโรงรีดขาง	โรงละ ๑๐๐ บาท
(๔)	ใบอนุญาตตั้งโรงรมขาง	โรงละ ๑๐๐ บาท
(๕)	ใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งขางออกนอกราชอาณาเขต	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๖)	ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๕ บาท
(๗)	คำขอตรวจเอกสารเกี่ยวกับสวนขาง	รายละ ๕ บาท
(๘)	สำเนาเอกสาร	แผ่นละ ๕ บาท
(๙)	ใบผ่านด่านศุลกากรตามแบบขาง ๑๒ จำนวนตาม จำนวนขางที่ขอส่งออกนอกราชอาณาเขต (ใบผ่านด่านศุลกากรฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับ ขางที่ขอส่งออกนอกราชอาณาเขตจำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม)	กิโลกรัมละ ๐.๒ สตางค์

ความในวรรคท้ายของข้อ ๒๕ (๙) ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๗)ฯ

(๑๐)	แบบพิมพ์	ฉบับละ ๒๕ สตางค์
(๑๑)	แบบพิมพ์ชนิดเป็นเล่ม	เล่มละ ๕ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

พระประกาศสหกรณ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

(๘๕ ร.จ. ๑๑๑๕ ตอนที่ ๑๒๑ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๓)

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวงออกตามความ
ในพระราชบัญญัติควบคุมขาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ได้กำหนดให้เจ้าของสวนขางที่ทำการปลูกแทน
และปลูกเสริมต้องขออนุญาต และการทำขาง การค้าขาง การนำขางเคลื่อนที่ และการส่งขางออก
นอกราชอาณาเขต ต้องใช้ใบคุ้มครองหรือใบสำคัญจำหน่ายขางกำกับไปด้วย และต้องเสียค่า
ธรรมเนียม บัดนี้ เนื่องจากมีการเลิกกำหนดโควตาขางที่ทำได้และขางมีราคาตกต่ำมาก เพื่อบรรเทา
ความเดือดร้อนของเจ้าของสวนขาง จึงเห็นสมควรยกเลิกการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการออกใบ
กำกับคุ้มครองและใบสุทธิขาง สำหรับขางที่ส่งออกนอกราชอาณาเขต ซึ่งกำหนดไว้กิโลกรัมละ ๕
สตางค์ และยกเลิกการขออนุญาตปลูกเสริมและการปลูกแทน และสมควรผ่อนผันการส่งขางซึ่งใช้
เป็นตัวอย่างไม่เกิน ๕ กิโลกรัม เข้าและออกนอกราชอาณาเขตได้โดยไม่ต้องขออนุญาต และปรับ

ปรับปรุงกฎกระทรวงดังกล่าวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึงสมควรยกเลิกกฎกระทรวงเดิม ทั้ง ๘ ฉบับ และรวมเป็นฉบับเดียวกัน

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ ยางที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่าง และมีน้ำหนักไม่เกิน ๕ กิโลกรัม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ส่งออกได้”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๘

ทวีช กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕๒ ร.จ. ๓ ตอนที่ ๘๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๑๘)

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อ ๘ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ได้กำหนดให้ถือว่า ยางที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่าง และมีน้ำหนักไม่เกิน ๕ กิโลกรัม ได้รับอนุญาตให้นำเข้าได้ และข้อ ๕ กำหนดให้ผู้ค้ายางซึ่งประสงค์จะนำยางเข้าไปในราชอาณาจักรต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก่อน และต้องเสียค่าธรรมเนียมการนำเข้าต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตามอัตราที่กำหนดไว้ แต่โดยที่รัฐบาลมีนโยบายให้ยกเลิกการควบคุม การนำยางเข้าไปในราชอาณาจักร และยกเลิกพิธีศุลกากรขาเข้าสำหรับยางธรรมชาติ

สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ เพื่อยกเลิกการควบคุมการนำยางเข้าในราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกวรรคท้ายของข้อ ๑๒ (๒) และวรรคท้ายของข้อ ๒๕ (๕) แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

ณรงค์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑๐๑ ร.จ. ๒๑ ตอนที่ ๑๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๗)

หมายเหตุ: - เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อ ๑๒ (๒) วรรคท้ายแห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ได้กำหนดให้ใบผ่านด่านศุลกากรฉบับหนึ่งใช้ได้สำหรับยางที่ขนส่งออกนอกราชอาณาจักร จำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม ต่อหนึ่งครั้ง และข้อ ๒๕ (๕) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามจำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม ต่อใบผ่านด่านศุลกากรหนึ่งฉบับเช่นเดียวกัน แต่โดยที่ในปัจจุบันนี้ยางที่ส่งออกแต่ละครั้งมีจำนวนมาก เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปโดยรวดเร็วและคล่องตัว ทั้งเป็นการลดจำนวนเอกสารให้น้อยลง สมควรยกเลิกการจำกัดจำนวนนำหนึ่กยางในใบผ่านด่านศุลกากรที่ขนส่งออกนอกราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ ผู้ค้ายางผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ส่งยางออก ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรอาณาเขตตามแบบยง ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ซึ่งออกใบอนุญาตค้ายาง พร้อมด้วยค่าธรรมเนียมเมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรอาณาเขตตามแบบยง ๑๐ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรฉบับหนึ่ง ให้ออกสำหรับการอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกทางด้านศุลกากรด้านหนึ่ง”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๕๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(ลงนาม) สุเทพ เทือกสุบรรณ

(นายสุเทพ เทือกสุบรรณ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑๑๐ ร.จ. ตอนที่ ๑๓๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๖)

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันการส่งยางออกนอกราชอาณาจักรอาณาเขตได้ขยายไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ดังนั้น เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ส่งยางออก สมควรยกเลิกการกำหนดให้ผู้ส่งยางออกต้องส่งยางออกนอกราชอาณาจักรแต่เฉพาะทางด้านศุลกากรที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ภาคผนวก ค

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503

ศูนย์วิทยพัทธยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
แก้ไขโดย พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. ๒๕๑๙ และ พ.ศ. ๒๕๓๐

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๓

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเพื่อช่วยเหลือเจ้าของสวนยางปรับปรุงสวนยางให้ดีขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาว่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (HEAVEA SPP)

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดีตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำแนะนำของกรมกสิกรรม

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยส่วนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

“สวนขนาดเล็ก” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ไม่เกินห้าสิบไร่

“สวนขนาดกลาง” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่เกินห้าสิบไร่ แต่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

“สวนขนาดใหญ่” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไป

“เจ้าของสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ยาง” หมายความว่า น้ำยาง ยางแผ่น ยางเครพ ยางก้อน เศษยาง หรือยางในลักษณะอื่นใดที่ผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงวัตถุประดิษฐ์จากยาง

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีหรือไม่ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการกำหนดแทนต้นยางเก่าหรือไม่ยืนต้นเก่า ทั้งหมดหรือบางส่วน

“ปีสงเคราะห์” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ของปีหนึ่งถึง วันที่ ๓๐ กันยายน ของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปเป็นชื่อสำหรับปีสงเคราะห์นั้น

“เจ้าพนักงานสงเคราะห์” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานสงเคราะห์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

[มาตรานี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ และมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘]

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ประกอบด้วยเงินสงเคราะห์ซึ่งส่งสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการทำสวนยางที่ได้ผลน้อยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็น หรือเป็นอุปกรณ์แก่วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้ รวมทั้งการทำสวนยางและสวนไม้ยืนต้นตลอดจนกิจการที่เกี่ยวข้อง เป็นการสาธิตและส่งเสริมเพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์กับให้รวมตลอดถึงการดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลมอบหมาย

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานคร เรียกว่า “สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง”

[มาตรานี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘]

มาตรา ๔ ทวิ ในการดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่น ตามมาตรา ๔ ให้ใช้เงินทุนค่าใช้จ่ายจากรัฐบาล หรือจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘]

มาตรา ๕ บุคคลใดส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียเงินสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา สำหรับการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

ในการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้นำจำนวนเงินสงเคราะห์ที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางต้องจ่ายเพื่อการสงเคราะห์ในแต่ละปีและอัตราอากรขาออก ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่เรียกเก็บจากการส่งยางออกนอกราชอาณาจักรมาเป็นหลักในการพิจารณาด้วย โดยถืออัตราต่อน้ำหนักยางหนึ่งกิโลกรัมเป็นเกณฑ์

การคำนวณจำนวนเงินสงเคราะห์ที่บุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเสีย ถ้าเศษของน้ำหนักยางเกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเงินสงเคราะห์เท่ากับน้ำหนักยางหนึ่งกิโลกรัม ถ้าเศษของน้ำหนักยางไม่ถึงครึ่งกิโลกรัม ให้ถือเป็นน้ำหนักที่ไม่ต้องนำมาคำนวณ

สำหรับยางที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อเป็นตัวอย่างซึ่งมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม หรือยางที่กระทรวง ทบวง กรม เป็นผู้ส่งออก เพื่อประโยชน์ใด ๆ อันมิใช่เพื่อการค้า ไม่ว่าจะมียกน้ำหนักเท่าใด ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินสงเคราะห์

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๑ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ใ้ห้การเรียกเก็บเงินสงเคราะห์จากบุคคลผู้ส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งต้องเสียตามมาตรา ๕ ได้ โดยกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้จะงดเว้นการเรียกเก็บสำหรับยางทุกชนิดหรือเฉพาะบางชนิดก็ได้

มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ให้ส่งสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และให้ใช้จ่ายในกิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๘ ผู้จะได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นเจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางที่ได้ผลน้อย

การสงเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทน โดยจ่ายให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือ

เครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างไรอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ส.ย.” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มอบหมาย เป็นประธานคณะกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธาน กรรมการ เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเจ้าของสวนยางสี่คนและบุคคลอื่นซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการยางสองคน

ให้ผู้บัญชาการเป็นกรรมการและเลขานุการ

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งดำรงตำแหน่งแทน หรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๑๑ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ช้อนด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) พ้นจากการเป็นเจ้าของสวนยางหรือเป็นผู้ไม่เกี่ยวข้องกับการยาง

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ

- (๑) ดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยาง
- (๒) วางข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานหรือการเงิน เพื่อดำเนินการสงเคราะห์การทำสวนยาง

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนชั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดชั้นเงินเดือน วินัยของพนักงาน ตลอดจนกำหนดอัตรา ตำแหน่งเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าบ้านหรือที่พัก ค่าทดแทน และเงินที่ควรจ่ายอย่างอื่น

- (๔) วางข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบพนักงาน

คณะกรรมการจะมอบอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างให้ผู้อำนวยความสะดวกดำเนินการก็ได้ โดยกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือระเบียบตาม (๒)

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง ถอดถอน และกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการรัฐมนตรี

ให้ผู้อำนวยการได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นที่พนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพึงได้รับด้วย

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๑๖ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของกรรมการ และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง

ในเมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ

มาตรา ๑๗ ในกิจการเกี่ยวแก่บุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติการบางอย่างแทนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๘ ทุก ๆ ปีสงเคราะห์ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะ มอบไว้แก่กรมวิชาการเกษตรเป็นงวด ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด เงินที่กรมวิชาการเกษตรได้รับนี้ มิให้ถือว่าเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๒) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หากเงินจำนวนที่ตั้งไว้นี้ไม่พอจ่ายในงานต่าง ๆ ดังกล่าวให้รัฐบาลตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

(๓) จำนวนเงินนอกจาก (๑) และ (๒) เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น และจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้

เงินอันเป็นดอกผลของเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ถ้าหากมิ ให้คณะกรรมการจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางเพิ่มขึ้นจากที่จัดสรรไว้ตาม

(๒) เท่าจำนวนที่เห็นว่าจำเป็น ส่วนจำนวนเงินที่เหลือถ้าหากมี ให้จ่ายสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางในปีสงเคราะห์ถัดไป

เงินที่จัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) หากมีเหลือจ่ายในปีสงเคราะห์ใดให้นำเงินที่เหลือจ่ายไปสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) ในปีสงเคราะห์ถัดไป

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕ และมาตรา ๗ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๑๘ เงินสงเคราะห์ที่ได้จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยาง ตามมาตรา ๑๘ (๓) นั้น แต่ละปีให้แบ่งส่วนสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามประเภทของสวนยาง ดังต่อไปนี้

ประเภทสวนขนาดใหญ่	ร้อยละสิบ
ประเภทสวนขนาดกลาง	ร้อยละยี่สิบ
ประเภทสวนขนาดเล็ก	ร้อยละเจ็ดสิบ

แต่ถ้าสวนประเภทหนึ่งมีผู้ได้รับการสงเคราะห์น้อยกว่าส่วนที่กำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณานำส่วนที่เหลือไปเพิ่มให้แก่สวนประเภทอื่นได้ ในกรณีเช่นนี้มีให้นำอัตราส่วนเงินสงเคราะห์ที่กำหนดไว้ข้างต้นมาใช้บังคับ

เจ้าของสวนยางประเภทเดียวกันอาจได้รับการสงเคราะห์มากน้อยกว่ากัน หรืออาจได้รับการสงเคราะห์ก่อนหลังกัน หรืออาจไม่ได้รับการสงเคราะห์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการจัดสรรตามกำลังเงินสงเคราะห์ที่จัดสรรไว้ และโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะพึงได้จากการเพิ่มปริมาณผลจากต้นยางเป็นส่วนรวม

การที่เจ้าของสวนยางรายใดไม่ได้รับการสงเคราะห์ตามวรรคก่อน ย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการสงเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา ๒๐ เจ้าของสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์เป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ให้เป็นที่พอใจด้วยว่า ผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ดินขอรับการสงเคราะห์ด้วยแล้ว

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของคณะกรรมการในการพิจารณาให้การสงเคราะห์ ผู้รับการสงเคราะห์ต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๑ เจ้าของสวนยางซึ่งมีสวนยางแปลงเดียวมีเนื้อที่ไม่เกินสิบห้าไร่ หรือหลายแปลงมีเนื้อที่รวมกันไม่เกินสิบห้าไร่ จะขอรับการสงเคราะห์ด้วยการสร้างสวนยางพันธุ์ดีในที่ดินแปลงใหม่ ซึ่งที่ดินแปลงนั้นมีเนื้อที่ตั้งแต่สิบห้าไร่ขึ้นไปแทนการปลูกแทนในที่ดินสวนยางเดิมก็ได้ แต่จะได้รับการสงเคราะห์เพียงเท่าที่จะได้รับสำหรับสวนยางที่มีอยู่เดิมเท่านั้น

[มาตรานี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕]

มาตรา ๒๑ ทวิ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้มีการทำสวนยางพันธุ์ดีเพิ่มขึ้น ในกรณีที่ผู้ซึ่งไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ในการทำสวนยาง ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุนหรือเงินจากงบประมาณประจำปีหรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งได้รายละเอียดไม่เกินสิบห้าไร่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้นำความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๒๑ โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการสงเคราะห์ ย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการสงเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๘ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐]

มาตรา ๒๒ เจ้าของสวนยางผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ระงับการสงเคราะห์เสียได้

มาตรา ๒๓ เงินสงเคราะห์ที่เจ้าของสวนยางได้รับสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา ๒๔ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ เจ้าพนักงาน สงเคราะห์ และบุคคลที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากคณะกรรมการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เจ้าของสวนยางขอรับการสงเคราะห์ และที่ดินต่อ เนื่องกับสวนยางนั้น เพื่อทำการสำรวจตรวจสอบและรังวัด

(๒) มีหนังสือเรียกเจ้าของสวนยางผู้ขอรับการสงเคราะห์และบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ เกี่ยวแก่การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราช บัญญัตินี้มาให้ด้วยคำ

(๓) มีหนังสือเรียกให้บุคคลดังกล่าวใน (๒) ส่งหรือแสดงเอกสารใด ๆ อันมีเหตุควรเชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕ ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีสงเคราะห์ทุกปี ให้ คณะกรรมการจัดทำบัญชีแสดงฐานะการเงิน โดยมีคำรับรองการตรวจสอบของคณะกรรมการ ตรวจสอบเงินแผ่นดิน และทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้รัฐมนตรีจัดให้มีการประกาศงบดุลและรายงานดังกล่าวในวรรคก่อนในราชกิจจา นุเบกษาโดยมิชักช้า

[มาตรานี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำ สวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕]

มาตรา ๒๖ ผู้ใดกระทำความผิดใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียเงินสงเคราะห์ตาม มาตรา ๕ หรือเพื่อเสียเงินสงเคราะห์น้อยกว่าที่ควรเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ ปรับไม่เกินสิบเท่าของเงินสงเคราะห์ที่ยังต้องชำระ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้ง ปรับ

เงินค่าปรับตามมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ และให้นำส่ง สมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

มาตรา ๒๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ เจ้าพนักงาน สงเคราะห์ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการในการปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกซึ่งบุคคลดังกล่าวได้เรียกตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานสงเคราะห์และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราช บัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๐๓ และ พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๐๕

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๑๘

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๕๓๐

พลเอก ป. ฉัตรสุวรรานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. ๒๕๐๓ คือ โดยที่สวนยางในประเทศไทยส่วนมากเป็นสวนเก่าและเป็นยางที่ใช้อย่างพันธุ์ดี เป็นเหตุให้การผลิตยางไม่ได้ผลตามที่ควรจะได้ และโดยที่การแก้ไขสภาพที่เป็นอยู่ดังกล่าวให้ดีขึ้น ต้องกระทำให้ด้วยการปลูกยางพันธุ์ดีแทนยางเก่า จึงสมควรให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนขึ้นเพื่อใช้จ่ายในการนี้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๐๕ คือ เพื่อให้มีบทบัญญัติให้คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง มีอำนาจนำเงินที่เป็นดอกผลของเงินสงเคราะห์ ถ้าหากมีการใช้จ่ายในการบริหารงานสงเคราะห์การทำสวนยางและสงเคราะห์ผู้ทำสวนยางได้ตามความเหมาะสม และแก้บทบัญญัติให้เจ้าของสวนยางขนาดเล็กมีโอกาสได้รับการสงเคราะห์การทำสวนยางในที่ดินแปลงใหม่ได้มากยิ่งขึ้น

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๑๘ คือ เนื่องจากไม้ยืนต้นบางชนิด เช่น มะพร้าว ปาล์ม น้ำมัน และไม้ผลต่าง ๆ เป็นพืชสำคัญในทางเศรษฐกิจสมควรที่จะได้ดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์ให้มีการปลูกแทนต้นเก่าที่ให้ผลน้อยเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น เช่นเดียวกับต้นยางพารา จึงจำเป็นต้องขยายวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางให้สามารถให้การสงเคราะห์การปลูก

แทนสวนไม้ยืนต้นด้วยโดยใช้เงินทุนค่าใช้จ่ายในการให้การสงเคราะห์จากรัฐบาลหรือจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๓๐ คือ เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์จากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรยังไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ ตลอดจนอัตราเงินสงเคราะห์เสียใหม่ โดยกำหนดให้อัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์สัมพันธ์กับระดับอัตราการจ่ายเงินสงเคราะห์ และอัตราอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อให้เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้มีอัตราคงที่แน่นอน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดทำแผนทางการเงิน เพื่อให้การสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางได้แน่นอนยิ่งขึ้น และเพื่อให้้อตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์และอัตราอากรขาออกรวมกันแล้วสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศในด้านการป้องกันการลักลอบส่งยางออกนอกประเทศ และยังคงคล้องกับนโยบายทางการเงินของประเทศ และนอกจากนี้สมควรแก้ไขของค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้การบริหารงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งสมควรกำหนด้อตราการจัดสรรเงินสงเคราะห์เสียใหม่ เพื่อให้เพียงพอกับการที่จะนำไปใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์ และเพื่อจะให้ผู้มีที่ดินเป็นของตนเองแต่ไม่เคยมีสวนยางมาก่อน ให้ได้รับการสงเคราะห์ปลูกยางพันธุ์ดีรายย่อย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๑๘

มีบทบัญญัติเพิ่มเติมโดยเฉพาะดังนี้

มาตรา ๖ การให้การสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นแทนในสวนไม้ยืนต้นเก่าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด ตามคำแนะนำของคณะกรรมการ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๓๐
มีบทบัญญัติเพิ่มเติมโดยเฉพาะดังนี้

มาตรา ๘ ในระหว่างที่ยังมิได้มีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเสียเงินสงเคราะห์ และอัตราเงินสงเคราะห์ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้การเสียเงินสงเคราะห์และอัตราเงินสงเคราะห์เป็นไปตามกฎกระทรวง และประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอย่างช้าต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

กฎกระทรวง

ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

พ.ศ. ๒๕๐๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดจะส่งยางออกนอกราชอาณาจักรให้ยื่นคำขำระเงินสงเคราะห์ตามแบบ ก.ส.ย. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ที่ผู้ส่งยางออกประกอบการค้ายางอยู่พร้อมด้วยเงินสงเคราะห์ตามอัตราที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๒ เจ้าของสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์เพื่อการปลูกแทนให้ยื่นคำรับการสงเคราะห์ตามแบบ ก.ส.ย. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดเป็นรายปี

เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณารายงานการสำรวจตรวจสอบเพื่อการปลูกแทนของเจ้าพนักงานสงเคราะห์ตามแบบ ก.ส.ย. ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้แล้ว ให้แจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ทราบ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๐๓

พลเอก สุรจิต จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

(๗๗ ร.จ. ตอนที่ ๕๕ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๐๓)

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร

ต้องเสียเงินสงเคราะห์เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินสงเคราะห์ เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ เสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ใดจะส่งยางออกนอกราชอาณาจักร จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางว่าด้วยวิธีการรับชำระเงินสงเคราะห์จากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๓๑ และให้ยื่นคำขอชำระเงินสงเคราะห์ตามแบบ ก.ส.ย. ๑ ท้ายประกาศนี้ ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ผู้มีหน้าที่รับชำระเงินสงเคราะห์ ที่ประจำท้องที่ที่กำหนด ตามประกาศของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พร้อมด้วยเงินสงเคราะห์ตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียเงินสงเคราะห์เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

ข้อ ๒ ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ตามข้อ ๑ จะส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ได้เฉพาะด้านที่ระบุไว้ในแบบ ก.ส.ย. ๑ เท่านั้น

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑

(ลงนาม) ประยุทธ์ สิริพานิชย์

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
เรื่อง กำหนดท้องที่ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรยื่นคำขอชำระเงินสงเคราะห์
เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตาม
พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

เพื่ออนุมัติให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียเงินสงเคราะห์เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางออกประกาศกำหนดท้องที่ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรยื่นคำขอชำระเงินสงเคราะห์ได้ ดังนี้

๑. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กรุงเทพมหานคร
๒. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองจันทบุรี
๓. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองภูเก็ต
๔. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองกระบี่
๕. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองตรัง
๖. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอทุ่งสง
๗. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองนครศรีธรรมราช
๘. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
๙. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอหาดใหญ่
๑๐. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอสะเตา
๑๑. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอนาทวี
๑๒. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองสตูล
๑๓. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองปัตตานี
๑๔. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอโคกโพธิ์
๑๕. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองยะลา
๑๖. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเบตง
๑๗. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองนราธิวาส

๑๘. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอสุโขทัย
๑๙. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองระนอง
๒๐. สำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยาง อำเภอเมืองระยอง

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(ลงนาม) ณรงค์ สุจร

(นายณรงค์ สุจร)

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ศูนย์วิทยพัทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เรื่อง กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร
ต้องเสียเพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตาม
พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสีย เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ เสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ฉบับลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๐๖ และให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียสำหรับยางทุกชนิดที่จะส่งออก โดยถือราคาขายแผ่นรมควันตามที่อธิบดีกรมศุลกากรประกาศกำหนดเป็นเกณฑ์ประเมินอากรขาออก ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรเป็นมาตรฐานในอัตราดังนี้

(๑) ถ้าราคาขายแผ่นรมควันไม่เกินกิโลกรัมละ ๑๐ บาท ให้เสียเงินสงเคราะห์กิโลกรัมละ ๕๐ สตางค์

(๒) ถ้าราคาขายแผ่นรมควันสูงกว่ากิโลกรัมละ ๑๐ บาท ให้เสียเงินสงเคราะห์เพิ่มอีกร้อยละ ๑๐ ส่วนของราคาขายที่สูงกว่ากิโลกรัม ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๑๓
 (ลงพระนาม) จักรพันธุ์เพ็ญศิริ จักรพันธุ์
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕๑ ร.จ. ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ตอน ๗๒ วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๑๓)

(สำเนา)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางนอกราชอาณาจักร

ต้องเสียเงินสงเคราะห์เพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตาม

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

โดยที่เห็นเป็นการสมควรปรับปรุงอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเพื่อสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเสียใหม่ เพื่อนำไปช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้ปลูกแทนยางเก่าได้เพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยอนุมติคณะรัฐมนตรี ออกประกาศกำหนด ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ฉบับลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๓

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียสำหรับยางทุกชนิดที่จะส่งออกในอัตราดังนี้

- (๑) ยางแผ่นรมควัน ต้องเสียเงินสงเคราะห์ ในอัตรากิโลกรัมละ ๕๐ สตางค์
- (๒) น้ำยางสด ให้ถือเสมือนเป็นยางแผ่นรมควัน โดยให้ลดน้ำหนักร้อยละ หกสิบห้าของน้ำหนักน้ำยาง
- (๓) น้ำยางข้นหรือน้ำยางข้นผสมสารเคมี ให้ถือเสมือนเป็นยางแผ่นรมควัน โดยให้ลดน้ำหนักของร้อยละสิบของน้ำหนักน้ำยาง

(๔) ข้างอื่นนอกจากยางแผ่นรมควันและน้ำยาง เช่น ข้างแท่ง ข้างเครพ ข้างก้อน เศษยาง เป็นต้น ต้องเสียเงินสงเคราะห์ในอัตราเดียวกับยางแผ่นรมควัน

ทั้งนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๔ เป็นต้นไป

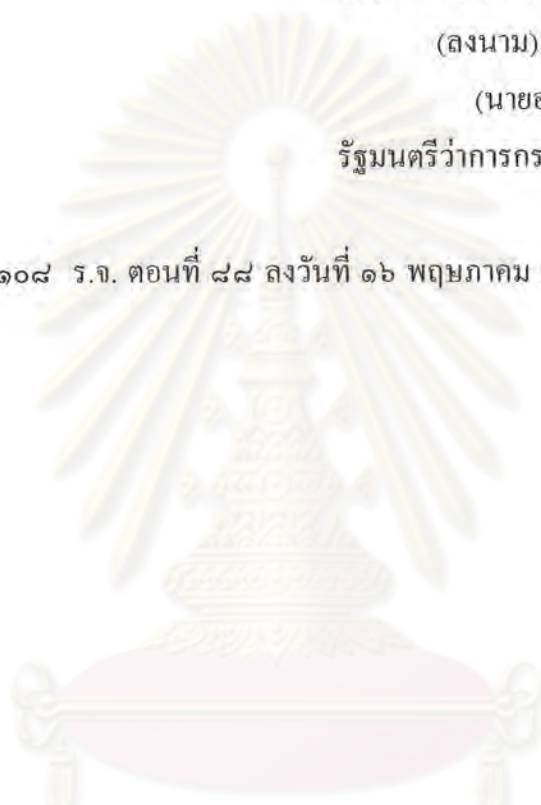
ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๓๔

(ลงนาม) อาณัติ อภาภิรม

(นายอาณัติ อภาภิรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑๐๘ ร.จ. ตอนที่ ๘๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๓๔)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อบังคับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
ว่าด้วยวิธีการรับชำระเงินสงเคราะห์จากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๓๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางกำหนดข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางว่าด้วยวิธีการรับชำระเงินสงเคราะห์การทำสวนยางกำหนดข้อบังคับไว้” ดังต่อไปนี้

ข้อ ๒ ข้อบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๒๐) ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๒๓) ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๕) ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๕) และฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๓๐ ว่าด้วยการรับชำระเงินสงเคราะห์จากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร และให้ใช้ข้อบังคับต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หรือสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด หรือสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอ

“พนักงาน” หมายความว่า เจ้าพนักงานสงเคราะห์ผู้มีหน้าที่รับชำระเงินสงเคราะห์ตามประกาศของสำนักกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ข้อ ๕ เมื่อมีผู้ประสงค์จะส่งยางออกนอกราชอาณาจักรขอชำระเงินสงเคราะห์ ให้พนักงานแจ้งให้ผู้นั้นยื่นคำขอชำระเงินสงเคราะห์ตามแบบ ก.ส.ย. ๑ พร้อมด้วยเงินสงเคราะห์ตามอัตราที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ประกาศกำหนดตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๓๐

ข้อ ๖ เงินสงเคราะห์ที่ผู้ส่งยางออกจะต้องชำระตามข้อ ๕ นั้น เพื่อความสะดวกและปลอดภัยให้พนักงานรับชำระด้วยเช็ค ดังต่อไปนี้

(๑) เช็คที่ธนาคารเป็นผู้สั่งจ่าย โดยมีลายเซ็นของผู้มีอำนาจของธนาคาร โดยถูกต้องหรือ

(๒) เช็คที่ธนาคารรับรอง โดยมีลายเซ็นของผู้มีอำนาจของธนาคารโดยถูกต้องรับรองการจ่ายเงินมีกำหนดเวลาให้ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน หรือ

(๓) เช็คที่ธนาคารมีหนังสือค้ำประกันการจ่ายเงินตามเช็คนั้น โดยกำหนดวงเงินที่ธนาคารค้ำประกันไว้ในหนังสือค้ำประกันนั้นด้วย ในการนี้ผู้ส่งยางออกจะต้องมอบหนังสือค้ำประกันการจ่ายเงินตามเช็คของธนาคารให้พนักงานผู้รับชำระเงินสงเคราะห์ยึดถือ ในกรณีที่หนังสือค้ำประกันการจ่ายเงินตามเช็คของธนาคารใกล้จะพ้นกำหนดความรับผิดชอบ ถ้าผู้ส่งยางออกนอกประสงค์จะชำระเงินสงเคราะห์ด้วยเช็คดังกล่าวต่อไปอีก ผู้ส่งยางออกจะต้องยื่นหนังสือค้ำประกันการจ่ายเงินตามเช็คของธนาคารฉบับใหม่แทนฉบับเดิมก่อนหนังสือค้ำประกันฉบับเดิมจะหมดอายุไม่น้อยกว่า ๗ วัน และเช็คตามข้อนี้ให้ผู้ส่งยางออกใช้ชำระเงินสงเคราะห์เฉพาะในวันหยุดราชการหรือวันหยุดธนาคารเท่านั้น

(๔) เช็คตาม (๑) (๒) และ (๓) แต่ละฉบับต้องเป็นของธนาคารในท้องถิ่นนั้น และสั่งจ่ายให้แก่ “สำนักงาน” โดยขีดคำว่า “หรือผู้ถือ” และ “or Bearer” ออก กับต้องเป็นเช็คขีดคร่อมโดยใช้คำว่า A/C Payee only

ข้อ ๗ เมื่อพนักงานตรวจรับเงินสงเคราะห์เป็นการถูกต้องตามข้อ ๖ แล้ว ให้ออกใบรับเงินให้แก่ผู้ส่งยางออก การออกใบรับเงินนั้นให้พนักงานลงเลขที่ของเช็คและชื่อธนาคารไว้ในใบรับเงินนั้นด้วยและให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ต้นฉบับใบรับเงิน(สีเขียว)มอบให้แก่ผู้ส่งยางออกเก็บไว้เป็นหลักฐาน
- (๒) สำเนาใบรับเงินฉบับที่ ๑ (สีชมพู) มอบให้ผู้ส่งยางออกนำไปมอบให้เจ้าพนักงานด่านศุลกากรเพื่อเป็นหลักฐานว่า ได้ชำระเงินสงเคราะห์ครบถ้วนแล้ว
- (๓) สำเนาใบรับเงิน ฉบับที่ ๒ (สีฟ้า) สำหรับสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- (๔) สำเนาใบรับเงิน ฉบับที่ ๓ (สีเหลือง) สำหรับสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางจังหวัด หรือสำนักงานสงเคราะห์การทำสวนยางอำเภอ
- (๕) สำเนาใบรับเงิน ฉบับที่ ๔ (สีขาว) ให้เก็บไว้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบ

ข้อ ๘ เช็คเงินสงเคราะห์ที่ได้รับตามข้อ ๖ ให้พนักงานนำฝากธนาคารตามที่กำหนดในข้อ ๕ ภายในวันที่ได้รับเช็คนั้น ถ้านำฝากธนาคารในวันที่ได้รับเช็คไม่ทันให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางว่าด้วยการเก็บรักษาเงินสำรองจ่ายพ.ศ.๒๕๒๕

ข้อ ๙ การเปิดบัญชีฝากเงินสงเคราะห์กับธนาคารตามข้อบังคับนี้ ให้ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เปิดบัญชีในนามของสำนักงาน การโอนเงินที่ฝากไว้

ในธนาคารหนึ่งไปฝากธนาคารอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ว่า
ด้วยอำนาจในการสั่งจ่ายเงินของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๒๕

ข้อ ๑๐ ให้ผู้อำนวยการรักษาการตามข้อบังคับนี้แล้ว ให้มีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติ
เพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(ลงนาม) ประยุทธ์ ศิริพานิชย์

(นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

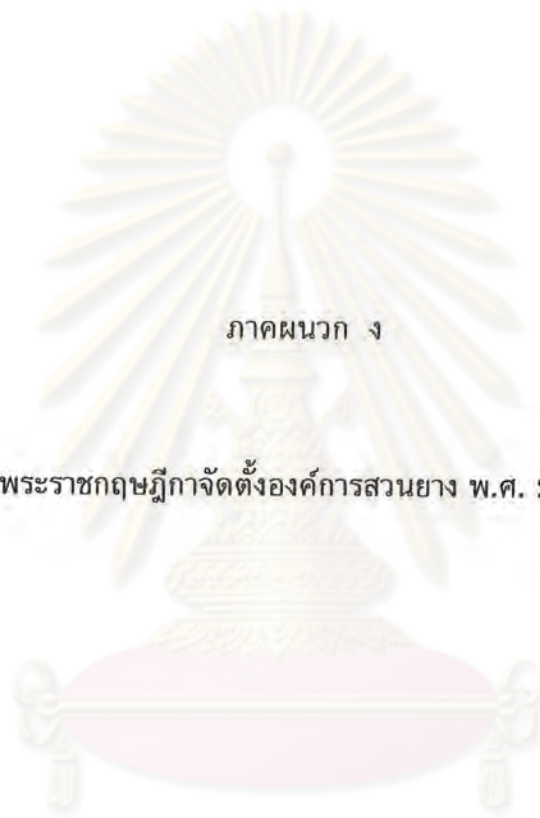
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สำเนาอันถูกต้อง

(นายเสรี สรรพพชดา)

หัวหน้าแผนกบัญชีสงเคราะห์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. 2504

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)
พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง
พ.ศ. ๒๕๐๔
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
และแก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๔
เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การสวนยาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย การจัดตั้งองค์การสวนยางของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“รองผู้อำนวยการ” หมายความว่า รองผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการองค์การสวนยาง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการองค์การสวนยาง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นของค์การหนึ่ง เรียกว่า “องค์การสวนยาง” เรียกโดยย่อว่า “อ.ส.ย.”

มาตรา ๕ อ.ส.ย. มีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช และจะจัดตั้งสำนักงานสาขาขึ้นที่ใดก็ได้

การตั้งสำนักงานสาขาขึ้นนอกราชอาณาจักร จะกระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๖ อ.ส.ย. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบเกษตรกรรม ซึ่งมีการทำสวนยางพาราเป็นสำคัญ รวมทั้งการสร้างแปลงเพาะและแปลงขยายพันธุ์ยางพารา

** (๒) ผลิตยางแผ่นรมควัน ยางเครป น้ำยางข้น ยางผง ยางแท่ง ยางชนิดอื่น ๆ และสารประกอบของยางพารา

(๓) ประดิษฐ์หรือผลิตวัตถุจากยางพารา

(๔) ผลิตและจำหน่ายพลังงานเพื่อประโยชน์แก่กิจกรรมและกิจการซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของ อ.ส.ย.

(๕) ประกอบการค้าและธุรกิจเกี่ยวกับผลิตผล ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบพลอยได้ที่เกิดจากกิจการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) และเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรกล และอุปกรณ์เกษตรกรรม

(๖) อำนวยบริการแก่รัฐและประชาชนเกี่ยวกับยางพารา

มาตรา ๗ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา ๖ ให้ อ.ส.ย. มีอำนาจ

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ รวมทั้งการซื้อขาย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จัดหา จำหน่าย แลกเปลี่ยน โอน และรับโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ และอาจได้มาซึ่งสิทธิและทรัพย์สินสิทธิเกี่ยวแก่ที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ นั้นด้วย

(๒) ตั้งและรับเป็นสาขา ตัวแทน ตัวแทนค้าต่าง หรือนายหน้าในกิจการต่าง ๆ ของเอกชนหรือนิติบุคคลใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่กิจการของ อ.ส.ย.

(๓) กู้ ยืมเงิน แต่ถ้าเป็นจำนวนเกินกว่าคราวละสามล้านบาทต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

การให้กู้ ให้ยืมเงิน หรือจ่ายเงินล่วงหน้า ให้กระทำเฉพาะเมื่อมีธนาคารเป็นผู้ค้ำประกัน หรือมีหลักทรัพย์เป็นประกัน มีราคาไม่น้อยกว่าเงินให้กู้ ให้ยืม หรือจ่ายล่วงหน้า

(๔) ร่วมการทำงานหรือสมทบกับบุคคลอื่น เพื่อประโยชน์แก่กิจการของ อ.ส.ย. รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลใด ๆ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) จำหน่ายพลังงานที่ผลิตได้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการใด ๆ เมื่อเหลือจำหน่ายสำหรับการจำหน่ายสำหรับการใช้ดังกล่าวในมาตรา ๖ (๔)

มาตรา ๘ ให้โอนทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบอันเกี่ยวแก่กิจการขององค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร และเงินที่ได้ตั้งไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี สำหรับกิจการขององค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร ให้แก่ อ.ส.ย.

ระเบียบการและข้อบังคับใด ซึ่งองค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร ได้ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ อ.ส.ย. ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกานี้ คงใช้เป็นระเบียบและข้อบังคับของ อ.ส.ย. ต่อไป จนกว่าจะได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก

มาตรา ๙ ให้กำหนดทุนของ อ.ส.ย. เป็นจำนวนเงินสามสิบล้านบาท โดยให้ถือว่าเงินที่รัฐบาลได้จ่ายให้แก่องค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตรไปแล้ว และซึ่งได้โอนมาเป็นของ อ.ส.ย. ตามมาตรา ๘ เป็นทุนประเดิมของ อ.ส.ย. และให้รัฐบาลจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร

* “มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มทุนของ อ.ส.ย. จากจำนวนเงินสามสิบล้านบาทขึ้นอีกเจ็ดสิบล้านบาทรวมเป็นจำนวนเงินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร”

มาตรา ๑๐ เงินสำรองของ อ.ส.ย. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๑ รายได้ที่ อ.ส.ย. ได้รับจากการดำเนินการในระหว่างปี ให้นำไปใช้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อกิจการของ อ.ส.ย. ได้

มาตรา ๑๒ รายได้ปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักราคาต้นทุนของสิ่งที่ได้จำหน่าย หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑ และหักค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมแล้ว เหลือเป็นกำไรสุทธิประจำปีเท่าใด อาจจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามมาตรา ๑๐ เงินต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และเงินลงทุนซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับกรณีดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้ใน มาตรา ๑๐ และ อ.ส.ย. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงพิจารณาจ่ายเงินให้ อ.ส.ย. เท่าจำนวนที่จำเป็น

** มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ย. คณะหนึ่งประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมกสิกรรม ผู้อำนวยการกองการ ยางหรือหัวหน้ากองการยาง กรมกสิกรรม ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง ผู้แทนกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน

ในกรณีที่ไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งกรรมการ คนใดคนหนึ่ง เป็นรองประธานกรรมการก็ได้

* “มาตรา ๑๔ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้แต่งตั้งเป็น กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือรองผู้อำนวยการ คือ

(๑) มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ อ.ส.ย. หรือในกิจการที่จะกระทำให้อ.ส.ย. ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบของหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

(๒) เป็นพนักงานหรือคนงานของ อ.ส.ย.

(๓) เป็นผู้ที่มีได้มีสัญชาติไทย”

* “มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ อ.ส.ย. และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ดำเนินกิจการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) วางข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนขั้น เงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือนและระเบียบวินัย ของพนักงานและคนงาน ตลอดจน กำหนดอัตราตำแหน่งอัตราเงินเดือนค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงานและคนงาน

(๔) กำหนดเงินเดือนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๕) กำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าภาระ ค่าบริหารและค่าดำเนินธุรกิจต่าง ๆ

(๖) กำหนดอัตราและดอกเบี้ยเงินสะสมของผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงาน และวางระเบียบการจ่ายเงินสะสม

ข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางขึ้นนั้น ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจผู้ว่าการ ในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้คณะรัฐมนตรีประกาศข้อบังคับที่มีข้อความเช่นนั้น ในราชกิจจานุเบกษา”

* “มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงานอาจได้รับเงินรางวัล เงินบำเหน็จ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ กรรมการ นอกจากกรรมการ โดยตำแหน่ง ย่อมพ้นจากตำแหน่ง

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ตกเป็นบุคคลต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

* “มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ”

* “มาตรา ๑๙ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย. ให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของ อ.ส.ย. และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและคนงานทุกตำแหน่ง

ให้รองผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการดำเนินกิจการดำเนินกิจการของ อ.ส.ย. ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๐ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ

(๑) บรรลุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงานและคนงาน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของ อ.ส.ย. แต่ถ้าพนักงานเช่นว่านั้น เป็นพนักงานชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือชั้นหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับปฏิบัติกิจการของ อ.ส.ย. โดยไม่แย้งหรือขัดต่อนโยบายและข้อบังคับของ อ.ส.ย.

(๓) กำหนดเครื่องแต่งกายและวางระเบียบว่า ด้วยการแต่งกายของพนักงานของคนงานให้เป็นระเบียบและเหมาะสม และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้วให้ใช้บังคับได้

* “มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยังไม่มีแต่งตั้งผู้อำนวยการ หรือเมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการ หรือเมื่อรองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ อ.ส.ย. และต้องปฏิบัติกิจการให้อยู่ภายในแผนงานที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้”

มาตรา ๒๒ ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนของ อ.ส.ย. และเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการอาจมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติการบางอย่างแทนในเมื่อคณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับว่าให้ปฏิบัติแทนกันได้นั้นก็ได้

* “มาตรา ๒๓ อ.ส.ย. อาจจัดให้มีกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงาน และคนงาน ในกรณีพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์โดยให้ อ.ส.ย. วางข้อบังคับด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนและหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนนั้น”

มาตรา ๒๔ การเปิดบัญชีเงินฝากของ อ.ส.ย. ให้เป็นไปตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้ อ.ส.ย. วางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้องแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในประจำ และมีสมุดบัญชีของรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่จริง และตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๒๖ ทุกปีให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและตรวจบัญชีและการเงินของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๗ ผู้สอบและตรวจบัญชี มีอำนาจสอบและตรวจสรรพสมุดบัญชีและตรวจบัญชีและการเงินของ อ.ส.ย. และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ ตัวแทน และบุคคลใด ๆ ใน อ.ส.ย. ได้

มาตรา ๒๘ ผู้สอบและตรวจบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจบัญชีเสนอคณะกรรมการ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๕ ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น เสนอคณะกรรมการแสดงงบบุล บัญชีทำการ บัญชีกำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบและตรวจบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ย.

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้สนองพระบรมราชโองการ (พ.ศ. ๒๕๐๔)

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

จอมพล ศ. ธนะรัชต์

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

มติคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวกับเรื่องยางพารา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มติกรม. เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2532

1. ให้กระทรวงการคลังรับไปดำเนินการออกประกาศยกเว้นภาษีอากรขาออกของพาราประมาณิกโลกรัมละ 12 สตางค์
2. ให้กระทรวงการคลังรับไปดำเนินการออกประกาศกำหนดราคาขายในท้องตลาดเป็นราคาเฉลี่ยสำหรับสินค้าอย่างเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรขาออกสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
3. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการยกเว้นเก็บเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้
4. เห็นชอบในหลักการให้งดเว้นการเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 0.75 บาทเป็นเวลา 1 ปี
5. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปดำเนินการช่วยเหลือแก่เกษตรกรสวนยางตามมาตรการอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การจัดหาปัจจัยการผลิตที่จำเป็น ได้แก่ ปุ๋ย และอุปกรณ์ทำสวนยางจำหน่ายให้แก่เกษตรกรในราคาอุดหนุน
6. ให้กระทรวงการคลังและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดหาเงินทุนให้แก่เกษตรกรสวนยางได้กู้ยืมเพื่อนำไปเป็นทุนจัดตั้งโรงงานปรับปรุงคุณภาพยางตามกำลังงบประมาณ และนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป
7. นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในมาตรการเพื่อยกระดับราคาขางพาราให้สูงขึ้นประกอบด้วย
 - 7.1 ให้กระทรวงพาณิชย์รับไปดำเนินการขยายตลาดขางพาราให้กว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะการขยายตลาดขางพาราไปยังกลุ่มประเทศยุโรปตะวันออก
 - 7.2 ให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับไปดำเนินการเร่งรัดพัฒนาและสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ขาง เพื่อใช้ขางดิบภายในประเทศให้มากขึ้น
 - 7.3 ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปดำเนินการสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางปรับปรุงคุณภาพขางให้สูงขึ้น เพื่อให้มีคุณภาพตามมาตรฐานโลก
 - 7.4 ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปดำเนินการแจ้งองค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ ขอให้เร่งรัดซื้อขายเข้ามุลภัณฑ์โดยด่วนที่สุด และผลักดันให้องค์การยางฯ ยกกระดับราคาประกันให้สูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจโลก

มติกรม. เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2534

1. งดเว้นการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 0.75 เป็นการชั่วคราวจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2536
2. อนุมัติเงินงบประมาณ 200 ล้านบาทจากงบกลางฯ ปีงบประมาณ 2535 เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนเข้าแทรกแซงตลาด
3. ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยขยายระยะเวลาการอนุเคราะห์ทางการเงินจาก 30 ธันวาคม 2534 เป็น 30 ธันวาคม 2535 โดยพิจารณาผ่อนผันอัตราดอกเบี้ยเป็นกรณีพิเศษจากร้อยละ 10 เหลือร้อยละ 3
4. ให้กระทรวงการคลังลดอากรขาเข้าครดฟอร์มิกเพื่อปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นดิบ และอนุมัติงบกลางปีงบประมาณ 2535 จำนวน 28.4 ล้านบาทให้แก่กรมส่งเสริมการเกษตร เพื่อเพิ่มจำนวนการรวมกลุ่มเกษตรกรปรับปรุงคุณภาพยาง
5. อนุมัติเงินงบกลางปี 2535 จำนวน 50 ล้านบาท ให้แก่กรมวิชาการเกษตรเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการงานตลาดกลางยางพาราที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และอนุมัติงบกลางปี 2535 จำนวน 25 ล้านบาท ให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเปิดตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น
6. ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนปรับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้สิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบ
7. ขออนุมัติงบกลางปีงบประมาณ 2535 จำนวน 121 ล้านบาท ให้กรมวิชาการเกษตรนำไปจ่ายเข้ามูลนิธิกั้นชนตามข้อตกลงขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ และให้กรมวิชาการเกษตรจัดประชุมสมาคมผู้ผลิตยางธรรมชาติระดับรัฐมนตรีในช่วงเดือน กุมภาพันธ์-มีนาคม 2535
8. สนับสนุนให้มีคณะกรรมการนโยบายยางพารา ตามองค์ประกอบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้พิจารณากำหนดขั้นต่อไป
9. ให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการหาช่องทางขยายตลาดยางพาราในต่างประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
10. สนับสนุนให้เกษตรกรมีโอกาสเลือกใช้พื้นที่เพื่อทำการเกษตรประเภทอื่นๆ แทนการปลูกยางพาราให้มากขึ้น โดยมอบหมายให้คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเร่งรัดทำแผนปฏิบัติการโดยเร็ว

มาตรการแก้ไขปัญหายางพาราตกต่ำ*

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รายงานว่า ปัจจุบันสถานการณ์ตลาดและแนวโน้มราคา ยางธรรมชาติยังไม่คลี่คลายสู่ภาวะปกติ ราคาของเกษตรกรชาวสวนยางขายได้ของตลาดกลางและ ตลาดประมูลยังมีราคาตกต่ำ และนอกจากนั้นในช่วงปลายปีต่อเนื่องถึงต้นปีถัดไป ซึ่งเป็นช่วงที่ ปริมาณยางของชาวสวนยางออกสู่ตลาดมากกว่าปกติ หากมีการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2537 ในราคาเป็นประมาณกิโลกรัมละ 0.11 - 0.12 บาทแล้ว ก็จะส่งผล กระทบอย่างรุนแรงต่อราคาขายที่ชาวสวนจะได้รับตกต่ำลงมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ องค์การสวนยาง จึงมีความจำเป็นต้องใช้เงินหมุนเวียนในการจัดหาสินค้ายางเพิ่มมากขึ้น และจำเป็นต้องขอขยาย เวลาการขอรับสินเชื่อเพื่อการเก็บสต็อก (Packing Stock) อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 จากธนาคารแห่ง ประเทศไทยที่ให้เครดิตเพียงสิ้นเดือนธันวาคม 2536 ต่อไป และเพื่อให้นโยบายการแทรกแซงราคา ยางของรัฐบาลมีประสิทธิภาพและตกถึงมือชาวสวนยางอย่างแท้จริง จึงสมควรมีการเปิดตลาด ประมูลยางแผ่นดิบเพิ่มขึ้นด้วย

ทั้งนี้เพื่อป้องกันความเดือดร้อนของชาวสวนยางที่จะเกิดขึ้น โดยช่วยให้ชาวสวนยาง สามารถขายยางแผ่นดิบคุณภาพ 3 ได้ไม่ต่ำกว่ากิโลกรัมละ 17.00 บาท และป้องกันการผลิตยาง คุณภาพต่ำของประเทศ จึงเสนอให้คณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจพิจารณา

คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

1. อนุมัติให้กระทรวงการคลังขยายระยะเวลาการงดเว้นการเก็บภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาหัก ณ ที่จ่าย ร้อยละ 0.75 ออกไปอีกเป็นระยะเวลา 1 ปี จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2537
2. ให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด เพิ่มวงเงินสินเชื่อเพื่อการส่งออก (Packing Credit) แก่องค์การสวนยางอีก 1,000 ล้านบาท (เดิม 500 ล้านบาท)
3. ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยขยายเวลาการให้สินเชื่อเพื่อการเก็บสต็อกส่วนที่เพิ่ม จากสต็อกปกติ แต่องค์การสวนยางเป็นกรณีพิเศษจนกว่าจะขายยางได้ โดยกระทรวงการคลังคำ ประกันให้

* ที่มา จากสาร กสข. กระทรวงพาณิชย์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 114 ปีที่ 2 พฤศจิกายน 2536

4. ให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ดำเนินการเปิดตลาดประมูลยางเพิ่มอีก 71 ตลาด เพื่อให้กระจายในทุกอำเภอในเขตการปกครองที่มีพื้นที่การปลูกยาง โดยสลับเวลาเปิดเพื่ออำนวยความสะดวกให้เกษตรกรได้ทั่วถึง และให้แทรกแซงซื้อขายผ่านดิเบเฉพาะคุณภาพชั้น 1, 2 และ 3 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 เป็นต้นไป

5. ให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มีอำนาจในการนำเงินงบประมาณที่ตั้งไว้ซื้อปุ๋ยในปี 2537 - 2539 จำนวน 900 ล้านบาท มาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนซื้อขายยางในตลาดประมูลยางระดับท้องถิ่น และแลกเปลี่ยนยางกับปุ๋ยและสินค้าอื่นได้ ทั้งนี้ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นค่าบริหารตามรายจ่ายจริง แต่ไม่เกิน 3 % หากขาดทุนให้รัฐบาลตั้งงบประมาณชดเชย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รัฐเลิกหักเงินได้ขายพืชเกษตร

นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เปิดเผยว่า ในการประชุมคณะรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ วันที่ 8 พฤษภาคม 2538 ได้เห็นชอบตามที่กระทรวงการคลัง เสนอมา คือ การยกเลิกการหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ณ ที่จ่าย สำหรับการจ่ายเงินค่าซื้อพืชผลทางการเกษตร เพราะตามกฎหมายปัจจุบันเมื่อบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลจ่ายเงินค่าซื้อพืชผลทางการเกษตร 8 ชนิด ได้แก่ ยาง มันสำปะหลัง ปอ ข้าวโพด อ้อย เมล็ดกาแฟ ผงปาล์ม น้ำมัน และข้าว ได้มีการหักภาษีเงินได้ ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 0.75

อย่างไรก็ตามจึงเห็นควรยกเลิกการหักภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ณ ที่จ่ายสำหรับการขายพืชผลทางการเกษตรต่อเกษตรกร เพราะเห็นว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้น้อย และเมื่อคำนวณรายได้ทั้งปีอาจไม่ถึงระดับต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในแต่ละปี และสาเหตุที่สำคัญอีกอย่างคือ ภาวะความผันผวนทางด้านราคาสินค้าเกษตรหรือผลกระทบจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยเฉพาะค่าเงินสกุลที่สำคัญซึ่งทำให้เกษตรกรได้รับผลกระทบดังกล่าว

กรณีผู้ขายพืชผลทางการเกษตรที่เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล การหักภาษีเงินได้นิติบุคคล ในอัตราร้อยละ 0.75 ให้อยู่คงเดิม

ทั้งนี้จะมีผลการยกเลิกดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2538 นี้เป็นต้นไป

(เดลินิวส์, 10 พฤษภาคม 2538)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2534

สิทธิประโยชน์เขตอุตสาหกรรมทั่วไป	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ทั้งที่เป็นคนไทยและคนต่างด้าว อาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม เพื่อประกอบกิจการได้ตามจำนวนเนื้อที่ที่คณะกรรมการ กนอ. เห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น (มาตรา 44) 2. ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว ซึ่งเป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรส และบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะ เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร ตามจำนวนและภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ กนอ. เห็นสมควร (มาตรา 45) 3. คนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 45 ได้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะตำแหน่งที่คณะกรรมการ กนอ. ให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร (มาตรา 46) 4. ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้ส่งเงินออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินต่างประเทศได้ เมื่อเงินนั้นเป็นเงินทุนที่นำเข้ามา เงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินทุนนั้น เงินกู้ต่างประเทศ และเงินที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศ (มาตรา 47)
สิทธิประโยชน์เขตอุตสาหกรรมส่งออก	<p style="text-align: center;">ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออก ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรเพิ่มเติมดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้าและของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบหรือติดตั้งเป็นโรงงานหรืออาคาร (ตามมาตรา 48 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2522 และมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2534) 2. ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อกรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า (ตามมาตรา 49 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2522 และมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2534) 3. ได้รับยกเว้นอากรขาออก ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับของซึ่งได้นำเข้ามาตามมาตรา 49 รวมทั้งผลิตภัณฑ์สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิต (ตามมาตรา 50 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2522 และมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2534) 4. ได้รับยกเว้นหรือคืนอากร สำหรับของที่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากร เมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งถึงแม้จะมีได้มีการส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แต่ได้เป็นการนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ตามมาตรา 48 หรือมาตรา 49 (มาตรา 52)

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม เขต 1, 2 และ 3

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม	นิคมอุตสาหกรรม											
	โครงการที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน						โครงการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน					
	เขตอุตสาหกรรมทั่วไป			เขตอุตสาหกรรมส่งออก			เขตอุตสาหกรรมทั่วไป			เขตอุตสาหกรรมส่งออก		
สิทธิประโยชน์ที่มีใช้ภาษี												
1. อนุญาตให้ผู้ประกอบการต่างด้าวเป็นเจ้าของที่ดิน	/			/			/			/		
2. อนุญาตให้นำช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการต่างด้าวเข้ามาทำงาน	/			/			/			/		
3. อนุญาตให้นำช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการต่างชาตินรวมทั้งคู่สมรส และบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักร	/			/			/			/		
4. อนุญาตให้นำหรือส่งผลกำไรเป็นเงินต่างประเทศออกไปนอกราชอาณาจักร	/			/			/			/		
สิทธิประโยชน์ทางภาษี	เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 1	เขต 2	เขต 3	เขต 1	เขต 2	เขต 3
1. การชำระอากรขาเข้า												
- เครื่องจักร	50%	50%	-	-	-	-	*	*	*	-	-	-
- วัตถุดิบ				-	-	-	*	*	*	-	-	-
ก) ได้รับการยกเว้น 1 ปี กรณีที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30	ก	ก										
ข) ได้รับการยกเว้น 5 ปี กรณีที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30												
ค) จำร้อยละ 25 เป็นเวลา 5 ปี ในกรณีที่ขายภายในประเทศ												
2. การชำระอากรขาออก	*	*	*	-	-	-	*	*	*	-	-	-
3. การชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม, อากรขาเข้า และภาษีสรรพสามิต	*	*	*	-	-	-	*	*	*	-	-	-
4. ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	3 ปี#	7 ปี	8 ปี	3 ปี	7 ปี	8 ปี	*	*	*	*	*	*
5. ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ของอัตราปกติ หลังจากพ้นระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	*	*	5 ปี	*	*	5 ปี	*	*	*	*	*	*
สิทธิประโยชน์อื่นๆ												
1. หักค่าขนส่ง, ค่าไฟฟ้า และค่าน้ำประปา ได้ 2 เท่าจากรายได้พึงประเมิน	*	*	10 ปี	*	*	10 ปี	*	*	*	*	*	*
2. หักค่าติดตั้งสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิ	*	*	25 %	*	*	25 %	*	*	*	*	*	*

ที่มา : ฝ่ายประสานงานและบริการ กองส่งเสริมการลงทุน

เขต 1 - กรุงเทพฯ, สมุทรปราการ, สมุทรสาคร, ปทุมธานี, นนทบุรี, นครปฐม

เขต 2 - ราชบุรี, กาญจนบุรี, สุพรรณบุรี, อ่างทอง, อุทัย, สระบุรี, นครนายก, ฉะเชิงเทรา, ชลบุรี, สมุทรสงคราม

เขต 3 - เขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง และจังหวัดอื่นที่มีได้อยู่ในเขต 1 และ 2

* ชำระค่าภาษีอากรในอัตราปกติ ** ยกเว้นเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง # กรณีการส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

ประวัติผู้เขียน

นางสาวพรพิมล คงขุนเทียน เกิดวันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2513 ที่อำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่ สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ในปีการศึกษา 2534 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตร์มหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อ พ.ศ. 2535

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย